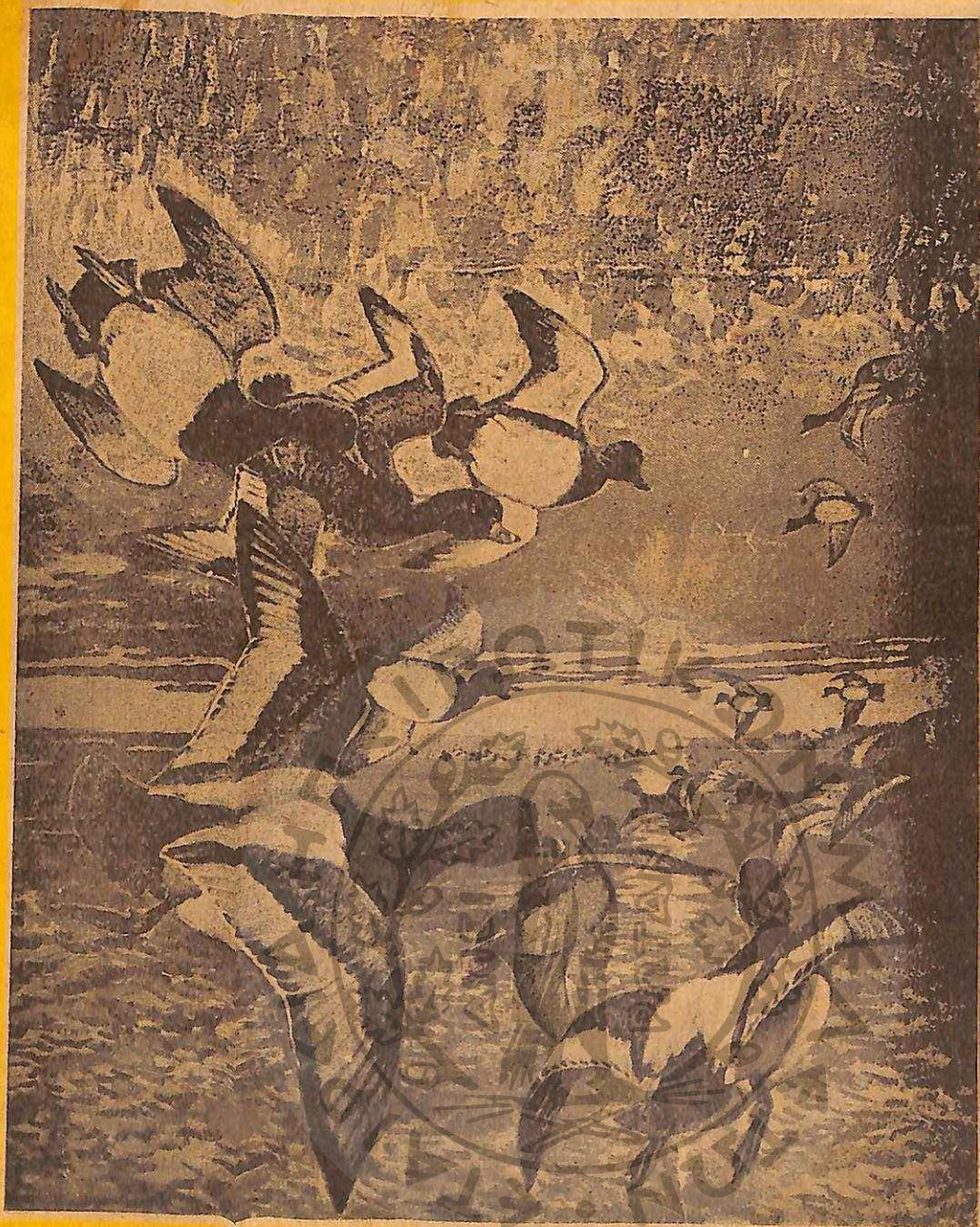

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ Ε' ΑΡΙΘ. 101 (12)
ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1935
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δρχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1934) » 9.850.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθῆναις ΥΠΟΚΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ
 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ΚΑΙ ΤΟΝ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ—ΖΑΓΑΖΙΚ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἑξωτερικοῦ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν ὑπὸ ἑξαιρετικῶς συμφέροντας ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ Ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK 51, MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὅλοσχερῶς κατατεθειμένα \$ 1.500.000

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰς Ἑπαρχίας ὡς κάτωθι.

Αἰγίνα, Γ. ΜΠΡΑΟΥΝ

Ἀλεξ(πο)λις, Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ἀλμυρός, ΤΡ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ

Ἀμαλιάς, ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ

Ἀργοςτόλιον, Ε. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ

Βαθύ, (Σάμου) ΝΙΚ. ΜΑΣΙΣΤΑΣ

Βέρροια, Ε. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βόλος, ΣΑΒ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ

Γύθειον, ΒΑΣ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΤΗΣ

Διδυμότειχον, Δ. ΣΚΛΑΒΗΣ

Δράμα, ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ἐλασσών, ΒΑΣ. ΖΑΧΙΑΔΗΣ Δικηγόρος

Ἐλευθερούπολις, Β. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ Δικηγόρος

Ζάκυνθος, ΑΝΤ. ΣΚΟΥΡΤΑΣ Πρ. Ἐν. Κυν.

Ἡράκλειον, ΜΙΧ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ

Θεσ(ν)ίκη } ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΘΕΣ(Ν)ΙΚΗΣ

Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

Ἰωάννινα, ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ ΜΕΓ. ΔΡΑΚΟΥΛΗ 68

Καβάλλα, ΣΤΕΡ. ΜΟΥΤΣΟΚΑΠΑΣ

Κατερίνη, ΑΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΕΤΗΣ

Κάρυστος, ΔΕΩΝ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ Συμβολ(φ)ος

Κομοτινή, ΓΕΩΓ. ΚΕΜΠΑΠΤΗΣ

Κέρκυρα, ΚΩΝ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ

Κόνιτσα, ΑΔ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ

Λάρισα, Ι. ΔΑΛΘΑΝΑΣΗΣ

Λήμνος, Ι. ΠΟΛΥΤΑΡΙΔΗΣ

Μεσολόγγιον, Β. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ Δικηγόρος

Μυτιλήνη, ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ξάνθη, ΕΜΜ. ΣΑΧΡΩΝΗΣ

Πάτραι, ΕΔ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Χ(ος) Πρ. Κυν. Συλ.

Πρέβεζα, ΧΡ. ΧΑΣΑΝΗΣ Γ. Γρ. Κυν. Συλ.

Πύργος, (Ἡλείας). Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Σουφλίον, Σ. ΤΖΙΝΤΖΗΣ

Σπάρτη, Ι. ΒΑΣΙΔΑΚΗΣ Δικηγόρος,

Σύρος, Ν. ΣΑΡΖΕΤΑΚΗΣ Πρόεδρος Κυν. Συλ.

Χαλκίς, Π. ΠΙΤΣΙΑΔΗΣ Πρόεδρος Κυνηγ. Συλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Γιοχάνεσμπουργ, ΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ

Κνόξβιλ, Κ. ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ 103 W Vine Avenue

Κύπρος, ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΑΔΗΣ Δικηγόρος - Πάφος

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἐγγραφήν, ἀνανέωσιν κλπ. ἀποτανθήτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας. Δεχόμεθα αἰτήσεις δι' ὅσας πόλεις δὲν ἀντιπροσωπευόμεθα.

ΚΥΝΗΓΟΙ

Μὴ ἀγοράσετε ὄπλον προτοῦ δοκιμάσετε τὰ παγκοσμίου φήμης δίκαννα,

ΚΟΚΕΡΙΑ - COCKERILL

Προϊόντα τῆς ARMAF - Societe Anonyme Liege Belgique

Εἶναι τὰ στερεώτερα τῶν ὄπλων, εὐθύβολα, μὲ μεγάλην συγκέντρωσιν ἡγυημένα παρὰ τοῦ ἄνω ἐργοστασίου διὰ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν. Εἶναι τὸ μοναδικὸν ὄπλον διὰ τὸν Ἑλληνα κυνηγόν

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
 ΦΡΑΓΚ. Δ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ — Ἑρμοῦ 50β — Ἀθῆναι

Τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον,

ἌΥΡΑ ΑἰΔΗΨΟΥ

Ἀνεκαινίσθη ἐκ βάθρων συμφώνως μὲ τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις

120 Δωμάτια — 80 λουτήρες

Τιμαὶ λογικαί.—Διὰ τοὺς κυνηγοὺς ἐκπτώσεις

ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ΡΟΤΒΑΙΛ - ΧΙΤΛΕΡ

Εἶναι τὸ νέον περίφημον προϊόν τῆς Γερμανικῆς φυσιγγιοποιίας

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ΡΟΤΒΑΙΛ - ΧΙΤΛΕΡ

Γὰ ἀποτελέσματά του, θὰ σᾶς καταπλήξωσι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Ἑρμοῦ 50β ΑΘΗΝΑΙ Τηλεφ. 21357

ΚΥΝΗΓΟΙ,

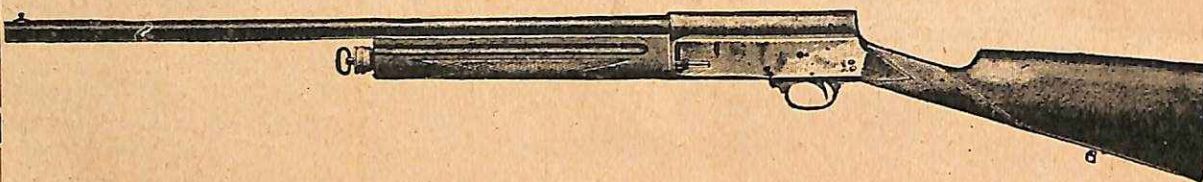
Γεμίσατε τὰ φυσιγγία σας μὲ Γερμανικὴν ἀκρίβειαν πυρίτιδα,

ΡΟΤΤΒΑΙΛ - ΡΟΤΤΒΕΙΛ

Ἔτσι θὰ ἔχετε ἐξασφαλίσει ἐπιτυχίας

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΚΑΡΑΜΠΙΝΕΣ ΜΠΡΑΟΥΝΙΓΚ Πεντάβολα
Καλίμπρ 16

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

Με ρήγαν Δραχ. 4.500 Χωρίς ρήγαν Δραχ. 4.000

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΦΡΑΓΚ. Δ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ — Έρμου 50β' - ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΓΑ ΚΥΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ QUÉROY

GASTON R. S. DE SALIGNAC

Μοναδικόν Γαλλικόν Εκτροφείον σκύλων
Έπανελημμένως βραβευθέν εις Δ. Εκθέσεις

ΣΧΟΛΗ ΕΚΓΥΜΝΑΣΕΩΣ ΣΚΥΛΩΝ

Πώλησις καθαροαίμων σκύλων φέρμας—
ιχνηλατών—Φυλάκων και πολυτελείας

Πώλησις κουταβιών και γυμνασμένων
σκύλων και αποστολή τούτων ασφα-
λώς εις τὸ ἐξωτερικόν

Διὰ καταλόγους και πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε:
Mr GASTON R. S. de SALIGNAC
Propriétaire—Eleveur
Le Guéroy de Mornac (Charente) France

Κ.Κ. ΚΥΝΗΓΟΙ

**H RHEINISCH-WESTFALISCHE
SRENGSTOFF A. G. BERLIN**

Παρουσιάζει κατά την έφετεινήν κυνηγετικήν
περίοδον τὸ φυσίγγιον της SCHWARZ
WAIDMANNSSHEIL.

(ΜΑΥΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ)

Τὸ τελειότερον φυσίγγιον τῆς ὑψηλίου.

Τὸ γνήσιον φυσίγγιον **ΡΟΤΤΒΑΪΛ**
εἶναι ἄφθαστον εἰς ταχύτητα, διάτρησιν, ἀ-
κρίβειαν και σταθερότητα ἀποτελεσμάτων.

Εἶναι διεθνῶς παραδεδεγμένον ὅτι ἀπο-
τελεῖ ἀπὸ ἐτῶν τὸ ἰδανικὸν φυσίγγιον, τὸ ὁ-
ποῖον ἱκανοποιεῖ και τὸν πειρὸ ἀπαιτητικὸν
κυνηγόν.

Τὸ γνήσιον φυσίγγιον **ΡΟΤΤΒΑΪΛ** φέ-
ρει ἐπὶ τῆς τίπας σκαγιὼν τὰ ὡς ἄνω διακρι-
τικά, και οὕτω ἀποφεύγετε τὰς ἐπικινδύνους
ἐγγωρίους ἀπομιμήσεις.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Σταδίου 25 - 'Αθήναι
Πλάτωνος 15 : Πειραιεύς
ΤΗΛΕΦ. 40-268

ΑΘΗΝΑΙ

1 Αὐγούστου 1935

Rue Stadiou 25
Athènes - Grèce

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ίδιοκτήτης ΑΛΕΚΟΣ ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Revue Mensuelle

"NOUVELLES de la CHASSE,"

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ... ΔΡ. 100

Κ. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΡ. 300

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ... ΔΡ. ΑΓΓΛ. 0.10

ΑΜΕΡΙΚΗΣ... ΔΟΛΛ. 3.

ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ... ΔΡΑΧ. 250

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τιμή φύλλου δραχ. 10

ΟΤΑΝΟΙ ΝΟΜΟΙ ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ

ΠΟΙΑ Η ΩΜΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΗΡΑΣ
ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Δύο ἄρθρα τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ Γ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΑΤΟΥ

Α'.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμε τὴν
μεγάλην τιμὴν νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ ὁ ἀκάματος τῆς
κυνηγετικῆς μας ἰδεολογίας ἐργάτης καὶ ἐκλεκτός μου
φίλος, Διευθυντῆς τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων», κ.
Ἀλέξ. Πειρουνάκης, ὅπως θελήσω νὰ ἐκφράσω ἀπὸ
τῶν σπηλῶν τοῦ μοναδικοῦ περιοδικοῦ μας τὰς σκέ-
ψεις μου ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης τελευταίως, ἐν τῇ
ἐξελίξει τῶν κυνηγετικῶν μας πραγμάτων καταστά-
σεως, θὰ εἶχον ν' ἀντιτείνω καὶ νὰ παρακαλέσω
αὐτόν, νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ νομίσω ὅτι αἱ ταπειναὶ
μου γνώμαι δὲν θὰ εἶχον ἴσως παρὰ τοῖς ἀρμοδίους
τὴν ἀπήχησιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύναντο νὰ
λάβωσιν οἱ λόγοι καὶ ἰδίως τὰ ἔργα τῶν διαχειρι-
ζομένων ὑπευθύνως τὰ τῶν Κυνηγετικῶν μας Συλ-
λόγων καὶ, οὔτινες, ἀξιοματικῶς, ὡς ἐκπρόσωποι
τῶν ὁργανώσεών των, θὰ ἠδύναντο ὅχι μόνον νὰ
ἐκφέρωσι τὰς ἀντιλήψεις των, ἀλλὰ ν' ἀπαιτήσωσι
πρὸς τοῦτοισι τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἐπιβολήν.

Ἀποσυρθεὶς ἄλλωστε καὶ ἀμέτοχος ἀπὸ μακροῦ
χρόνου πάσης ἐνεργοῦ εἰς τὰ τοιαῦτα ἀναμίξεώς μου,
δὲν θὰ ἤμην ἀσφαλῶς ὁ κατάλληλος ν' ἀνακινήσω
ζητήματα καὶ νὰ θέω τὰ κακῶς κείμενα, ῥίπτων οἰ-
ονεὶ λίθον ἐν τῷ τέλει τῶν λιμναζόντων ὑδάτων
μῆς μοιρολατρικῆς τῶν ἰθυνόντων ἀδιαφορίας, ἐπι-
κινδύνως τῇ ἀνοχῇ μας ἐπεκτεινομένης καὶ κρατού-
σης στάσιμον πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς νέαν ἀπὸ
τοῦ Α' Πανελληνίου Κυνηγετικοῦ Συνεδρίου πρόο-
δον καὶ δημιουργίαν.

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς ὅμως τοῦ καλοῦ καὶ εὐγενοῦς
μου φίλου, κ. Πειρουνάκη, ἡ ὁποία ἐν προκειμένῳ
ἰδιαίτερος μὲ κολακεύει καὶ μὲ συγκινεῖ, ἐκδηλοῦσά
μοι διὰ μίαν ἐτι φορὰν τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ
ἐμπιστοσύνην, αἰσθάνομαι ὅτι δὲν μοῦ εἶναι δυνα-
τὸν ν' ἀρνηθῶ τὴν μηδαμινὴν τῆς πτωχῆς μου ἔστω
γνώμης συνδρομήν, ἐξ ὑποχρεώσεως τοῦλάχιστον
πρὸς τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ δημιούργημα καὶ λαμ-
πρὸν ἤδη περιοδικόν του, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν πα-
λαιότεραν καὶ στείραν πάσης κυνηγετικῆς ἰδεολογίας
ἐποχὴν, ἤρχισε τ' ἀμφίβολα πρῶτα βήματά του, μὲ

μόνα στηρίγματα τὴν βαθεῖαν εἰς τὸ ἔργον του πί-
στιν καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ του καὶ τὴν ἀγά-
πην τῶν ἐλαχίστων φίλων, οἱ ὁποῖοι ἀπετελέσαμεν
τότε τὸν πυρῆνα τῆς πρώτης ἐκδόσεώς του.

Ἐν τῇ συναισθήσει ὅθεν τῆς ὑποχρεώσεώς μου
ταύτης, θὰ προχωρήσω εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπό-
ψεών μου, μὲ γνώμονα τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ μό-
νην τῶν πραγμάτων ἐκτίμησιν καὶ βάσιν τὴν ἀλή-
θειαν, ἀρετὴν, τὴν ὁποίαν πάντοτε καὶ κατὰ τοὺς
παλαιότερους ἀγῶνας μου ἐσεβάσθην.

Τὰ φλέγοντα ὅμως θέματα καὶ τὰ παραμένοντα
ἐκκρεμὴ τῆς γενικωτέρας θηροευτικῆς πολιτικῆς μας
ζητήματα, εἶναι τόσον ἀφθονα, μεγάλα καὶ πολὺ-
πλοκα, ὥστε τὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ τις τὴν ἐξακριβώσιν
ὅλων τῶν αἰτίων τῆς καρκινωβατικῆς αὐτῶν ἐξελίξε-
ως, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Α' Πανελ. Κυνηγ. Συνεδρί-
ου, τοῦ μόνου φωτεινοῦ σημείου εἰς τὸν σκοτεινὸν
κατὰ τὰ λοιπὰ κυνηγετικὸν μας ὁρίζοντα καὶ νὰ ἐπι-
διώξῃ ἀκολουθῶς τὴν ἐξαγωγήν ὀφελίμων συμπε-
ρασμάτων, πρὸς εὐρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου τρό-
που θεραπείας τοῦ κακοῦ, θ' ἀπετέλῃ ἀναγκαίαν μὲν
ἀλλὰ μακρὰν καὶ ἐπιπονον προσηπάθειαν, ἡ ὁποία
ἀκριβῶς ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν θὰ εἶχε ἀπο-
τελεσματικὴν ἐπίδρασιν κατὰ τὴν παρούσαν ἰδίᾳ
κρίσιμον στιγμήν, καθ' ἣν μᾶλλον ἐπείγουσα ἐνδεί-
κνύται ἡ ἀνάγκη τῆς δι' ἀμέσου χειρουργικῆς ἐπεμ-
βάσεως σωτηρία τοῦ φθίνοντος ἀσθενοῦς, οὗτινος
ἡ πλήρης τῆς υγείας του ἀποκατάστασις καὶ ἱσχύς
τῶν πληγῶν του, θὰ ἐπέλθῃ βραδύτερον αὐτομάτως,
μὲ μόνην τὴν φροντίδα τῆς δι' ἔργων—καὶ ἄνευ συ-
ζητήσεων ἢ περὶ τῆς φιλολογίας—τονώσεως τοῦ ἐ-
ξηντημένου ὁργανισμοῦ του.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν πρόκειται νὰ ὑποδυθῶ τὸν ρό-
λον νεωτέρας τινὸς Πυθίας, σπεύδω ἀπὸ τοῦδε
ν' ἀποσαφηνίσω τὰς σκέψεις μου, καθ' ὅσον ἄλλως
τε συμμερίζομαι ἐκ τῶν πρώτων τὴν γνώμην ὅτι ἡ
ἐποχὴ τῶν ὀραίων λόγων, εἶναι καιρὸς ἀμετακλήτως
νὰ παρέλθῃ, παραχωροῦσα τὴν θέσιν εἰς μίαν

νέαν περίοδον σοβαράς απολύτως και παραγωγικής εργασίας.

Οὕτω, τὸ πρῶτον Πανελλήνιον Κυνηγετικὸν Συνέδριον, μᾶς παρέσχε ἀπὴν ἀπόδειξιν τῆς προσπάθειάς του, νὰ ἐγκαινιάσῃ πραγματικὸν σύστημα μιᾶς τοιαύτης εργασίας καί, ὡς πρωταρχικὸν αὐτοῦ σκοπὸν, ἐτάξατο τότε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Κυνηγετικῶν ὁργανώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀντιλαμβάνονται θάττον ἢ βράδιον τὴν σημασίαν τῆς ἀποστολῆς των, θὰ ἐκαλοῦντο, κατὰ τὰ σοφὰ τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου πορίσματα, νὰ συνεργασθῶσι μὲ τὸ ἐπίσημον κράτος, ὅπως προσφέρωσι τὴν θετικήν καὶ πολυτίμον συμβολήν των, διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς καλλιτέρας αὔριον εἰς τὴν θηρευτικήν μας Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ συνεργασίαν ταύτην, ἐβασίσαμεν τὴν θεμελίωσιν τοῦ νέου θηρευτικοῦ μας οἰκοδομήματος, ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι, ἀποκαθαρόμενα τὰ Σωματεία μας Νομοθετικῇ μερίμνῃ καὶ ἐνισχυόμενα καταλλήλως ἡθικῶς τε καὶ ὕλικῶς, θὰ ἔστροφον ἀναγκαστικῶς ὁλόκληρον τὴν δραστηριότητά των πρὸς τὰς φιλοθηρηματικὰς καὶ δασοφίλους αὐτῶν κατευθύνσεις, αἵτινες δέον νὰ ἀποτελέσωσι τὸν μοναδικὸν τῆς ὑπάρξεώς των ἀντικειμενικὸν σκοπὸν.

Ἀφ' ἐτέρου, διὰ τῆς στενῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ἐπίσημον κράτος ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας, θὰ ἐπὶ ἤρχετο —διατηρουμένης ἐν πάσει περιπτώσει τῆς ἀνεξαρτησίας των— ἡ ψυχολογικὴ εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις των ἑνωσις καὶ ποθητὴ ἀμφοτέρων ἀφομοίωσις, ἐνῶ, ἐκ παραλλήλου, ἐναρμονίζουσα ἡ Πολιτεία τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐπὶ τῆς πραγματικῆς τῆς ὑπαίθρου χώρας καταστάσεως, θὰ εὗρισκε πολυτίμους συνεργάτας καὶ προθύμους ἐκτελεστὰς τῶν ἀποφάσεών της, ἐπεκτείνουσα ἐν ταύτῃ τὴν στοργικὴν αὐτῆς μερίμναν ἐν τῇ ἐνισχύσει τῆς δημιουργικῆς ἐκάστου Σωματείου προσπάθειάς καί, ὅπερ σπουδαιότερον, καθιερώνουσα **ἐφαρμοσίμον ὁμοιογενεῶς καὶ μόνιμον πρόγραμμα εργασίας, μὴ ἐπιδεχόμενον ἀλλοιώσεις ἢ ἐκ θεμελίων τροποποιήσεις, μεθ' ἐκαστὴν κυβερνητικὴν ἢ ἀπλῶς Ὑπουργικὴν μεταβολήν.**

Ἀπόρροια τῶν σκέψεων ἐκείνων καὶ τῆς ὀρθόφρονος αὐτῶν τετραγώνου λογικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἠντλήσε τὸ κύρος του τὸ Α' Πανελλήνιον Κυνηγετικὸν Συνέδριον, ὑπῆρξεν ἡ διατύπωσις ὁμοφώνου ἐν συμπεράσματι γνώμης περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀνάγκης ταχυτάτης ἀνασυστάσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Θήρας, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας, μὲ τὴν ἐν αὐτῷ ἐκπροσώπησιν τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου, δι' ἀντιπροσώπων ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενων, καὶ ὅπερ Συμβούλιον, λειτουργοῦν ἐν εἰδει αὐτονομίου ὁργανισμοῦ, θ' ἀπέβαιναν δ ἀνώτατος τῶν θηρευτικῶν μας πραγμάτων ρυθμιστῆς, διὰ τῆς παρακολούθησός καὶ λήψεως ἀποφάσεων ἐφ' ὅλων τῶν ἐκάστοτε ἀναφύοντων ζητημάτων καὶ τῆς ἐξ ὑπαρχῆς καταρτίσεως πλήρους σχεδίου δράσεως, τὴν ὁλοκληρώσιν τοῦ ὁποίου θ' ἀνελάμβανε τοῦτο καὶ ἐφαρμογήν.

Ἡ πολυπόθητος ὁδὸς ἀφομοιώσεως καὶ ἰσορροπίας μεταξὺ Πολιτείας καὶ ὁργανωμένου Κυνηγετικοῦ κόσμου θὰ ἐπὶ ἤρχετο ἀφ' ἐαυτῆς. Τὸ Κεντρικὸν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον θήρας θ' ἀπετέλῃ τὴν ἀσφαλὴ τούτου ἐγγύησιν, ἐφ' ὅσον οὐδεμία πλέον ἐπέμβασις, ὅθεν δῆποτε προερχομένη (καὶ εἶναι γνω-

σταὶ εἰς πάντας τοὺς παροικούντας τὴν πονηρὰν πόλιν τῆς Παλλάδος πόσαι κατὰ καιροὺς ἔλαβον χώραν τοιαύται ἐπεμβάσεις) θὰ ἠδύνατο ν' ἀνακόψῃ τὸ ῥοῦν τῆς δημιουργικῆς του προσπάθειάς ἢ ν' ἀνατρέψῃ ὅπως δῆποτε τὰς ἀποφάσεις του, δεδομένου ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ ἐκάστοτε ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός, διὰ τοῦ φυσικοῦ ἐν προκειμένῳ ἐκπροσώπου του, Διευθυντοῦ Δασῶν, ὡς κατὰ Νόμον Προέδρου τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου καὶ τῆς κατὰ πλειοψηφίαν εἰσέτι ἐν τῷ Συμβουλίῳ συμμετοχῆς ἐτέρων δύο ἀκόμῃ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου του, θὰ ἐτάσσετο ἀλληλέγγυος καὶ ὑπεύθυνος ἐκτελεστῆς τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεών του.

Καὶ ὁ νομοθέτης, συμβουλευθεὶς τὰ πράγματα, ὡς ἀντικειμενικῶς καὶ ὑπὸ καθαρῶς φιλοθηρηματικῶν κρίσεων ἠρευνήθησαν ταῦτα ὑπὸ τοῦ Α' Πανελ. Κυνηγετικοῦ Συνεδρίου, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποστῇ τῆς κατευθυντηρίου τούτου γραμμῆς καὶ περιέβαλε μὲ Νομοθετικὸν κύρος τὰ περισσότερα πορίσματά του, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ πρῶτιστον καὶ κύριον ἀπεδέχθη λόγον, τὴν περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου θήρας εὐχήν, ἥτις, καθ' ἡμᾶς, καὶ δι' ὅσα προαναφέρουμεν, ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον, τὴν βάσιν ἐφ' ἣς θὰ ἔστηρίζομεθα διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς κυνηγετικῆς μας ἀναδημιουργίας.

Κακαὶ ὅμως ἀκολούθως εἰσηγήσεις, προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐσφαλμένης ἴσως ἐκτιμήσεως τῶν ἀντιλήψεων τούτων τοῦ Συνεδρίου, παρέσυρον τὸν μετέπειτα Ἀξιότιμον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, εἰς τὴν ἀναθεώρησιν θεμελιωδῶν τινῶν διατάξεων τοῦ εἰρημένου Νόμου, ὅστις, διὰ τῆς γνωστῆς εὐκολίας μεθ' ἣς ἀλλάζουν οἱ Νόμοι καὶ μεταβάλλονται οἱ Προφῆται ἐν Ἑλλάδι, ἐντὸς ὀλίγων μόνον μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων κυρώσεώς του καὶ πρὶν εἰσεῖτι εἰσελθῇ εἰς πλήρες στάδιον ἐφαρμογῆς, ὑπέστη τοιαύτας ἐκ νέου τροποποιήσεις, αἵτινες ἐν πολλοῖς κατέστησαν τοῦτον ἀντίθετον τῶν ἀπόψεων καὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀρχικῶν εἰσηγητῶν του, οἵτινες ἐν τούτοις ὑπῆρξαν οἱ κορυφαῖοι ἀντιπρόσωποι ὁλοκληροῦ τῆς πονούσης κυνηγετικῆς μας Ἑλλάδος.

Διὰ νὰ περιορισθῶμεν δὲ εἰς τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς θέμα, χωρὶς νὰ ὑπεισέλθωμεν εἰς τὰς λοιπὰς τῶν τροποποιήσεων τοῦ Νόμου τούτου λεπτομερείας, ἅς ἀρκεσθῶμεν ἐνταῦθα νὰ ὑπομνήσωμεν μόνον τὴν ἐκδηλωθεῖσαν πρὸς τούτοις ἀντίθεσιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ λεγομένου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου θήρας, οὗτινος οἱ ἐκ τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου προερχόμενοι ἀντιπρόσωποι, **κατὰ βασικὴν παραγγώρισιν τῆς ιδέας τῆς ἐπιδιωκόμενης συνεργασίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁργανώσεών των**, δὲν θὰ ἐξελέγοντο τοῦ λοιποῦ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ θὰ ὑπεδεικνύοντο ἀπλῶς εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, διατηροῦντα δι' ἐαυτὸν ἀπόλυτον δικαίωμα τῆς κατ' ἀρέσκειαν ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Κυνηγῶν, **ἀνεξαρτήτως τῆς πλειοψηφίας, τὴν ὁποίαν τυχὸν κατὰ τὴν ὑπόδειξιν των συνεκέντρωνον οὗτοι.**

Ἄλλ' ἐὰν ὡς πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην καὶ τινὰς ἄλλας ἀκόμῃ τοῦ Νόμου τροπολογίας ἠγνοήθησαν βασικαί τινες κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀρχαί, δὲν πρέπει ἐξ ἀντιθέτου νὰ παρίδωμεν ὅτι διὰ τῆς ἄλλης

περὶ «Συνεργαζομένων Σωματείων» τροποποιήσεώς του, ὁ αὐτὸς Νόμος, ἀσχετῶς πρὸς τοὺς λοιποὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους διὰ τοῦ ὅρου τούτου ἐξυπηρετεῖ, **ἀποδέχεται καὶ ἐπιδιώκει** μᾶλλον τὴν στενωτέραν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πολιτείας συνεργασίαν τῶν κυνηγετικῶν ὁργανώσεων, **παραχωρῶν αὐταῖς πρόσθετα δικαιώματα καὶ δημιουργῶν ἀμοιβαίας ἐκατέρωθεν διὰ τοῦ εἰρημένου ὅρου ὑποχρεώσεις.**

Ἐπὶ μὴν, κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, ἀνακόλουθος πρὸς ἐαυτὸν ὁ Νόμος οὗτος, ὅστις, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς καθορίζει τὴν ἔννοιαν τῶν μετὰ τῆς Πολιτείας «Συνεργαζομένων Σωματείων», ἐπενεργεῖ ἀφ' ἐτέρου κατασταλτικῶς ἐπὶ τοῦ μόνου μέσου δυνατῆς ἐκδηλώσεως τῆς συνεργασίας ταύτης, διὰ τῆς μὴ φυσιολογικῆς συνθέσεως τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Θήρας; Τὰ πράγματα τοῦλάχιστον αὐτὸ ἀποδεικνύουν, πεῖθοντα ἔτι μᾶλλον τὸν ἐρευνητὴν διὰ τὸ **ἀψυχολόγητον ὀρισμένων ἐπενεχθεῖσων τροποποιήσεών του.**

Ἄλλ' ἐὰν ὁ Νομοθέτης ἄλλως ἐσκέπτετο, ἢ ἄλλοιαν εἶχε περὶ συνεργασίας γνώμην, θὰ ἠδύνατο, φανταζόμεθα, διὰ μιᾶς ἀπλουστάτης μονοκονδυλίας νὰ διαγράψῃ ἐκ τοῦ Νόμου τὸ ὁκληρὸν περὶ Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων κεφάλαιον καὶ οὐδὲν περὶ Συνεργαζομένων Σωματείων ν' ἀναφέρῃ. Ἡ ἀντίθετος ὅμως πρᾶξις του, κρινομένη ἐν συσχετισμῷ τοῦ ὡς διετυπώθη ἄρθρου περὶ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Θήρας πρὸς τὸν ἕτερον περὶ Συνεργαζομένων Σωματείων ὅρον, μᾶς πείθει ὅτι ὁ Νομοθέτης, ἀμφιταλαντευόμενος ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν ποσοστοῦ δικαιωμάτων εἰς τὰ Κυνηγετικά Σωματεία, ἐπιζητεῖ οὐχ' ἥττον νὰ διαμορφώσῃ καὶ νὰ διαπλάσῃ καταλλήλως ταῦτα, διὰ τὰς μετὰ τῆς Πολιτείας σχέσεις των, μὴ ἀποστέργων, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπιδιώκων τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν συνεργασίαν, χάριν τῆς ὁποίας, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, καὶ ἐφ' ὅσον εἰλικρινῶς ζητεῖται αὕτη, εἴμεθα προσωπικῶς διατεθειμένοι νὰ συγχωρήσωμεν ἔστω καὶ τὴν ἀνελευθέραν διάταξιν τῆς οὕτωσιν μὴ φυσιολογικῆς συνθέσεως τοῦ Κ.Γ.Σ.Θ.

Ἐπιστεῦσαμεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ πιστεύωμεν ἐπὶ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὁ ὁποῖος κυρίως, κατὰ συνέπειαν, μᾶς ἐνδιαφέρει. Αἱ λοιπαὶ τῆς συγκροτήσεώς του λεπτομέρειαι ἀποτελοῦσι δευτερεύον, οὕτως εἰπεῖν, δι' ἡμᾶς ζήτημα, διότι δὲν δυνάμεθα καὶ ἀρνούμεθα κἂν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ὁ ἑνασκὼν τὴν ἀνωτάτην κρατικὴν ἐποπτείαν εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἀρμόδιος ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός, δὲν θὰ ἐδέχετο εἰς συνεργασίαν —καίτοι ἐκ τοῦ νόμου θὰ εἶχε τὴν εὐχέρειαν— τοὺς κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν προταθέντας ἀντιπροσώπους τῶν κυνηγετικῶν ὁργανώσεων, ἀλλὰ τοὺς μειοψηφίσαντας τοιούτους.

Ἐὰν ὅμως καὶ τοῦτο παρ' ἐλπίδα συνέβαιnen, ἡμεῖς πιστεύοντες ἀκραδάντως, ἐπαναλαμβάνομεν, εἰς τὴν σκοπιμότητα τοῦ **Θεσμοῦ** καὶ θέλοντες νὰ ἴδωμεν τοῦτον ὅπως δῆποτε λειτουργοῦντα, θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀδιαφορήσωμεν ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, καίτοι εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι, οἷα δῆποτε καὶ ἂν ἦσαν ταῦτα, θ' ἀνεδεικνύοντο ἄξια τῶν ἐλπίδων μας καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς των.

Ἄλλὰ τί ἐγένετο ἐν προκειμένῳ; Παρῆλθον τρία ἔτη ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀρχικοῦ Νόμου, τοῦ καθιερώσαντος τὸν εἰρημένον **Θεσμὸν**

καὶ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ, καθ' ἣν τροποποίησιν περιελήφθησαν καὶ ὅσα περὶ συνεργαζομένων Σωματείων προαναφέρουμεν, χωρὶς ἐν τούτοις οὐδ' ἕκνος, οὐδὲ σκιά τοιαύτης τυχρὸν συνεργασίας νὰ πραγματοποιηθῇ.

Καί, παρ' ὅλον ὅτι τὰ Σωματεία μας, ὑπακούοντα εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Νόμων καὶ συμμορφούμενα πρὸς τὰς σχετικὰς ἐπειγούσας τοῦ Ὑπουργείου ἐγκυκλίους διαταγὰς, ἔσπευσαν ἀπὸ πρώτης στιγμῆς νὰ ὑποδείξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των ἐν τῷ Κεντρικῷ Γνωμοδοτικῷ Συμβουλίῳ Θήρας, ἐν τούτοις, παριστάμεθα, μετὰ τρία ὁλόκληρα ἔτη, πρὸ τοῦ παραδόξου φαινομένου νὰ συζητῶμεν καὶ νὰ ἐπανερχόμεθα ἐπὶ ζητημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα πολλὰ ἐγράφησαν, περισσότερα ἐλέγχθησαν, ἀρκετὸς ἐδημιουργήθη θόρυβος. Νόμοι ἐψηφίσθησαν, Σύλλογοι καὶ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἀνεστατώθησαν, χωρὶς, ὡς ἀποτελεσμα, οὐδὲ κατὰ κεραίαν νὰ προαχθῇ ἡ κατὰστασις, διότι ἀπλούστατα **οἱ Νόμοι δὲν ἐλειτουργοῦν**, τὸ δὲ ὅλον ζήτημα, κατὰ δημοσιευθείσας ἐ-

σχάτως εἰς τὰ «Κυνηγετικά Νέα» πληροφορίας, ἐρρίφθη τελικῶς εἰς τὰς «Ἑλληνικὰς καλῆνδας»!

Εἶναι γνωστὴ ἐν τούτοις, τὸσον ἡ δραστηριότης, ὅσον καὶ ἡ εἰς τοὺς Νόμους καὶ τοὺς τύπους προσήλωσις τοῦ ἀξιότιμου τέως ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὅστε νὰ διερωτώμεθα διατί καὶ ἐνταῦθα, εἰς τὸν περὶ θήρας Νόμον, τοῦ ὁποίου κατὰ σύμπτωσιν ὁ ἴδιος ὑπῆρξεν (ὡς Νομοθέτης) ὁ ἐμπνευστῆς καὶ δημιουργὸς τῶν περὶ «Συνεργαζομένων Σωματείων» διατάξεων, νὰ μὴ πραγματοποιήσῃ, ἀλλὰ τοῦναντίον ν' ἀφήσῃ ἐκθέτους τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ ν' ἀκυρώσῃ, ἐν τοῖς πράγμασι, τὰς ὥρας ἐκείνας **περὶ συνεργασίας** τοῦ Νόμου τοῦ ἐπαγγελίας; Τί ἄραγε ἐμεσολάβησεν ὅστε νὰ μὴ συγκληθῇ καὶ νὰ μὴ λάβῃ σάφα καὶ ὁσπᾷ, **ἔστω καὶ ὑπὸ οἰανδήποτε συνθέσιν του**, ὁ θεσμός τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Θήρας;

Ἡμεῖς, οὐδὲν πέραν τούτου ἐπιζητήσαντες καὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν **θεσμὸν** αὐτὸν καὶ μόνον, ὁ ὁποῖος θ' ἀπετέλῃ τὴν ἀπαρχὴν τῆς μετὰ τῆς Πολιτείας στενωτέρας συνεργασίας μας, θὰ εἴμεθα ἱκανοποιημένοι νὰ ἐβλέπωμεν πραγματοποιουμένην ἀπλῶς καὶ ὑφ' οἷαν δῆποτε, ἐπαναλαμβάνομεν μορφὴν, τὴν λειτουργίαν του.

Ἀληθῶς ὅμως θλιβερά καὶ ἀποκαρδιωτικά εἶναι τὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θὰ θελήσωμεν τυχρὸν νὰ ἐξαγάγωμεν.

Ἡ ἀσυνέπεια ἀφ' ἑνὸς τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀρχῆς πρὸς ἀνεπιληψίαν ὑποχρεώσεις, ἡ ματαιώσεις, ἀφ' ἑτέρου, τῶν ἐν ἰσχύϊ Νόμων καὶ ἡ ἐλαφρὰ τῇ καρδίᾳ, ἐκ τρίτου, παρέλκυσις τοιαύτης φύσεως ζητημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ὁλόκληρον τὸ θηρευτικὸν μέλλον τῆς χώρας μας, οὐδὲν καλὸν εἶναι δυνατόν νὰ προοιωνίζωσιν, ἐν ᾧ, ἐξ ἐναντίας, ἀπαισιόδοξοι προβλέψεις, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων γενόμεναι, μᾶς πείθουν ὅτι, δι' ἄρκετὰ ἀκόμη ἔτη τὰ κυνήγια ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ μένωσιν ἔρμαιο τῆς τύχης τῶν, μέχρις οὗτο ἐπέλθῃ ὁ καιρὸς τῆς τελείας ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μας ἐξαφανίσεώς των.

Καὶ ἀντί, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἐνώπιον ἑνὸς τοιοῦτου κινδύνου, Κράτος καὶ Σύλλογοι νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν συνένωσιν τῶν δυναμειῶν τῶν, ὅπως ἀποτελεστικότερον ἀντιδράσωμεν, εὐρισκόμεθα αἴφνης πρὸ τῆς **ἐξαφροσύνης**; καὶ νόθου καταστάσεως, καθ' ἣν ἡ μὲν Κρατικὴ Ἀρχὴ ἐξακολουθεῖ βαδίζουσα τὴν μοιρολατρικὴν πορείαν τῆς, ἀφήνουσα ἀνεκμεταλλεύτους τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις καὶ τὴν ζωτικότητα τῶν Σωματείων μας, τὰ ὅποια, ἐξ ἑτέρου, ἐλλείψει

γενικωτέρας κοινῆς κατευθύνσεως, δαπανῶσι κατὰ τὸ πλεῖστον τὸν χρόνον καὶ τὰς πολυτίμους δυνάμεις των, εἰς ἔργα ἀλλότρια τοῦ πραγματικοῦ προορισμοῦ των.

Πρὸ τῆς ὁμῆς δὲ ταύτης πραγματικότητος διερωτῶνται ὅλοι **τί πρέπει τέλος πάντων νὰ γίνῃ**; Καί, ἀποθεθαρομένοι τελείως, δὲν βλέπωσιν εἰ μὴ εἰς τὴν διὰ δυναμικῶν λύσεων (διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν μοντέρναν ἔκφρασιν) ἐπιβολὴν τῶν Νόμων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπεμακρύνθημεν καὶ ἰσορροπίαν τῆς καταστάσεως, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ τὴν βελτίωσιν γενικῶς τῶν κυνηγετικῶν μας πραγμάτων.

Πολλοὶ καὶ διάφοροι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἠκούσθησαν γινώμαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων σημαντικώτερα ἡ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων» πρότασις, διὰ τὴν σύμπληξιν, ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τοῦ ἡλίου, μιᾶς ὁργανώσεως κοινῆς ἐμπιστοσύνης, ἡ ὁποία ν' ἀποτελέσῃ τὴν **Πανελλήνιον Κυνηγετικὴν Ὁμοσπονδίαν**.

Ἄλλ' ἐπ' αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΑΤΟΣ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ο ΚΑΠΝΟΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Τοῦ κ. Φ. Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Ὅταν τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθησαν αἱ ἀκαπνοὶ πυρίτιδες, ἡ κριτικὴ, ὅπως συμβαίνει πάντοτε, ἐμαίνετο ἐναντίον καὶ τῶν καταφανεστέρων ἀκόμη πλεονεκτημάτων τοῦ νέου προϊόντος.

Ὑπῆρξαν, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἄνθρωποι σοβαροί, ἐπιστήμονες, εἰδικοί, οἵτινες δὲν ἠθέλουν κἂν νὰ ἀκούσωσιν περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ὁπισθογεμῶν κυνηγετικῶν ὀπλῶν. Ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι κατέκρινον—τί λέγω;—οἵτινες εὐρισκον ὡς θανάσιμον μειονέκτημα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπετέλει ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων πλεονεκτημάτων τῶν ὁπισθογεμῶν ὀπλῶν.

1) Ἐλεγον λ.χ. Τὸ ὁπισθογεμὲς ὄπλον δὲν ἐμφράσσει καλῶς.

2) Τὸ ὁπισθογεμὲς εἶναι δαπανηρότατον καὶ χρήζει ἀρίστων πυρομαχικῶν.

3) Ἐχει τὸ σπουδαιότατον μειονέκτημα νὰ ἀφήνῃ διάκενα μεταξὺ τοῦ κάλυκος καὶ τῆς θαλάμης, αἵτινα, σὺν τῷ χρόνῳ καθιστῶσιν αὐτὴν ὡσεὶ δὴ, εἴτε προκαλοῦσι διὰ ἀρρηξίν τῶν καλίκων, ρύπανσιν τοῦ μηχανισμοῦ διὰ τῶν ἐκφυγόντων ἀερίων σχεδὸν μέχρις ἀχρηστεύσεως, εἴτε δυσκολίας λειτουργίας αὐτοῦ. Προκαλοῦσιν ὡσαύτως ρύπανσιν τῶν καλίκων καὶ δυσκολίας ἐξαγωγῆς αὐτῶν.

4) Τὰ βύσματα, δηλαδὴ ἡ τάπες, δὲν ἐμφράσσουσιν καλῶς, ὡς ἐκ τούτου ἀφήνουν καὶ διαφεύγουν τὰ ἀέρια, αἵτινα, ὑπερθερμόμενα ἐντὸς τῶν σκαγίων προκαλοῦσι τὴν διασπορὰν αὐτῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, σπανίως ἐπιτυγχάνονται καλὰ καὶ ὁμαλὰ συγκεντρώσεις, μετὰ τὰ ὁπισθογεμῆ ὀπλα.

Μ' ἄλλους λόγους, τὸ γέμισμα τῶν σκαγίων καὶ τῆς πυρίτιδος, καθὼς καὶ τὰ βύσματα (τάπες) δὲν προσκολλῶνται καλῶς ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῆς θαλάμης, ἀλλὰ, ὡς ξένα σώματα, κακῶς ὀδηγοῦνται ἐντὸς τοῦ σωλήνος, ἐπιφέροντα οὕτω διαφόρους ἀνωμαλίας κατὰ τὴν βολήν.

5) Ὅπως οὖτο τὸ γέμισμα τῶν σκαγίων ἐνσφηνωθῇ μέσα εἰς τὴν κἀννην, δηλαδὴ ἕως οὗτο ἐγκαταλείψῃ τὸ φυσίγγιον, συμβαίνει ὥστε καθ' ἣν στιγμὴν διέρχεται τὸ κρίσιμον σημεῖον ἀπὸ τοῦ κάλυκος εἰς τὴν θαλάμην, τὸ γέμισμα νὰ διέρχεται διὰ τῆς κολυροκωνικῆς συναρμογῆς τὸ διάκενον τοῦτο, ἐὰν δὲν ἔχει καλῶς ὑπολογισθῇ καὶ κατασκευασθῇ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ἐπιτρέπει τὴν διέλευσιν τῶν ἀερίων, προπορευομένων τοῦ βύσματος,

αἵτινα τότε, παρεισδύοντα εἰς τὸ γέμισμα τῶν σκαγίων προκαλοῦσι τὸν διασκορπισμὸν του.

6) Μετὰ τὸ ὁπισθογεμὲς, ὁ κυνηγός, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ διάφορα γέμισματα ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογισθέντα καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί κυνήγι θὰ τοῦ παρουσιάσῃ ἐνῷ μετὰ τὸ ἐμπροσθογεμὲς κανονίζει τὸ γέμισμά του ἐπιτολίως, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

7) Τὸ τουφέκι του ποτὲ δὲν ὑφίσταται χαλάρωσιν (παίξιμο) κλειδίων ἢ ἐξάρθρωσιν.

8) Ἡ ἐμφράξις του εἶναι συμμετρικωτάτη, ἀσφαλής, ἀποτρέπουσα οἰανδήποτε ὀχληρὰν διαφυγὴν ἀερίων, συνεπῶς οἱ κραδασμοὶ τοῦ ὀπλου δὲν συντελοῦν εἰς τὸν ἐπηρεασμὸν τῆς βολῆς.

9) Εἶναι πολὺ οἰκονομικώτερον, διότι δὲν χρησιμοποιεῖ τις δι' αὐτοῦ κάλυκας καὶ βύσματα, οὐδὲ τὴν ἀκαπνον πυρίτιδα.

10) Στοιχίζει πολὺ εὐθηνότερα, ὡς ὄπλον, ἑνὸς ὁπισθογεμῆς συνεπῶς δύναται τις εὐκολώτερον ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸ δι' ἑτέρου καινουργίου.

11) Εἶναι ἐλαφρότερον τοῦ ὁπισθογεμῆς, συνεπῶς, ἡ κόπωση τοῦ κυνηγοῦ φέροντος τοιοῦτον ὄπλον, εἶναι πολὺ μικρότερα, τοῦθ' ὅπερ εἶναι μέγα πλεονέκτημα, ἰδίᾳ ὅταν ἡ σωματικὴ διάπλασις τοῦ κυνηγοῦ εἶναι μειονεκτικὴ κλπ.

12) Χρηθεῖ ὀλιγωτέρας συντηρήσεως καὶ προσοχῆς, τοῦθ' ὅπερ εἶναι μέγα πλεονέκτημα διὰ τοὺς περισσοτέρους τῶν κυνηγῶν, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἀγχαρείαν μεγάλην τὴν περιποίησιν καὶ συντήρησιν τοῦ κυνηγετικοῦ τῶν ὀπλῶν.

13) Ὁ κυνηγὸς φέρει πολὺ ὀλιγώτερον νεκρὸν βάρος κατὰ τὰς πορείας, συνεπῶς περισσώτερα πυρομαχικά, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θεωρεῖται σπουδαῖον, ὅταν μάλιστα οὗτος ἀναγκάζεται, δι' ἑνα οἰονδήποτε λόγο, νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς βάσεως ἀναφοδιασμοῦ του.

14) Ἐν περιπτώσει μὴ ικανοποιητικῆς βολῆς, ὁ κυνηγὸς δύναται ἐν μέρει νὰ διορθώσῃ τὸ ἄτοπον, κανονίζων κατὰ βούλησιν τὴν πίεσιν τῶν βυσμάτων. Τὸ τοιοῦτον εἶναι πλεονέκτημα ἀναμφισβήτητον, διότι ὁ κυνηγὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν βαθμὸν τῆς διασπορᾶς τῶν σκαγίων.

15) Ὡσαύτως ὁ κυνηγὸς δύναται νὰ θέσῃ χονδρότερον

ἢ μικρότερον βύσμα, ἐν γένει δέ, ἀναλόγως τῶν ἐπιτυχῶν νομένων ἀποτελεσμάτων νὰ αὐξομειώσῃ τὸ γέμισμά του σύμφωνα μετὰ τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ τὰ ἐπιτυχῶν νομένων ἀποτελέσματα ἐν τῷ πεδίῳ.

Ἐκ τῶν ἀνω ἐκτεθέντων προκύπτει, ὅτι τινὰ τῶν πλεονεκτημάτων εἶναι, ἀναμφισβήτως, ἀναμφισβήτητου ἀξίας ὑπὲρ τοῦ ἐμπροσθογεμῆς ὀπλου, τὰ πλεονεκτήματα ὅμως τοῦ ὁπισθογεμῆς εἶναι τοιαῦτα σήμερον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς προόδου, ὥστε οὐδεὶς πλέον σκέπτεται σοβαρῶς, παλιντοστών ἀναχρονιστικῶς, νὰ ἀναπλεύσῃ τὸν ἀνάντη τοῦ χειμάρρου τῆς προόδου.

Καὶ εἶναι ὄντως ἀναμφισβήτητον, ὅτι δυνάμεθα καὶ σήμερον μετὰ τὰς προόδους τῆς βιομηχανίας, νὰ κατασκευάσωμεν ὅπλα ἐμπροσθογεμῆ, βάλλοντα δι' ἀκάπνου πυρίτιδος, ἀλλ' οὐδεὶς σκέπτεται τοιοῦτον τι σοβαρῶς, ἐφ' ὅσον τὸ ὁπισθογεμὲς τοιοῦτον παρουσιάζει πλεονεκτήματα ὡς ἔχουσι σήμερον, λόγῳ τῆς προόδου, τελειοποιηθῇ τὰ ὁπισθογεμῆ ὅπλα, τὰ ὑπὲρ τοῦ ἐμπροσθογεμῆς πλεονεκτήματα περιορίζονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον εἰς τὰς § 2,8,9,10,12,13,14 καὶ 15. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα σὺν τῷ χρόνῳ ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἰρῶνται.

Τὸ ὁπισθογεμὲς ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰ ἀναμφισβήτητα πλεονεκτήματα α) τῆς ἐναλλαγῆς τῶν φυσιγγίων ἐν πάσῃ στιγμῇ, β) τῆς μεγίστης ταχυβολίας γ) τῆς καθαριότητος (δὲν λασπώνει) δ) τῆς ἐξετάσεως τοῦ κοίλου καὶ καθαριότητος αὐτοῦ, ε) τῆς χρήσεως ἀκάπνου πυρίτιδος καὶ τῶν ἐκ ταύτης φονικωτέρων ἀποτελεσμάτων εἰς μακροτέρας ἀποστάσεις, στ) τῆς μεγαλυτέρας διαρκείας λόγῳ ἀναγκαστικῆς βελτιώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν χαλυβινῶν μερῶν αὐτοῦ, πρὸς χορῆν ἀκάπνων πυρίτιδων, ζ) τῆς ἐλλείψεως προερχόντων, ἐμπλοκῆς, καὶ τῶν ἐκ τούτων συνεπειῶν κλπ.

Ἡναγκάσθημεν νὰ γράψωμεν ὅλα τὰ ἀνωτέρω, διὰ νὰ καταδειχθῇ μετὰ πόσης ἐπιφυλακτικότητος καὶ καχυποψίας ἡ ἀνθρωπότης συνήθως δέχεται πᾶν τὸ νέον, ὅσον δήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ τοῦτο ὅτι εἶναι ὠφέλιμον καὶ καλόν.

Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἡ φύσις, χάριν τῆς ἰσορροπίας, ἐπρόβλεψε καὶ τοὺς ἐπινοήτας μετὰ ἀνάλογα χαλυβιδία νεύρα, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν, δι' ὧν παλαίωσι διαρκῶς ἐναντίον τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΒΟΛΗ

ΤΟ ΓΕΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΓΓΙΩΝ

Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὰ ἐργοστάσια φυσιγγίων τὰ ὁποῖα διαθέτουν τέλεια μηχανήματα διὰ τὰς καταμετρήσεις τῶν πιέσεων τῶν πυρίτιδων, τῆς ταχύτητος τῶν βλημάτων, τῆς διασπορᾶς καὶ διατρητικότητος αὐτῶν, δίδοντα τοιοῦτοτρόπως τὴν μεγίστην δυνατὴν ὁδόσιν, οἱ κυνηγοὶ στεροῦνται τοιοῦτων μηχανημάτων, γερμίζοντες ἀναλόγως μετὰ τὰς ἐκαστοτε διδομένας ὁδηγίας καὶ ἀναλόγως τῆς πείρας των.

Ἐν Ἑλλάδι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κυνηγῶν γερμίζει τὰ φυσίγγια μόνον του. Ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ πραγματευθῶμεν ὅλας τὰς πυρίτιδας αἵτινες ὑπάρχουν ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ἀλλὰ θὰ ἀσχοληθῶμεν μετὰ μερικῶς κανόνων οἵτινες συνεπαίγνται τὴν γέμισιν τῶν φυσιγγίων.

Ἐν πρώτοις, ὁ κάθε κυνηγὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰς ιδιότητας τοῦ ὀπλου του, ἐὰν π.χ. εἴναι τῆς ἀκάπνου ἢ ὀχι, ἐὰν ἐθαλάμην τῶν 65 ἢ 70 χιλιοστῶν, τὸ στένωμα εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῶν καννῶν του, τὸ βάρος τοῦ ὀπλου του κλπ.

Ὅλα τὰ ὅπλα τῆς ἀκάπνου φέρουσιν εἰς τὸ κάτωθεν καὶ ὅπισθεν σημεῖον τῶν καννῶν των, τὰ διακριτικὰ σή-

ῶς εἵπομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κεφαλαίου ἡμῶν, ὅταν τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθησαν αἱ ἀκαπνοὶ πυρίτιδες, ἡ κριτικὴ ἐμαίνετο κυριολεκτικῶς ἐναντίον των. Ἡ γαλλικὴ Ἀκαδημία, ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ ἐπιβλητικῇ σοβαρότητι, κατέκρινεν αὐτὰς μέχρι γελοιοποιήσεως, λέγουσα, ὅτι δὲν εἶναι κἂν εἰς θέσιν νὰ ἐκτινάξωσι τὸ βλήμα ἐκ τοῦ στομίου τῶν πυροβόλων ὀπλῶν.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν ἠμπόδισεν ἀργότερον τὸν κόσμον ὅλον νὰ τὰς παραδεχθῇ. Τὸ αὐτὸ ἄλλως τε συνέβη καὶ μετὰ τὸ γραμμόφωνον, διότι οἱ ἀκαδημαῖκοι, ἀδιόρθωτοι πάλιν σοφοί, ἐμμένοντες διαρκῶς εἰς τὰ ὑφιστάμενα, ἐγελοιοποίησαν καὶ τὴν ἐπινοήσιν τοῦ μεγαλοφώνου Edisson. Τὸ αὐτὸ, (διὰ νὰ κατονομάσω μόνον τὰ κυριώτερα καὶ νωποτέρα γεγονότα) συνέβη καὶ μετὰ τὴν τόσον ἐν τῇ ἀπλότητι τῆς μεγαλοφῶνᾶ ἐπινοήσιν τοῦ γάλλου τότε ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Désaleux, ὁστις ἐπινόησε τὸ δεικνύον βλήμα καὶ κατέδειξε πασιφανῶς τὰ πλεονεκτήματά του, ἐνῷ οἱ μεγαλύτεροι βλητικοὶ ἐδίδασκον εἰς τὰ σχολεῖα, ὅτι τὴν μικρότεραν ἀντίστασιν εἰς τὸν ἀέρα παρουσίαζε τὸ ὠσειδὲς βλήμα.

Τὰ πλεονεκτήματα τὰ τε βλητικὰ καὶ—ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις εἰς τὴν κυνηγετικὴν φρασεολογίαν—τακτικὰ τῶν ἀκάπνων πυρίτιδων εἶναι τοιαῦτα, ὥστε μόνον ἀνισόροπος τις θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τὰ ἀμφισβητήσῃ. Καὶ μόνον τὸ πλεονέκτημα, ὅτι αὐτὰ δὲν κρύπτονται ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κυνηγοῦ τὰ ἀποτελέσματα τῆς βολῆς του,

ἀρκοῦσιν, ὅπως τάξωσιν αὐτὰς ὑπεράνω τῶν μελανῶν πυρίτιδων. Ἐπὶ πλέον αὐταὶ δίδουσιν ὀλιγώτερον λακτισμὸν καὶ αὐξάνουσι τὴν εἰσδυσιν.

Τὶ δύναται ἄλλως τε ἕνας κυνηγὸς νὰ ἀξιῶσιν περισσότερο, ὅταν, χωρὶς νὰ παρουσιάσωσιν οὐσιώδη μειονεκτήματα, δίδουσι τὰ προμνημονευθέντα πλεονεκτήματα;

Ὅταν ὁ κυνηγὸς ἐμποδίζεται ὑπὸ τοῦ καπνοῦ νὰ ἴδῃ ἀμέσως τὰ ἀποτελέσματα τῆς βολῆς του καὶ χάνει ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἀπομακρυνόμενον ὄλον ἐν ἀντικείμενον πού ἐσκόπευσε, δικαίως τότε οἶπται τὴν σπάθην τοῦ Βρέννου ὑπὲρ τῆς ἀδίκως κατακριθείσης ἀκάπνου πυρίτιδος.

Φ. Α. Φ.

ματα περὶ τούτου. Εἰς τὰ μὴ φέροντα τοιαῦτα σήματα δὲν συνιστᾶται ἡ χρῆσις τῶν ἰσχυρότερων τοῦλάχιστον ἀκάπνων πυρίτιδων. Ὑπάρχουν ὅμως ὠριμένα ἀκαπνοὶ πυρίτιδες αἵτινες ἀναπτύσσουσιν πιέσεις ὀλίγον διαφερούσας τῶν ἰσχυρῶν μελανῶν τοιοῦτων, ὥστε τούτων νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ χρῆσις καὶ εἰς ὅπλα μὴ προωρισμένα δι' ἀκαπνον.

Μεγάλην σημασίαν ἔχει τὸ μήκος τῆς θαλάμης ἑνὸς ὀπλου. Τὰ πλείστα κυνηγετικά ὅπλα ἔχουσι θαλάμην μήκους 65 χιλ. τὰ περισσώτερα δὲ ἐκ τούτων εἶναι ἐλαφρῶς ἐστενωμένα ἐμπροσθεν. Εἰς τὰ ὅπλα αἵτινα ἔχουσι τοιαύτην θαλάμην, δέον τὸ βάρος τῶν σκαγίων ἐκάστου φυσιγγίου νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 32 γραμ. Ἐὰν ὑπερβῶμεν τὴν ποσότητα ταύτην αὐξάνομεν ὑπερβολικὰ τὸ λάκτισμα, κουράζομεν τὸ ὄπλον τὸ ὁποῖον τοιοῦτοτρόπως θὰ «κονήσῃ» πρόωρος, ἐλαττώνομεν τὴν ταχύτητα τῶν σκαγίων συγχρόνως δὲ καὶ τὴν διάρκειαν.

Ἐὰν θελήσωμεν διὰ νὰ μὴ ἐλαττώσωμεν τὴν διάρκειαν, νὰ αὐξήσωμεν τὴν ποσότητα τῆς πυρίτιδος ὥστε νὰ

διατηρηθῇ ἡ σχετικὴ ἀναλογία, τὸ φυσίγγιον τῶν 65 χιλ. δὲν θὰ ἐπαρκῇ ὥστε νὰ γυρισθῇ καλῶς, ὁπότε πάλιν μειοῦνται ἡ διάρκειαις τούτου. Ἡ ἀπὸ σκοποῦ ὑπερβολικὴ ἐλάττωσις τῶν βυσμάτων εἶναι καὶ αὐτὴ βλαβερὰ.

Ἐάν εἰς τὸ ὄπλον μὲ τοιαύτην θαλάμην θελήσωμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν κάλυκα τῶν 70 χιλ. τότε, ὅταν θὰ ριζώμεν, τὰ 5 χιλ. τοῦ χείλους θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ κωνικὸν μέρος τῆς θαλάμης· καὶ δὲν θὰ δυνηθῶν νὰ ἀνοίξουν καλῶς, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου θὰ εἶναι σημαντικὴ αὐξήσις τῆς πιέσεως εἰς πυρίτιδος διότι τὸ βύσμα δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ἐλευθέρως, καὶ συσπρεφόμενον ἐντὸς τῆς κάννης θέλει αὐξήσῃ τὴν διασποράν.

Εἰς ὅλα μεθ' ἡμῶν 70 χιλ. τὸ μεγαλύτερον ὄριον ποσότητος σκαγιῶν πού δυνάμεθα νὰ γεμίσωμεν εἶναι 36 γραμ. Ἐν Ἀγγλίᾳ εἰθισται ἀντὶ τοῦ μήκους τῆς θαλάμης ν' ἀναγράφεται εἰς κλάσματα οὐγγίας τὸ βάρος τῶν σκαγιῶν, τὸ ὅποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωμεν, ταυτοχρόνως δὲ δυνάμεθα ἐκ τοῦ κλάσματος τούτου νὰ συμπεράνωμεν καὶ τὸ μήκος τῆς θαλάμης. Οὕτω ὅταν ἀναγράφεται 1 1/8 τὸ ὅποῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ 32 γραμ. ἡ θαλάμη εἶναι τῶν 65. Ὅταν δὲ 1 1/2 τὸ ὅποῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ 35,5 γραμ. ἡ θαλάμη εἶναι τῶν 70 χιλ. (*)

Προκειμένου νὰ δοκιμάσωμεν τὰ παρ' ἡμῶν γεμίζεμενα φυσίγγια δέον αἱ δοκιμαίαι μας νὰ γίνονται εἰς μεγάλα φύλλα τετράγωνα χάρτου 1X1 τὰ ὅποια θὰ στερεώσωμεν καταλλήλως εἰς ξύλινον τετράγωνον σκελετὸν (τετράγωνον) ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ θὰ εἶναι ζωγραφισμένος κύκλος μὲ διάμετρον 0,76 μ. Ἡ δοκιμὴ θὰ γίνῃ ἀπὸ ἀποστάσεως 36 μ. ἀπὸ τοῦ στομίου τῆς κάννης. Ὁ κύκλος δέον νὰ εἶναι διηρημένος διὰ σταυροῦ εἰς 4 ἴσους τομεῖς. Δέον συνάμα νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν περιεχομένων σκαγιῶν, ἐντὸς ἐκάστου φυσιγγίου.

Μετὰ τὴν βολὴν μετρώμεν τὰ εἰσελθόντα ἐντὸς τοῦ κύκλου σκάγια. Ἐάν λοιπὸν ἐντὸς τοῦ κύκλου π.χ. εἰσῆλθον 290 σκάγια θὰ διαιρέσωμεν τοῦτο διὰ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν σκαγιῶν τῶν περιεχομένων ἐντὸς τοῦ φυσιγγίου· ἔστωσαν ταῦτα 360, οὕτω θὰ ἔχωμεν 240/360=0,66. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δηλοῖ ὅτι εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ κύκλου 66% τῶν σκαγιῶν. Διὰ νὰ εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἡ ἀπόδοσις τοῦ φυσιγγίου πρέπει τὰ σκάγια νὰ εἶναι καλῶς διασπαρμένα, παρουσιαζόμενα πυκνότερα εἰς τὸ κέντρον, μὴ ἀφίροντα μεγάλα διάκενα, καὶ νὰ εἶναι ἰσάριθμα περίπου εἰς ἐκά-

(*) ΣΗΜ.—Ἀπὸ τοῦ 1926 καὶ ἐντεύθεν οἱ Ἀγγλοὶ σημειοῦν καὶ τὸ μήκος τῆς θαλάμης εἰς ἴντσες: 2 1/2=65 χιλ. 2 3/4=70 χιλ. 3=75.

στον τομέα. Αἱ δοκιμαίαι δέον νὰ γίνονται μὲ σκάγια ἀριθ. 6 ἀγγλικὸν κατὰ προτίμησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκειαν, αὕτη μετράται ἐὼν τοποθετήσωμεν ὀπισθεν τοῦ «τετάρου» δεσμίδα παιγνιοχάρτων. Κατὰ τὴν μέτρησιν τῆς διάρκειας, δέον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ πρῶτα παιγνιοχάρτα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσταμάτησαν τὰ σκάγια καὶ ὄχι τὸ τελευταῖον διατηρηθέν. Τοῦτο διότι ὑπάρχουν σκάγια τὰ ὅποια ἐνοῦνται πολλάκις μεταξὺ τῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποκτοῦν μεγαλύτεραν διατηρητικότητα καὶ τὰ ὅποια ἀποχρῶνται εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς κάννης.

Κατὰ τὰς ὥς ἄνω δοκιμαίας ἐν καλὸν φυσίγγιον μὲ τὰς κάτωθι κάννας δέον νὰ δώσῃ τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

Βελτιωμένος κύλινδρος 50 ο/ο 1)2 Choke 60 ο/ο. Πλήρης Choke 70 ο/ο.

Ἀπαραίτητον εἶναι νὰ γνωρίζωμεν τὸ στένωμα (Choke) τῶν καννῶν μας, διὰ νὰ γνωρίζωμεν καὶ τί ἀπαιτήσιν μπορεῖ νὰ ἔχωμεν ἀπὸ τὸ φυσίγγιον. Πρὸς τούτους πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἐσωτερικὴν διάμετρον τῶν.

Ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ τὴν καταμέτρησιν ταύτης εἶναι ὁ ἐξῆς: Τήκομεν ἐντὸς κλειστοῦ δοχείου ἄνθος θείου. Τοῦτο τίκεται εὐκόλως εἰς σιγανὴν πυρὰν (διὰ νὰ μὴ ἀναφλεθῇ). Κατ' ἀρχὰς μόλις ταχὴ θὰ εἶναι πυκνότερος, πρέπει δὲ νὰ τὸ ἀφίσωμεν ὀλίγον νὰ κρυώσῃ ὁπότε ρευστοποιεῖται τελείως. Τότε χύνομεν τοῦτο ἐντὸς τῶν καννῶν τὰς ὁποίας πρότερον ἔχομεν φράξῃ εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος διὰ φελλῶν. Ὅταν τὸ θεῖον κρυώσῃ τελείως στερεοποιεῖται, δυνάμεθα δ' εὐκόλως νὰ τὸ ἐξαγάγωμεν διὰ τῆς βέργας τοῦ ὄπλου μας πιέζοντες τοῦτο νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν ὀπισθεν.

Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν τὴν ἀκριβῆ διάμετρον τοῦ Choke τῆς ὁποίας πλέον εὐκόλως δυνάμεθα νὰ μετρήσωμεν. Οὕτω ὁ βελτιωμένος κύλινδρος εἶναι συνήθως 18,5 χιλ., τὸ 1)2 Choke 17,8 χιλ. καὶ τὸ πλήρες Choke 17,4 χιλ. Ὁρισμένοι ὀπλοποιοὶ σμικρύνουν ἀκόμη περισσότερο τὴν διάμετρον τῶν Choke ὥς π.χ. εἰς τὸ Βέλγιον, τὸ πλήρες Choke φθάνει τὰ 17,1 χιλ. (ταῦτα προκειμένου περὶ 12 καλίμπρ).

Κατὰ τὰς δοκιμαίας τῶν φυσιγγίων μας, δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅσον ἡ διάμετρος τῶν σκαγιῶν εἶναι μεγαλύτερα, τόσο τὸ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν εἰσερχόμενον ἐντὸς τοῦ κύκλου ποσὸν σκαγιῶν εἶναι μεγαλύτερον. Ὅσον δὲ προχωροῦμεν εἰς σκάγια μικρότερας διαμέτρου, τόσο ἐλάττωται τὸ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν ποσοστὸν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰ μικρότερας διαμέτρου σκάγια διασκορπίζονται εὐκολώτερον λόγῳ τοῦ μικρότερου βάρους τῶν, ἐπηρεαζόμενα ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

Ἐάν θελήσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν μεγαλύτεραν συγκέντρωσιν, πρέπει νὰ προτιμῶμεν σκάγια σκληρὰ καὶ ὄχι μαλακά. Ἐπιτυχάνομεν οὕτω ἐν 5 ο/ο ἐπὶ πλέον. Πολλοὶ συνηθίζουν διὰ νὰ ἐπιτύχουν μεγαλύτεραν συγκέντρωσιν νὰ ἀναμειγνύουν τὰ σκάγια μὲ κόκκιν «Talk». Τοῦτο ὅμως δὲν συνιστᾶται διότι κατὰ τὴν βολὴν, ὅταν φυσᾷ ἀντίθετος ἄνεμος, εἰσερχεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κυνηγοῦ.

Πολλοί, ἐπίσης, λιπαίνουν τὰ σκάγια μὲ χονδρὸν ἄλειμα· τοῦτο πολλάκις αὐξάνει μὲν τὴν διάρκειαν, ἀλλὰ συνενώνει πολλὰ σκάγια εἰς μίαν μάζαν, ἐνῶ ἄλλοι ὑπάρχουν διάκενα.

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΤΑ ΖΩΤΙΚΑ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΝΑΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ

Στὸ φύλλο τοῦ Μαΐου (ἀριθ. 98, σελὶς 274), ἔδημοσιεύσαμε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Κυνηγετικοῦ συλλόγου τῶν Ἰωαννίνων, ἐκδηλοῦντος τὴν πρόθεσιν του νὰ προσέλθῃ εἰς ἀναπλουτισμὸν τῆς περιφερείας του μὲ θηράματα διὰ τῆς μεταφορᾶς λαγῶν κλπ. καὶ ὧν περδίκων ἐξ ἄλλων μερῶν.

Μὲ τὴν ἀφορμὴν αὐτὴν ἐγράψαμεν εἰς συνέχειαν ἀρθρον εἰς τὴν θὰ προσέκρουεν ἐξ ἀρχῆς ἡ κατὰ πάντας ἐπιβεβλημένη ἐνέργεια αὕτη, ἐνέργεια ἣτις πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ταχύτατα εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιφερειῶν μας, ἂν δὲν θέλομεν νὰ εὐρεθῶμεν ἐντὸς τοῦ ἀμέσου μέλλοντος πρὸς πλήρους ἐρημώσεως τῆς υπαίθρου μας ἀπὸ εὐγενῆ ἐνδημικὰ θηράματα.

Καὶ ἐξεθέσαμεν διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων παραδειγμάτων, ληφθέντων ἐκ τῆς μακροχρονίου πείρας ἄλλων πολιτισμένων Κρατῶν καὶ λαῶν καὶ τῆς ἀναπτυχθείσης σχετικῆς τεχνικῆς, ὅτι πρωταρχικὸς ὅρος ἀναπολλαπλασιασμοῦ τῶν θηραμάτων μας, ὅρος ἱκανὸς αὐτὸς καὶ μόνος νὰ ἔχῃ καταπληκτικὴν ἀπόδοσιν ἔστω καὶ ἂν ἀλλῆς τεχνικῆς ἀναπαραγωγῆς, εἶναι ἡ συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, ἀπηνὴς καταδίωξις καὶ ἐξόντωσις τῶν σαρκοφάγων ἀγριμικῶν, τῶν αἰμοβορῶν ἀρπακτικῶν, μεγάλων ἢ μικρῶν, πτερωτῶν ἢ τετραπόδων.

Ὑποθέτομεν ὅτι δὲν ἀπομένει πλέον ἐν Ἑλλάδι

κυνηγὸς ἔχων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντίθετον γνώμην καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αἱ συζητήσεις, ἡ ἀνταλλαγὴ γνώμων, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὁρθότητος τῶν ἀπόψεων τούτων ἀπὸ τοὺς φωτισμένους ἡγέτας κυνηγούς πρὸς τοὺς ἀνιδεοῦς, διήθεν ζωοφίλους ἢ ἄλλους, θὰ φέρῃ ταχέως τὰ ἀποτελέσματά της καὶ ταχέως θὰ θεσπισθοῦν τέλος καὶ παρ' ἡμῖν τὰ ἐπιβαλλόμενα.

Διότι, ἐπαναλαμβάνομεν, ἂν αὐτοῦ, ἂν αὐτῇ νοῦς καὶ ἀκαταπαύστου πολέμου κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν ἀρπακτικῶν καὶ—τὸ ἀκατανοητότερον καὶ ἀνοητότερον—μὲ ἐξάμηνον πλήρη κρατικὴν προστασίαν τῶν καὶ ἀνενοχλησίαν, πᾶσα προσπάθεια ἀναπλουτισμοῦ εἶναι καταδικασμένη ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἀποτυχίαν καὶ δὲν θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα παρὰ ἄσκοπον σπατάλην χρημάτων καὶ δραστηριότητος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαγοίτευσιν.

Ὑποθέσωμεν ὅμως, εἴτε ὅτι τὸ Κράτος ἐνωτίζειται τέλος τὰς συστάσεις μας καὶ θεσπίζει τὰς ἐπιβαλλόμενας διατάξεις εἴτε, ἔστω, ἔτι εἰς μίαν περιφέρειαν συμβαίνει νὰ μὴ ὑπάρχουν ἀρπακτικά (ὑπόθεσις αὐτὴ). Καὶ οἱ θοργανωμένοι κυνηγοὶ τῆς περιφέρειας ἔχοντες ὅλην τὴν διαθέσιν καὶ νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ δαπανήσουν πρὸς ἀναπλουτισμὸν τῆς μεθ' ἡρμάτα, προέρχονται εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις.

Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι διόλου τόσο ἀπλοῦν ὅσον θὰ ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως εἰς τινὰ ἀδαῆ. Διότι

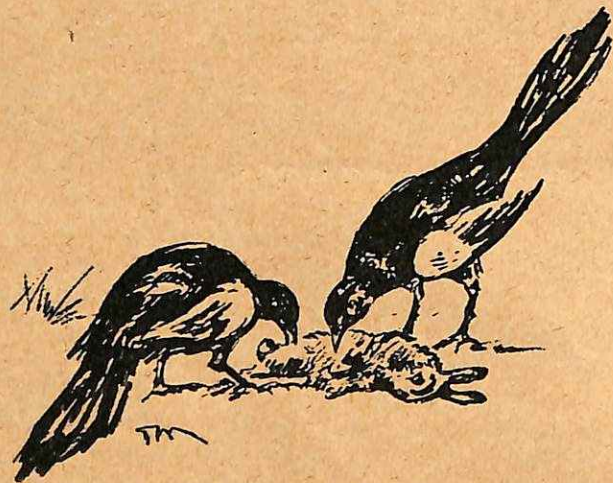
Σπουδαῖο ρόλο στὴ διατροφή τῆς πέρδικας καὶ τὴν ἀνατροφή τῶν μικρῶν τῆς παίξουν ἡ μερμηγκοφωλιῆς

άν, δαπανώντες και ιδρώνοντες, μεταφέρωμεν παραδείγματα χάριν δέκα ή είκοσι ή τριάντα λαγούς εκ ξένων περιφερειών εις την ιδικήν μας και τους εξαπολύσωμεν απλώς εκεί χωρίς την προετοιμασίαν και την μέριμναν που διδάσκει ή σύγχρονος θηραματοτεχνία, θά είμεθα λίαν άφελείς άν θ' αναμένωμεν αποτελέσματα σημαντικά, ή και υπολογίσιμα.

Ταχύτατα οι άκριβοπληρωμένοι αυτοί δέκα ή είκοσι ή τριάντα λαγοί, θά λάβουν την τύχην των έντοπίων προκατόχων των και ταχύτατα, άν όχι άμέσως, ή περιφέρεια θά είναι έξ' ύσου παχή. Άποτέλεσμα: Άποκαρδίωσις, ειρωνικά σχόλια από πάντα έλαφρόν σκώπτην, κατάπτωσις κάθε ζήλου και τελική και οριστική εγκατάλειψις του τόπου εις την μοιραίαν του πλήρη ερήμωσιν.

Όσον άμέσου ανάγκης είναι το πράγμα, τόσο είναι και λεπτόν και τόσον μεγάλης προσοχής και προμελέτης έχει ανάγκην.

Πολλοί μας θά έχωμεν παρατηρήσει ότι ένα βου-

Πρωταρχικός όρος για την αναπαραγωγή των θηραμάτων είναι, ή άπηνής καταδίωξις των άρπακτικών και των άγριμων.

νό εδώ ή μία πλαγιά εκεί, είχαν και έχουν ακόμη πέρδικες, ένψ μία άλλη, γειτονική, μη παρουσιάζουσα έξωτερικώς διά τον άπειρον παρατηρητήν καμμίαν διαφοράν, δεν έχει. Πού να μαντεύωμεν άν ή μία κρύβη εις άπροσίτους για μās ρωγμάς των βράχων της ελάχιστο ύσως, άπαραίτητο όμως στις λαύρες του καλοκαιριού κρυφό νερό ένψ ή άλλη όχι;

Μπορεί έν τούτοις να υπάρχει φανερό νερό και στις δύο. Αλλά τότε δεν θά διάρχουν στη δεύτερη τά άσφαλή εκείνα λογγερά καταφύγια που θέλει ή πέρδικα για να φωλιάση. Μπορεί να υπάρχουν άπειρες άλλες διαφορές που μās διαφεύγουν έμās, που ή πέρδικα όμως, τις βρίσκει άπαραίτητες για να μείνη και να πολλαπλασιασθή.

Άρχει να σημειώσουμε κάτι που δεν ξέρουν ύσως πολλοί, για να πεισθούμε από πόσα και πόσα πράγματα έξαρτάται ή επιτυχία ένδς εγκλιματισμού και άναπλουτισμού.

Σπουδαιότατο ρόλο στη διατροφή της πέρδικας και ιδίως στην άνατροφή των μικρών, παίζουν οι μερμηγκοφωλιές. Τά αυγά των μερμηγκιών, που ξεθάφτουν οι πέρδικες σκαλίζοντας, είναι ή ιδεωδέ-

στερη για το είδος τους τροφή και είναι έξακριβωμένον γεγονός ότι ποτέ δεν θά εγκατασταθή πέρδικα σε μέρος που δεν υπάρχουν άρκετες μερμηγκοφωλιές.

Οι κακές χρονιές των εκκολάψεων της πέρδικας, το ψόφισμα των μικρών προτού άναπτυχθούν που αφήνει άνανέωτα τά κοπάδια, άποδίδεται συνήθως τότε εις την ξηρασίαν και τότε εις έαρινάς άφθόνους βροχάς. Καί έν τούτοις, συνηθέστατα, τά περδικόπουλα ψοφούν μικρά, όχι γιατί τά πείραξαν τάχα οι άνοιξιάνικες βροχές, αλλά γιατί οι βροχές αυτές χαλάσανε τις φωλιές των μερμηγκιών και άλλων έντόμων και ή κλώσσα δέ βρίσκει λάρβες, αυγά, νύμφες να τά αναθρέψη.

Και καλό είναι να ξέρουμε ότι, όπου της Ευρώπης γίνεται τεχνητή άναπαραγωγή πέρδικων, φασιανών, κλπ., έχει άναπτυχθή παραλλήλως και όλόκληρο επάγγελμα συλλογής αυγών μερμηγκιών, που άποτελούν ιδεώδη ύσο και άπαραίτητη τροφή για τους μικρούς νεοσσούς και την καλήν ανάπτυξίν των.

Άν τώρα έμείς, άμελέτητα ένεργοϋντες, αφήσουμε πέντε ή δέκα ζευγάρια πέρδικες σε ένα βουνό, που δεν πληροί τους όρους διαμονής της πέρδικας, είναι προφανές ότι ματαιοπονούμε. Οι πέρδικες αυτές είτε θά φύγουν για άλλοϋ, είτε θά σβύσουν. Για μās θά είναι χαμένες όπως δήποτε.

Βλέπει λοιπόν κανείς από πόσες και πόσες προϋποθέσεις έξαρτάται ή επιτυχία ένδς τεχνητού άναπλουτισμού, από πόσες λεπτομέρειες άσήμαντες μέν φαινομενικώς, πλην εκ των όν ουκ άνευ.

Έξ άλλου, πρέπει να μη ξεχνούμε ότι κάθε περιφέρεια μόνον έναν ώρισμένο αριθμό έντοπίων θηραμάτων μπορεί να εκθρέψη, άναλόγως της έκτάσεώς της και της μικρής ή μεγάλης άφθονίας τροφής.

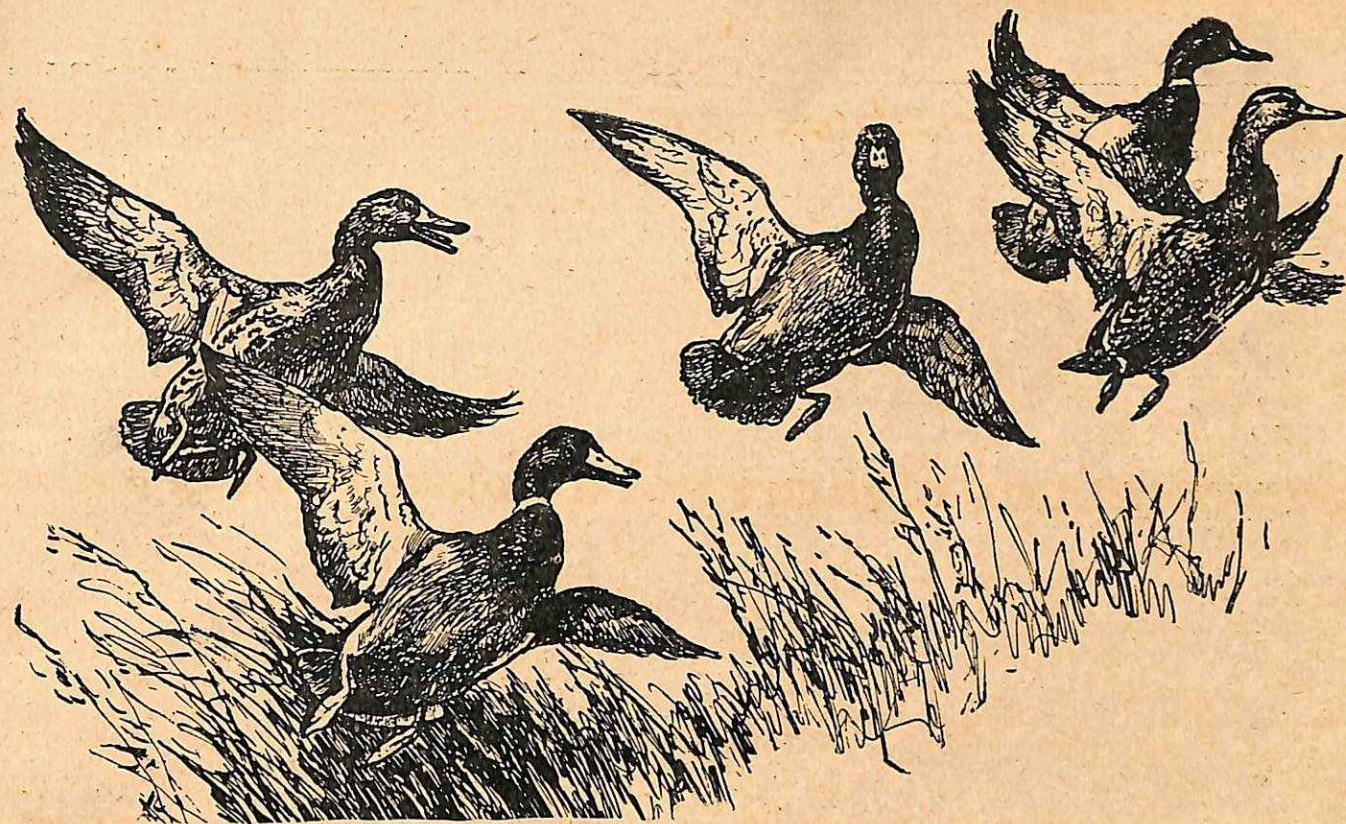
Δέν πρέπει να περιμένουμε ποτέ, με όποιους δήποτε κόπους και προσπάθειες κι' άν καταβάλλουμε, ότι μια κάποια περιοχή που διαλέξαμε για να συγκεντρώσουμε την προσπάθειάν μας θά καλυφθή κάποτε από μυριάδας θηραμάτων. Θά ήτο ως άν επιχειρούσαμε να εγκαταστήσουμε χίλιους λόγου χάριν άγρότας σε ένα χωριό που έχει χωράφια για να θρέψη όχι παραπάνω από εκατό.

Έκείνο που μπορεί να επιτύχη ή έμπειρος μέριμνά μας και ύποβοήθησις, είναι: το κάθε κιτάλληλο μέρος να θρέψη τόσα ευγενή θηρόματα, όσα μπορεί να θρέψη. Αυτό θά ήταν άλλως τε παραπάνω από άρκετό.

Άποβλέποντας λοιπόν να δόσουμε άφορμή στους Έλληνες συναδέλφους να μελετήσουν τά συναφή με το θέμα μας τούτο ζητήματα των περιφερειών των και να τους κάμουμε να άποφύγουν ένδεχόμενες ματαιοπονίες, άποτυχίες και άποκαρδιώσεις, θά προσπαθήσουμε να καθορίσουμε σε γενικές γραμμές το τί όφείλει να προβλέψη και για πια πράγματα να προνοήση μια όργάνωσις που θά θελήση να έξασθή για θηραματικό άναπλουτισμό της περιφέρειας της.

Και θ' άρχίσουμε στο προσεχές από το λαγό, μέγα και πολυπόθητο θήραμα για τις πλείστες των περιφερειών μας.

W

ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ

ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΟΥΣ ΒΑΛΤΟΥΣ

Του Βουλγάρου συγγραφέως ΕΔΙΝ ΠΕΛΙΝ

Κάτω κει στη πλατιά πεδιάδα, μακριά από χωριά και όδους, στην όχθη ένδς μεγάλου βάλτου, μέσα σε χλωμήν στη γή καλύβα, φέγγουν ή φωτιές δύο τσιγγάρων.

Αυτό άτομα μόλις ξυπνισμένα καπνίζουν ξαπλωμένα. Μέσα είνε σκοτεινά και ο άέρας πνιχτικός. Ο ένας γυρίζοντας έκανε μια κίνησι και κάτω από το χέρι του άκούστηκε θόρυβος χορταρένιου μαξιλαριού. Στο τοίχο ξεχώριζε ένα παραθυράκι, μικρό όσο το στόμα ένδς ποιηριού, κι' απ' αυτό χύθηκε μέσα θολό το φώς του ξημερώματος.

—Ξημέρωσε —είπε σιγανά ο κυνηγός και κόλλησε το πρόσωπό του στο μικρό άνοιγμα.

Ο σύντροφός του γρήγορα κι' ενεργητικά έγύρισε κι' άνοιξε ένα άλλο παραθυράκι και κόλλησε κι' αυτός το πρόσωπό του στο άνοιγμα.

Χειμωνιάτικη αυγή, σχίζει τά κρύα διμυλώδη σκεπάσματα της νύχτας και ο μολυβένιος ούρανός σιγά σιγά φέγγει σαν βαθύς μαργαριταρένιος καθρέφτης, άπάνω στον όποιο μένουν μεγάλα στίγματα άιμου, από την κρυερή άναπνοή της έρχομένης άργά ήμέρας.

Η άπέραντη πεδιάδα, ραντισμένη με λεπτά διαμάντια πάχνης, χάνεται προς άνατολάς σε μια σκοτεινή άτμοπλημμυρισμένη έκταση, κομένη από τον ούρανό με μια λεπτή ματωμένη πινελιά. Πάνω απ' αυτήν φαίνεται ν' άνάβη καταπόρφυρη ή κορυφή ένδς σύννεφου, σαν κόρη γιγαντιαίου μαχαίριού, που κοκκινίζει συνεχώς και πυδ πολύ.

Κοντά στη λαμπερή αυτή έκταση, διακρίνονται δυο μαύρα στίγματα, που κινούνται ύσα και παράλληλα με τη φωτεινή κόκκινη γραμμή του όρίζοντος, και παίζουν στον αϊθέρα, άνάμεσα σ' αυτή και στο καταπόρφυρο μαχαίρι της τιτανικής ήμέρας.

Υστερα χάνονται, νομίζεις ότι βυθίζονται στην άτμοπλημμυρισμένη άκρια της πεδιάδας και σε λίγο πάλι ξαναφαίνονται και στο άπαλό τους παιγνίδι ζωγραφίζει στραβές κάθετες στα διαφανή μενεξόχρωμα σύννεφα τά όποια, άγνωστο από που παρουσιάζονται και σταματοϋν πάνω από το άλυκα κοκκινισμένο δαντελλωτό μαχαίρι.

Και να! πάνω στις σκιερές σιλουέτες, πάνω στις λιτές, που άκολουθούνε το όρόμο του ποταμού μέσα στη πεδιάδα, παρουσιάζονται δυο άγριόπαπες, ή μια κοντά στην άλλη.

Πετούν αυτές ύσια, με τεντωμένους προς τά εμπρός λαιμούς και αυτό το πέταγμα στο φωτισμένο όρίζοντα του ψυχρού πρωΐνου, τους είνε τόσο ευχάριστο.

Σε κάθε κούνημα των φτερών τους άκούνε ένα άπαλό σφύριγμα από το σπάσιμο του παγωμένου άέρα και στρέφουν τους όρραίους λαιμούς των ή μια προς την άλλη. Στη γκριζα τους γαλίστερά φτερά, παιγνιδίζουν άντανάκλασεις από όλες τις λίμνες και τους φωτερούς όρίζοντες που διάβηκαν.

Η άρσενική προχωρεί λίγο μπρός. Αδτη όδηγει τη θήλυκιά. Αδτη παρατηρεί κάθε κηλίδα στη καταχνιασμένη έκταση, βλέπει τη σκιά της συντρό-

φισσάς του και στρέφει ελαφρά για να της επιδει-
χθῇ για μια φορά ακόμη.

Πετούν ίσια, κατεβαίνουν χαμηλά και άμέσως
μέ δρομή στρέφουν, ανεβαίνουν και πάλιν γυρίζουν
βλέπουν πλέον τη κορφή του ήλιου. Οί πρώτες του
ρόδινες ακτίνες χαϊδεύουν τη κορφή του χιονισμέ-
νου στο βάθος βουνού.

Τὰ δύο πουλιά ξεκινᾶνε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Κατ' εὐ-
θείαν πρὸς ἐκεῖ στήν ἡσυχία ἀστραφτερῇ κορφῇ
τοῦ βουνού. Ἀλλὰ ἀμέσως πίσωστρέφουν.

Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. Τὰ ποτάμια τῶν συννέφων
διαλύθηκαν. Ὁλόκληρος ὁ οὐρανὸς φεγγαβολάει.

Τὰ πουλιά ἀκοῦνε ἀπὸ τὴ γῆ χαρωποὺς φιλι-
κοὺς χαιρετισμοὺς. Κάνοντας μεγάλους κύκλους
πάνω ἀπὸ τὴν πεδιάδα, βλέπουν ἐρευνητικὰ παν-
τοῦ, κατεβαίνουν, κατεβαίνουν καὶ βλέπουν μακρυνά,
μακρυνά στὴ βουβὴ πεδιάδα, δύο μαυριδερεῖς φι-
δέλιες γραμμές, ἀπὸ τίς ὁποῖες ξεφεύγει ελαφρὸς
ἀτμός.

Τὰ δύο πουλιά τραβοῦν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Τὸ ἀρ-
σενικὸ προχωρεῖ ἀρκετὰ ἐμπρός, κάνει κύκλο, γυ-
ρίζει, ἀντικρὺζει τὴ συντροφισσά του καὶ ξεκινοῦν
πάλι μαζὺ πρὸς τίς δύο μελανὲς γραμμές, οἱ ὁ-
ποῖες σὰν δύο καντηφεδέλιες βδέλες, πλαγιάζουν
στὸ ἀσημένιο στρώμα.

Τὶ εἶνε αὐτὸ ἐκεῖ; Ἀνὸ μικρὰ ποταμάκια. Πη-
γὲς χλιαροῦ νεροῦ.

Καὶ πάρα κεῖ; Μεγάλος βάλτος σκεπασμένος
ἀπὸ πυκνὰ γεμμένα χρυσόμαντρα καλάμια, στολι-
σμένα μὲ πόχνη. Ἀνάμεσα στίς καλάμιες φαντά-
ζουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ, καθρέφτες πάγον.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἔως τὰ δύο πουλιά, φθάνουνε χαιρε-
τισμοὶ συντροφῶν, χαρούμενες προσκλήσεις, πὺν
ἀπλώνονται μακρυνά στὴ παγωμένη ἀτμόσφαιρα.

Στὸ βάλτο ἐκεῖ πὺν ἐνώνονται τὰ ἐξατμιζόμενα
χλιαρὰ νερά, χτυποῦν τὰ φτερά τους καμμιὰ δεκα-
ριά συντροφισσές τους-κράχτες-λυγίζουν τοὺς σβέρ-
κους τους καὶ κολυμποῦνε.

Τὰ δύο παπιά εἶνε τόσο χαρούμενα!! Γυρίζουν
στὰ ἀνοιχτὰ κι' ἀφίνονται ελαφρὰ νὰ πέσουν στὸ
νερό.

Οἱ δύο 'κυνηγοί, πὺν παρατηροῦσαν ὕποπτα,
πίσω ἀπὸ τοὺς φεγγίτες τοῦ μικροῦ ὑπογείου, ἀρ-

χίζουν νὰ συγκινοῦνται. Ἡ κραξιὲς καὶ τὸ χαρού-
μενο γουργούρισμα τῶν πουλιῶν τοὺς ἠλεκτρίζει
καὶ τοὺς ξυπνᾷ. Τὰ πρόσωπά τους ζωήρεψαν καὶ
κοκκίνησαν ἀπὸ τὸν ἥλιο, πὺν ἐπλημύρισε τὰ
πάντα μὲ φῶς. Τὰ μάτια τους ἐσημάδεψαν τὸ βάλ-
το, σὰν στόμια γεμισμένων ὄπλων.

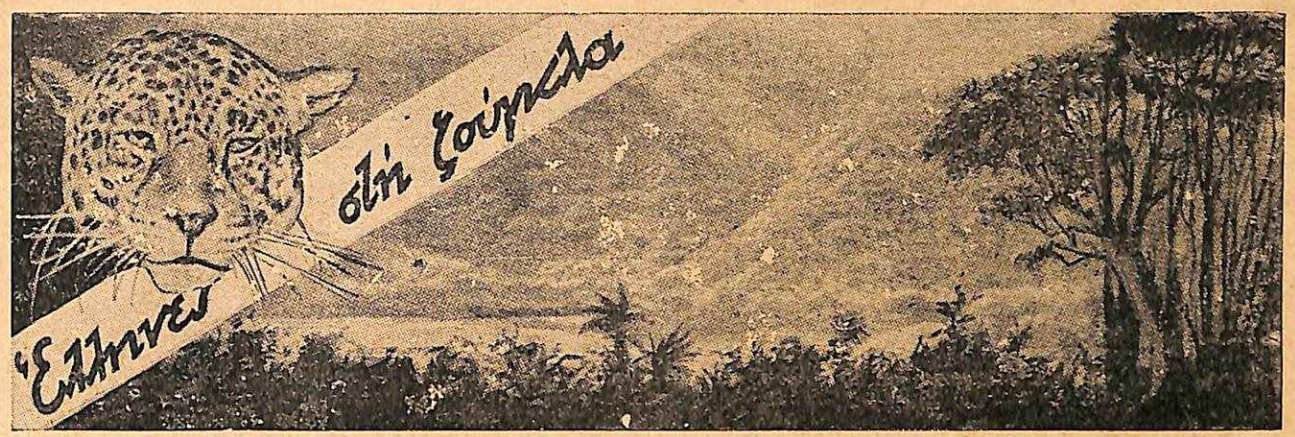
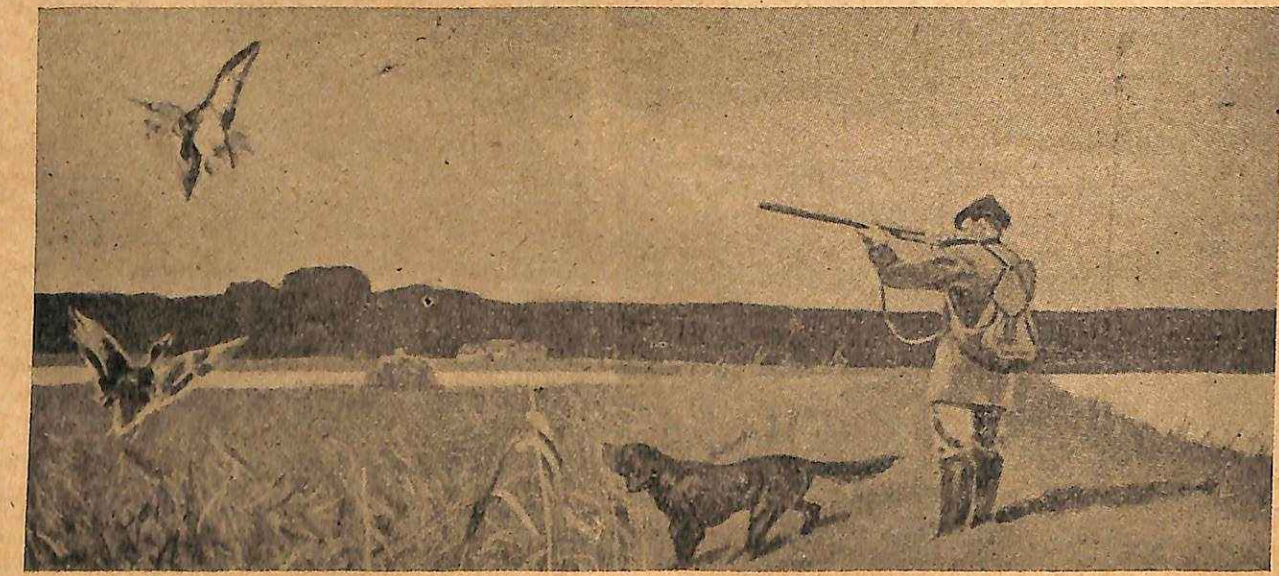
Τὰ δύο ἄγρια παπιά ἡσυχὰ ρίχτηκαν στὸ ἀπά-
γωτο νερὸ καὶ στάθηκαν τὸ ἓνα μακρυνά ἀπὸ τὸ
ἄλλο. Τὸ ἀρσενικὸ ἦταν κοντὰ στήν ὄχθη, κοντὰ
σχεδὸν στίς δεμένες πάπιες—στοὺς κράχτες—πὺν
τόσο δόλια τίς ἐκραζαν. Τὸ θηλυκὸ ἦταν πὺν μέσα.
Μερικὰ λεπτὰ ἔμειναν ἀκίνητα. Ἡ πεδιάδα λαμ-
ποκοποῦσε. Ὁ οὐρανὸς ξεκαθάριζε. Ἡ μακρυνά
σειρὰ τῶν μεγάλων γαλάζιων ἱτιῶν, πίσω ἀπὸ τὸ
βάλτο ἐβυθίζονταν σὲ ρόδινους πέπλους.

Τὸ ἀρσενικὸ ἐκοίταξε στὸν οὐρανό, ἐκοίταξε
στὸ νερὸ καὶ σιγανὰ ἐκολύμπησε πρὸς τὸ θηλυκὸ.
Κατόπιν ἔστρεψε πρὸς τὸν ἥλιο καὶ ἄρχισε γρή-
γορα γρήγορα νὰ βουτᾷ τὸ πρασινόχρωμο κεφάλι
του στὸ νερὸ, σὰν νὰκανε ὑποκλίσεις. Στὰ φτερά
του ἐκύνονταν καὶ παιγνίδιζαν χρυσὲς ἀνταύγειες.
Ἡ θηλυκὴ ἦταν ἀνήσυχη σὰν νὰ προαισθάνονταν
τὸ κακὸ καὶ στιγμὲς στιγμὲς ἐτοιμαζόταν νὰ πε-
τάξῃ ἄλλὰ ἡ ἡρεμία καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ συν-
τρόφου της, τὴν ἡσύχαζε.

Μιὰ πνιχτὴ τουφεκιὰ ἀντήχησε πάνω στὸ
βάλτο. Ἡ θηλυκὴ ἐπέταξε. Τὸ ἓνα της φτερὸ ἐ-
βάρυνε. Μὲ δυσκολία ὑψώθηκε πάνω ἀπὸ τὸ νερὸ
καὶ εἶδε πῶς ὁ σύντροφός της ἔμενε ξαπλωμένος
καὶ ἀκίνητος. Ὁρμήσε πρὸς τὰ κεῖ κι' αἰσθάνθη-
κε, ὅτι τὴν ἐξεμάτησε κάποιος βαρὺς, φοβερὸς
κρότος. Τὸ σῶμα της ἔπεσε κοντὰ στὸ σῶμα τοῦ
ἀκίνητου συντρόφου της..

Τὴν ἴδια στιγμὴ ξεφύτρωσαν ἀπὸ τὴν ὄχθη δύο
ἄτομα, συγκινημένα, ζωηρά. Ἐβγαζαν ἐνθουσια-
στικὲς φωνές. Τὰ πρόσωπά τους λαμποκοποῦσαν
ἀπὸ χάρὰ. Ὁ ἓνος μπῆκε στὸ βάλτο καὶ ἀπὸ μα-
κρυνά ἀκόμη, ἄπλωσε τὰ χέρια του πρὸς τίς σκοτω-
μένες πάπιες, πὺν ἦσαν ξαπλωμένες ἢ μιὰ κοντὰ
στήν ἄλλη, μὲ ἀνοιχτὲς τίς φτεροῦγες καὶ ματω-
μένα τὰ στήθια..

Γύρω ἦταν τόση ἡρεμία, τόση πρωταύγεια, τόση
ὡμορφιά, τόση γαλήνη.. (Μετ. Ζ. Χ.)

ΤΖΙΜ ΔΗ ΓΚΡΗΚ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Χ

Παράδοξος σκαντζόχοιρος μὲ βέλη.— Ἀντιλόπες, χαρὰ τοῦ κυνηγοῦ.— Ἡ λιγερὲς
γκαζέλλες.— Οἱ κίνδυνοι τῆς μαύρης Ζούγκλας.— Φαρμακερὰ ἐρπετὰ
καὶ ἔντομα.— Ἡ ροητευτικὴ ἐρωμένη...

Καὶ τώρα μὴ νομίσει κανεὶς πῶς μόνο αἰμοβό-
ρα θεριὰ καὶ προϊστορικὰ τέρατα κατοικοῦν τὴ ζούγ-
κλα Χιλιάδες ἄλλα δειλὰ ζουλαπάκια, πολυχρώμα
πουλιὰ καὶ ἀλλόκοτα μεγάλα μαμούδια τὴν κατοι-
κοῦν καὶ τὴν πλουτίζουν, σὲ ἀπερίγραπτη ποικιλία
μορφῶν, σχημάτων, χρω-
μάτων.

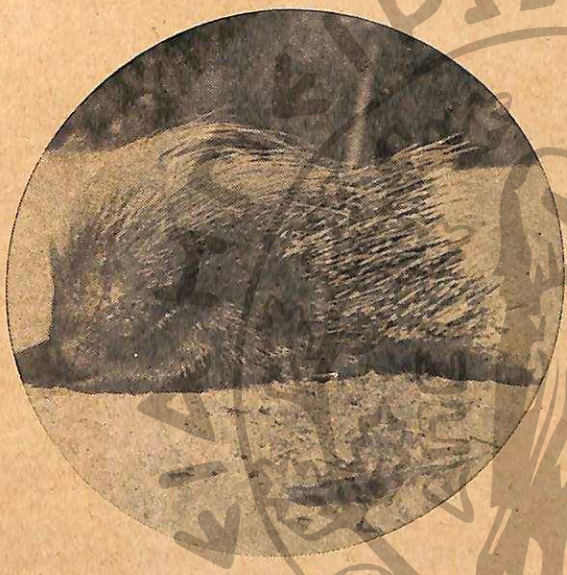
Τί νὰ πῇ λ. χ. κανεὶς
γιὰ τὸν ιδιόρρυθμο καὶ
παραδοξότατο σκαντζό-
χοιρο τοῦ Ζαμπέζη, τὸν
Hystrix africanus, πὺν φτά-
νει νὰ ζυγίξῃ καὶ δεκα-
πέντε ὀκάδες καμμιὰ φορὰ
καὶ κάνει τοῦ κόσμου τίς
ζημιές στίς φυτεῖες τοῦ
Τζίμ, ρημάζοντας τὰ κα-
λαμπόκια καὶ τίς πατάτες,
στίς ὁποῖες ἔχει ἰδιαιτέρη
ἀδυναμία.

Νὰ τὸν δῆς ἀπλῶς, ἔ-
χει βέβαια παρ' ὅλο τὸ μέ-
γεθός του καὶ τὰ μακρότα-
τα καὶ ἰσχυρότατα ἀγκάθια
του μεγάλη ἀναλογία μὲ
τοὺς δικούς μας σκαντζο-
χοίρους. Πὺν νὰ φαντα-
στῇς ὅμως, ὅτι ὁ ἀφρικανι-
κὸς σκαντζόχοιρος δὲν ἔχει
τὰ ἀγκάθια του γιὰ νὰ
κουλουριάξῃ σὲ δαῦτα καὶ νὰ καταντᾷ ἀπροσπέ-
λαστος ὅπως ὁ δικός μας, ἀλλὰ τὰ ἐξακοντίζει κί-
λας, ὅπως τὰ βέλη, τὰ τινάζει κατὰ τῶν ἐχθρῶν του
σὰ σιλέτα ἀπάχηδων καὶ τοὺς κάνει νὰ τρέχουν
ν' ἀπομακρυνθοῦνε.

Συχνὰ τυχαίνει νὰ σκοτωθοῦν λιοντάρια ἢ λεο-
παρδάεις καὶ νὰ βρῇς μπηγμένα μέσα στὰ μεριὰ
τους καὶ στὸ σῶμα τους τέτοια φοβερὰ ἀγκάθια,
τιναγμένα κατ' ἐπάνω τους ἀπὸ σκαντζόχοιρους.

Ἐκεῖνο ὥστόσο πὺν παραμένει περισσότερο παρά-
δοξο καὶ πὺν ἀνεξήγητο,
εἶναι ὅτι δὲν πετάει ποτε
τὰ ἀγκάθια του στὸν ἄν-
θρωπο καὶ στὸ σκύλο, μ'
ὅλο πὺν ὁ ἄνθρωπος εἶναι
βέβαια ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀση-
μαντότερους ἐχθρούς του.
Σκύλος κι' ἄνθρωπος εἶ-
ναι δύο στόχοι πὺν δὲ με-
ταχειρίζεται ποτέ, ἄγνω-
στο τώρα ἂν ἀπὸ ἀνθρω-
ποφιλία ἢ ἀπὸ περιφρόνη-
ση στὸ εἶδος μας.

Καὶ τί νὰ πῇ κανεὶς γιὰ
τὰ λογιῆς-λογιῆς μερμήγνια,
ἀπὸ τὰ μικρὰ-μικρὰ, πὺν
πέφτουν ἀπάνω σου, κα-
θὼς διασχίζεις παλευόντας
μὲ τὰ χέρια τὸ ἀδιαπέρα-
στο δίχτυ ἀπὸ κάλλες, ἀκα-
κίες, βαλανίτες, κάππαρες,
κισσοὺς, βίνιες, καὶ σὲ
δαγκάνουν λιμασμένα, μέ-
χρι τὰ τεράστια, πὺν οἱ
φωλιές τους, σὰν παράδο-

Ὁ παράδοξος τοξότης μὲ τὰ βέλη του

ξες χοματοκαλύβες τέσσαρα μέτρα ὕψος, χορησιμεύ-
ουνε γιὰ βίγλες στὰ λογιῆς λογιῆς ἀγοιμικά τῆς ζούγ-
κλας, ἀπὸ τίς λεοπαρδάεις ἴσαμε τίς ἀντιλόπες.
Οἱ ἀντιλόπες ἀλήθεια καὶ τὰ γκαζέλια! Χαρὰ
τοῦ κυνηγοῦ καὶ πηγὴ τροφῆς τοῦ μαύρου. Ἀπειρη

SHOT BY MR. D. G. VLAHAKIS
DEMETRA FARM, N. RHODESIA.

Ο Τζιμ δὴ Γκρήκ μ' ἓνα ζευγάρι ἱμπάλλες,
τρισηχαριτωμένες ἀντιλόπες

ἡ ποικιλία τους μέσα στὴν Ἀφρική, μεγάλη ἐπίσης ἡ ἀφθονία τους. Πρῶτα-πρῶτα τ' ἀλαφοζάρκαδα, Κόνγκονι, χονδροκάμωτα λιγάκι, μὲ κάπως ἀχαρη γραμμὴ καὶ βαριά στὴ μετακίνηση, ποὺ ἅμα ὅμως τὸ βάλουν στὸ γκαλόπ φεύγοντας κανένα κίνδυνο, σαστίζουν μὲ τὴ γρηγοράδα ποὺ ἀναπτύσσουν καὶ μὲ τὴν ἀπίστευτὴ ἀντοχή τους.

Ἄμα τὰ κυνηγᾷ σκύλος, τὰ βλέπεις νὰ κάνουν χαριτωμένους σάλτους κι' ἀπότομες γκοιμάτσες μέσ' στὸ μουσούδι τους σὺν νὰ τὸ κάνουν ἐπίτηδες γιὰ νὰ τὸν φουρκίσουν καὶ νὰ τὸν πειράξουν. Ζυγίζουν γύρω στὶς ἑκατὸ ὀκάδες αὐτά.

Ἡ γκαζέλλα Γκράντ, εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἀφρικανικῶν κάμπων, γεμάτη χάρη καὶ σβελλάδα. Τὰ κέρατα τῶν ἀρσενικῶν της σὲ σχῆμα λύρας, φτάνουν δυὸ ποδάρια στὸ μῆκος, τὸ βάρος τους εἶναι τὸ μισὸ ἀπὸ τὰ Κόνγκονι. Ἀκόμα πὺδ μικρὴ, τὸ τρίτο σχεδόν, εἶναι ἡ Γκαζέλλα Θόμσον, ποὺ τὴ βρίσκεις σκορπισμένη παντοῦ, σὲ μικρά, μικρὰ κοπαδάκια, καχύποπτη καὶ ἀκονιωνήτη.

Ἐπειτα οἱ νερότραγοι, ὑψηλὸσωμες, περήφανες ἀντιλόπες μὲ σταχτερές τρίχες πολὺ σκληρές καὶ μακρές, ποὺ ἀγαποῦν τὶς γυροποταμιές καὶ ὀρχνούνται ἀδίσταχτα στὸ ρέμα, μόλις ἀντιληφθοῦν ἐχθρό.

Μὰ ἡ πὺδ ὁμορφὴ χωρὶς ἄλλο, ἀπὸ τὶς ἀντιλόπες, εἶναι ἡ ἱμπάλλα, ποὺ κι' αὐτὴ ἀγαπᾷ τὶς ἴδιες τοποθεσίες μὲ τὸ νερότραγο καὶ συχνὰ κάνει παρέα μαζί του. Ἰσαμε ἓνα μεγάλο ζαουάδι δικό μας στὸ μπόδι φέρει ὑπέροχα κέρατα σπειροειδῆ καὶ τὸ τρίχωμά της σὺν ἀπὸ βελουδωτὸ σατέν. ποικίλλεται μὲ

χρωματισμοὺς ρουσούς καὶ ἄσπρους στὸ πὺδ πετυχημένο κοντράστ. Κανένα ἄλλο τετράποδο δὲν ἔχει τέτια λιγεράδα καὶ τέτια χάρη σὲ κάθε κίνησή του καὶ στάση του. Τὸ θέαμα ἐνὸς τρομαγμένου κοπαδιοῦ ἱμπάλλες, καθὼς πηδάει, μοιάζει σὰ φτερωτὸ σύννεφο.

Συνήθως ἓνας μονάχος ἡλικιωμένος ἀρσενικὸς συνοδεύει ὡς προστάτης ἓνα κοπάδι ἀπὸ πολλὰς θηλικὲς καὶ μικρὰ. Οἱ ἄλλοι ἀρσενικοὶ τριγυροῦν εἴτε ὀλομόναχοι, εἴτε σὲ ξεχωριστές, μικρὲς παρές.

Ὅπως κι' ὁ νερότραγος, ἔτσι κι' ἡ ἱμπάλλα, μόνο πρωτὶ, πρωτὶ καὶ βραδάκι βγαίνει σὲ ξανοιχτάδες γιὰ βοσκὴ κι' εἶναι τότε γεμάτη καχυποψία. Τὴν ἄλλη ὥρα μένει μέσα στὰ πυκνά, ὅπου ἀντιθέτως δὲν εἶναι καὶ τόσο ἄγρια.

Ὅλα αὐτὰ τὰ εἶδη ἀντιλόπες καὶ γκαζέλια, καὶ πληθὸς ἄλλα ἀκόμα, πραγματοποιοῦν περιέργες μεταναστεύσεις καὶ μετακινήσεις, πολὺ διαφορετικὲς ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, σὺν τσιγγάνοι ἢ σαρακατσαναῖοι.

Ἡ τάδε περιφέρεια, γεμάτη κυνήγια, τὴν τάδε νὰ ποῦμε ἐποχὴ, εἶναι σχεδὸν ἐρημὴ μιὰν ἄλλη. Κινεῖ ἓνα κοπάδι γιὰ ἄλλοῦ, μαζί του προστίθεται πὺδ πέρα ἄλλο, κι' ἄλλο, ποὺ καταντᾷ στὸ τέλος νὰ μετακινῆται ἐνιαῖος ἓνας στρατὸς ἀπὸ χιλιάδες κεφάλια καὶ νὰ τραβᾷ τριάντα, σαράντα χιλιόμετρα μακριά.

Ἄν θέλεις κι' ἀγριογούρουνα, ἔχει ἡ ζούγκλα. Διαφέρουν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ δικά μας καὶ τὰ λένε φακόχειρα, δὲν ἔχουνε δὲ οὔτε τόσο φοβεροὺς χαυλιόδοντες, οὔτε καὶ εἶναι ἐπικίνδυνα.

VLAHAKIS IN ZAMBESI VALLEY, GUIMBI, N. RHODESIA

Ἀντιλόπη στρι-
φτοκέρατὴ ἀπὸ
τὰ συνηθισμένα
κυνήγια τοῦ
Τζιμ δὴ Γκρήκ.

Μὰ μὴ νομίσῃ ὁ ἀναγνώστης, πὺς εἶναι ὅλο κυνήγια καὶ ἀνεσὴ ἡ Ἀφρική. Δὲ βρίσκεις σὲ ζωολογικὸ κήπο, βρίσκεις μέσα στὴ Μαύρῃ Ἡπειρῷ, ὅπου τὰ πάντα εἶναι ζωὴ ὑπουλὴ καὶ ἐπιθετικὴ ζωὴ, γεμάτη κινδύνους, μεγάλους ἢ μικροὺς, ὅλους φοβεροὺς, στὸ κάθε βῆμα.

Ὁ Τζιμ δὲν κυνηγᾷ μόνο τὰ θερὰ τῆς Ζούγκλας, δια-
σκεδάσει καὶ μὲ τὸ κυνήγι τῶν πτερωτῶν, ποὺ ἡ ποι-
κιλία τους ἐκεῖ κάτω εἶναι ἀφάνταστη.

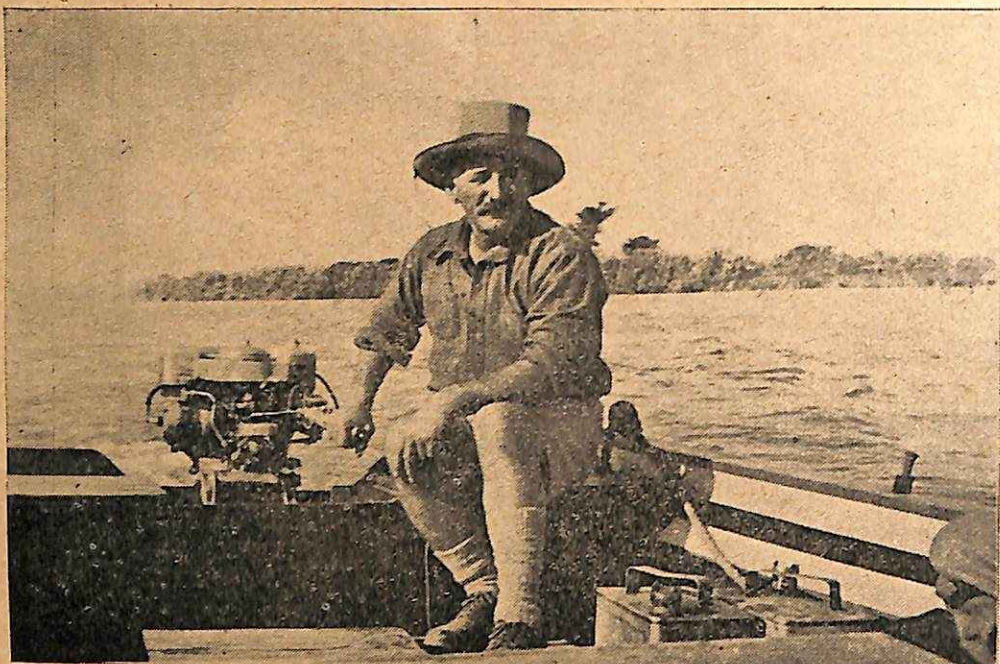
Ἰδιαιτέρως μάλιστα ἡ περιοχὴ ἀπὸ τὰ στενά Καρρίμπας ὡς κοντὰ στὸ Καφούτι, στὴ γειτονιά τῆς Δήμητρας Φόρμ καὶ τοῦ Τζιμ, βρίσκεται μέσα στὴν παρθένα ζούγκλα, ἀπάτητη καὶ κυρίαρχη, ὅπως κι' ὅταν κανένας λευκὸς δὲν εἶχε πατήσει κεῖθε.

Περπατᾷ μέσα στὸ μαυριδερὸ λόγγο, μὰ τὰ μεγάλα δένδρα καὶ τὰ παράδοξα χαμόκλαδα κι' οἱ κλάδοι ἀποπάνω σου εἶναι γεμάτες ἀπὸ λογιῆς-λογίης ρακοτάγγους καὶ μαῖμοῦδες, ξανθοπίθηκους, κολοβούς, κερκοπίθηκους, ποὺ τσιρίζουν βλέποντάς σε στὰ λημέρια τους, καὶ πηδοῦν ἀπὸ δένδρο σὲ δένδρο καὶ φοβερίζουν.

Ἀλλὰ δὲν ἔχεις πάντα νὰ φοβηθῇς ἀπὸ τοὺς πίδαρκους. Μὴν κάμῃς ὅμως τὴν ἀστοχίαν καὶ πάρεις γιὰ ἄκακὴ ρίζα ἐκεῖνο τὸ πράμα ποὺ γυαλίζει μπροστά σου, γιὰτὶ εἶναι φεῖδι, φαρμακερὸ φεῖδι, ποὺ τὸ δάγκμά του στέλνει ἀσφαλέστατα στὸν ἄλλο κόσμον.

Ἡ στέκει καὶ χαζεύεις κοιτάζοντας ἓνα τσαλαπετεινὸ, ἓνα γνώριμό μας, δικό μας τσαλαπετεινὸ, ποὺ κάθεται σὲ μιὰ χοντρή κλάδα καὶ ἀφήνει τὸ οὐπ-οὐπ του. Πέρασε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχει κατεβῇ ἴσαμε δωκάτω ν' ἀλλάξῃ ἀέρα καὶ τώρα τοιμάζεται πάλι γιὰ τὰ βορεινά.

Μὰ τί εἶναι ἐκείνη ἡ ἀλλόκοτη κλάδα ποὺ κατεβαίνει ἀφυλλὴ καὶ κατακόρυφη ἀπὸ τὸν ἄλλο κορμὸ ἴσαμε χῆμα στὰ χόρτα; Ἄν εἶσαι ἀνίδεος, μπορεῖ νὰ σιμώσῃς κοντὰ νὰ τὴν περιεργαστῇς καὶ νὰ τὴν ἀποθανυμάσῃς. Μὰ ἔχε τὸ νοῦ σου! Ὁ γυαλιστερός ἐκεῖνος κορμὸς ποὺ στέκει ἴσως καὶ ἄσει-

Και τ' απογεύματα
ὁ Τζιμ δὴ Γκρήκ
διασχίζοντας τὸ
Ζαμπέζη, ἀφίνει
τὴ σκέψή του νὰ
ταξιδεύη κοντὰ
μας, στὴν ἀγαπη-
μένη πατρίδα του.

στος, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἓνα τερατώδες ἐρπετό, ἄξιο νὰ σκάσῃ λιοντάρι μὲ τὸ ἀνήλεο σφίξιμό του, ἕνας φοβερός πύθωνας, ποὺ δροσιζεται ἢ χωνεύει. Ἀλλὰ ἂν εἶναι ἀπαίσια κι' ἐπικίνδυνα τὰ μεγάλα γεννήματα τῆς ζούγκλας, δὲν εἶναι λιγώτερο ἀπαίσια κι' ἐπικίνδυνα τὰ μικρά, τὰ τόσα δά, χρυσοπράσινες μυῖγες, σταχτερές μυῖγες μὲ φαράκι στὸ δάγκμα, μουργιέλες ποὺ πρίσκουν καὶ κουνουπάκια ποὺ φέρνουν ἀπαίσιους πυρετούς.

Ἄν κἀνὴς πὼς κοιμάσαι πουθενὰ ἔξω, μὲ φύλακες καὶ μὲ φωτιά, εἶσαι σίγουρος πὼς ἀποκάτω ἀπὸ τὸ προσκεφάλι σου σοῦ κάνει παρέα κάποιος βδελυρὸς σκορπιός, ἢ κάποια γλοιώδης ψαλλίδα.

Ἡ γλώσσα μας δὲν ἔχει ἐπίθετα γιὰ νὰ ζωγραφίσουμε τὴν Ἀφρική. Νὰ πῆς ἐξαίσια θέα, νὰ πῆς πανέμορφο τοπίο, νὰ πῆς ῥέμα ἢ διασερὸ βουνό, πάει ὁ νοῦς σου στὰ ἥρεμα κι' εὐκολοπάτητα, στὰ γαλήνια καὶ ἡμερα τοπία τὰ δικὰ μας.

Στὴν Ἀφρική δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ ἥμερο καὶ τίποτα τὸ εὐκόλο. Ἡ Ἀφρική εἶναι σὰν δύστροπη ἐρωμένη, γεμάτη χίλια θέληγτρα, ποὺ δένεσαι μὲ παράφορο ἔρωτα μαζί της, μὰ ποὺ εἶναι γεμάτη τρέλλες, γεμάτη καπρίτσια, καὶ εἶναι ἔτοιμη κάθε στιγμή νὰ σοῦ ἀπιστήσῃ, νὰ σὲ προδώσῃ ἀνήλεα.

Εἶναι ἡ μεγάλη ἐρωμένη ποὺ σὲ γοητεύει καὶ δὲ σ' ἀφίνει νὰ σκεφθῇς ἓνα γούρισμα στὰ γάλανα ἀκρογιάλια τῆς πατρίδας μας.

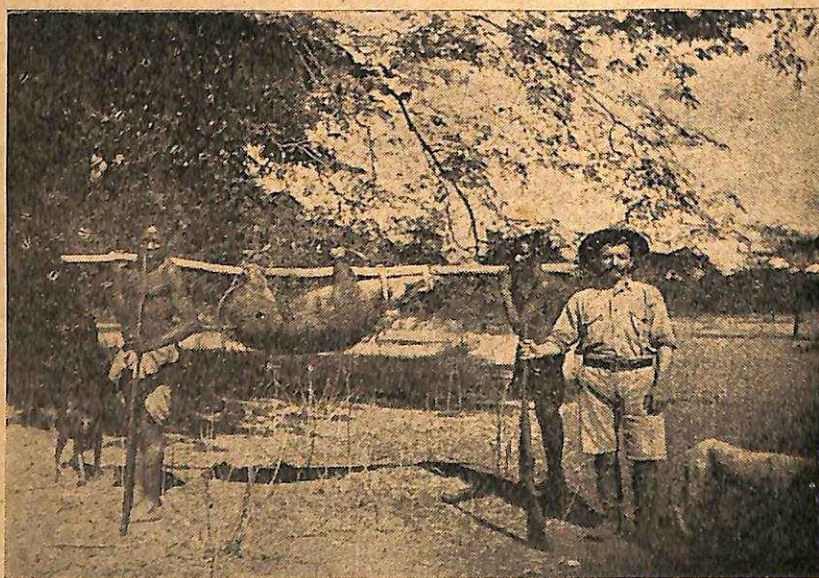
Κι' ὅταν τ' ἀπογεύματα, διασχίζοντας τὰ βαθιὰ τοῦ Ζαμπέζη, ἀφήνω τὴ σκέψη μου νὰ ταξιδεύῃ στὴ Προποντίδα, ἢ στὴ Ρουμανία ποὺ εἶναι οἱ δικοί μου, ἢ στὴν ἀγάπημένη μου Ἑλλάδα, στοὺς παλινοὺς γνωρίμους μου, νοιώθω γιὰ λίγο νὰ ὑγραίνωνται ἀπὸ μιὰ νοσταλ-

γία, τὰ μάτια μου.

Ἀλλὰ πάλι σὰν ἀντικρύσω γύρω μου τὸ μεγάλο-πρεπο μυστήριο τῆς Ἀφρικανικῆς παρθένας φύσης, καταλαβαίνω πὼς ἐδῶ σὲ μιὰ ἄκρη τῆς, μέσα στὴν ὀργιαστικὴ βλάστηση καὶ στ' ἄγρια θέληγτρα τῆς θὰ περάσω τὶς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς μου, μιᾶς ζωῆς βασανισμένης ἴσως, ἀλλὰ πλημμυρισμένης ἀπὸ εὐχάριστες κυνηγετικὲς περιπέτειες.....

Ἄν κἀνὴς πὼς κοιμάσαι πουθενὰ ἔξω, μὲ φύλακες καὶ μὲ φωτιά, εἶσαι σίγουρος πὼς ἀποκάτω ἀπὸ τὸ προσκεφάλι σου σοῦ κάνει παρέα κάποιος βδελυρὸς σκορπιός, ἢ κάποια γλοιώδης ψαλλίδα. Ἡ γλώσσα μας δὲν ἔχει ἐπίθετα γιὰ νὰ ζωγραφίσουμε τὴν Ἀφρική. Νὰ πῆς ἐξαίσια θέα, νὰ πῆς πανέμορφο τοπίο, νὰ πῆς ῥέμα ἢ διασερὸ βουνό, πάει ὁ νοῦς σου στὰ ἥρεμα κι' εὐκολοπάτητα, στὰ γαλήνια καὶ ἡμερα τοπία τὰ δικὰ μας.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ὁ Τζιμ καὶ οἱ μαῦροι τοῦ κρατώντας ἓνα ἀγριογούρουνο
τῆς Ἀφρικανικῆς Ζούγκλας.

Ο ΦΙΕΡΩΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο ΤΣΑΛΑΠΕΤΕΙΝΟΣ

Ἔχει κι' ὁ λόγγος φονηάδες, ποὺ φυγοδικοῦν ἔχει ἀκόμη καὶ βασιλῆς ἐκπτωτο μὲ πολεμοχαρὴ ἐνστικτὰ καὶ πολεμικὸ λοφίο, ποὺ δὲν ξαίρω ἂν διεκδικῇ τὸ θρόνο, ὅμως θέλει νὰ ἐκδικηθῇ.

Ὅταν ὁ βασιλῆς τῶν Ἀθηνῶν Πανδίων πολεμοῦσε μὲ τὸ βασιλῆς τῶν Θηβῶν Λάβδακο, συνεμάχησε μὲ τὸν Τηρέα, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἀπὸ τὴ Θράκη ἢ ἀπὸ τὴ Δαυλίδα τῆς Φωκίδος. Ἡ συμμαχία αὐτὴ γίνεται αἰτία νὰ κερδίσουν τὸν πόλεμο αἱ Ἀθῆναι. Ὁ Πανδίων δίνει στὸν Τηρέα γιὰ ἀμοιβὴ τὴ θυγατέρα του Πρόκνη. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἔνωση γεννιέται ὁ Ἴτυς.

Σὲ λίγο καιρὸ ὁ Τηρέας καταλαμβάνεται ἀπὸ ἔνοχο πάθος γιὰ τὴ γυναικαδέλφη του Φιλομήλα, τὴν ὁποία ἀρπάζει, χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτε ἢ Πρόκνη, τὴν ἀτιμάζει, τῆς κόβει τὴ γλώσσα γιὰ νὰ μὴν μπορῇ νὰ πῇ τίποτα καὶ τὴν περιορίζει. Ἡ Φιλομήλα ὅμως κατορθώνει νὰ πληροφορήσῃ τὴν ἀδελφή της γιὰ τὴν τύχη τῆς, κεντώντας γραμματα σ' ἓνα πέπλο, τὸ ὁποῖο τῆς στέλνει.

Ἡ Πρόκνη, τόσο ἀγανάκτησε ὥστε, σφάζει τὸ παιδί της τὸν Ἴτυ, κομματιάζει τὸ κορμὶ του κι' ἔτσι κομματιασμένο τὸ βάζει στὸ τραπέζι τοῦ πατέρα του. Ὑστερα οἱ δύο ἀδερφὲς τρέπονται σὲ φυγή. Ὁ Τηρέας τὶς καταδιώκει μὲ γυμνὸ σπαθὶ ἢ μὲ ἓνα τσεκούρι. Λίγο ἤθελε νὰ τὶς φθάσῃ μέσα στὸ δάσος τῆς Δαυλίδος, ὅταν παρεμβαίνει κάποια θεοδότη καὶ μεταμορφώνει τὸν Τηρέα σὲ Τσαλαπετεινὸ, τὴ Πρόκνη σὲ Ἀηδόνη καὶ τὴ Φιλομήλα σὲ Χελιδόνη.

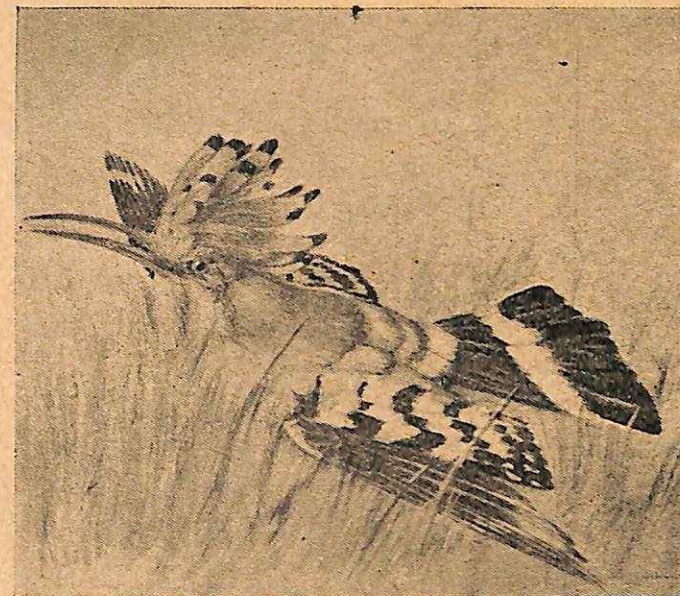
Γι' αὐτὸ βλέπουμε συχνὰ τὸν Τσαλαπετεινὸ νὰ καταδιώκῃ τὸ Ἀηδόνη καὶ τὸ Χελιδόνη καὶ ἀκοῦμε τὸ γλυκὸ κελάδημα τοῦ Ἀηδονιοῦ ὅσο γιὰ τὸ Χελιδόνη, αὐτὸ ἀνῆκει στὰ σχιζόγλωσσα.

Ὁ Ἴτυς ἀνῆκει στὴν οἰκογένεια τῶν ἐποιδῶν. Γνωστότερο εἶδος ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἴτυος εἶναι Ἴτυς ὁ κοινός ἢ γνήσιος, κοινῶς τσαλαπετεινός, ἀγριοπετεινός, ἀγριοκόκκορας, ξυλοκόκκορας, κατσαλοπετεινὰ καὶ παρδαλόφτερος.

Εἶναι πουλὶ ἀρκετὰ μεγάλο καὶ διακρίνεται γιὰ τὴν ὠραία ἐμφάνισί του, μὲ τὸν ὠραῖο τοῦ χρωματισμοῦ καὶ τὴ διάταξη τοῦ φτερώματος. Δὲν εἶναι ἀρχοντοῦ τῆς τοῦ λόγγου ἔχει γούστο στὸ ντύσιμό του εἶναι ὁ τζέντλεμαν τοῦ φτερωτοῦ κόσμου. Τὸ φτερώμα του κοκκινωτό, οἱ φτεροῦγες του καὶ ἡ οὐρά του στὴν ἄκρη μαῦρες μὲ λευκὲς ταινίες. Ὁ Αἰσχύλος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης λέγανε, ὅτι ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχὴ ὁ τσαλαπετεινὸς ἀλλάζει χρώματα καὶ τρόπους.

Δὲν τοῦ ἀρέσουνε τὰ δάση ἀγαπᾷ τοὺς λιμῶνες, τοὺς ἀγρούς καὶ τ' ἀμπέλια. Μὲ τὸ κυρτωμένο καὶ τριγωνικὸ στὴ βάση ῥάμφος του, σκάβει τὴ καλλιεργημένη καὶ λιπασμένη γῆ γιὰ νὰ βγάλῃ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐντόμων ἂν εἶναι κολιόπτερα (διάφοροι κἀνθαροι π. χ.) τὰ σπάζει μὲ τὸ ῥάμφος του.

Γιὰ νὰ φάῃ σηκώνει τὸ κεφάλι του ψηλὰ καὶ

πίσω. Ἐπειδὴ κάνει τὸ κυνήγι αὐτὸ τῶν ἐντόμων εἶναι ἀπὸ τὰ ὠφέλιμα πουλιά· γι' αὐτὸ στὴν κυνηγετικὴ ἄδεια εἶναι ἀπὸ τὰ πουλιά, ποὺ ἀπαγορεύεται τὸ κυνήγι τους. Γι' αὐτὰ τὰ ὠφέλιμα πουλιά θὰ μοῦ δοθῇ εὐκαιρία νὰ γράψω ἐκτενέστερα.

Ὁ τσαλαπετεινὸς φτάνει τὰ 30 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου· ἔχει σῶμα μακρουλό, ῥάμφος πολὺ μακρὸ καὶ μυτερό, λίγο κυρτὸ σὲ ὅλη του τὴν ἔκταση. Οἱ φτεροῦγες του εὐρεῖες καὶ στρογγυλές, ἡ οὐρά του μεγάλη καὶ ἴσια. Τὰ πόδια του χαμηλὰ καὶ μὲ μικρὰ δάχτυλα. Τὸ μαλακὸ φτερώμα του ἐπιμηκύνεται στὸ ἀπάνω μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ σχηματίζει ἓνα πολὺ εὐκίνητο λοφίο. Τὰ φτερά τοῦ λοφίου εἶναι σὲ δύο σειρὲς καὶ στὴν κορυφὴ μαῦρα.

Εἶναι πολὺ δειλὸ καὶ πολὺ λίγο κοινωνικό. Φωλὴν δὲν φιάχνει· τὰ αὐτὰ του τὰ ἀφήνει, χωρὶς καμμιὰ προετοιμασία, μέσα σὲ κοιλοτήτες δένδρων· γεννᾷ 4—7 αὐγά. Ἡ σύζυγος τοῦ τσαλαπετεινοῦ φημιέται γιὰ τὴν κακοκοινωνικότητα τῆς καὶ τὴν ἀκαθαρσία της μέσα στὴ φωλιὰ της· βρωμάει φοβερά.

Ὅταν κλωσσάει ἡ θηλυκεῖα, ἀπὸ τὸ λιπώδη ἀδένα βγάζει ἓνα ὑγρὸ μὲ χρώμα σκοτεινὸ καὶ μυρωδιὰ δυσάρεστη, ποὺ τὴν μεταδίδει καὶ στὰ μικρὰ καὶ σὲ ὅλη τὴ φωλιὰ. Τὸ κλώσσημα τὸ κάνει ἡ θηλυκεῖα 16 μέρες· τὰ μικρὰ τὰ περιποιοῦνται καὶ οἱ δύο ὡς ὅτου μεγαλώσουν. Ἴσως τὴ μυρωδιὰ αὐτὴ τὴν ἀσχημὴ τὴ μεταχειρίζεται γιὰ ὄπλο, νὰ προστατεύῃ τὰ μικρὰ της.

Οἱ ἀρχαῖοι πιστεύανε, ὅτι κομμάτια ἀπὸ τὸ κορμὶ τοῦ τσαλαπετεινοῦ καὶ προπλάντων ἢ καρδιὰ καὶ τὸ σηκώτι του, σὰν φαγωθοῦν, ἐπαναφέρουν τὴ χαμένη μνήμη· αὐτὴ ἡ πρόληψη ὑπάρχει καὶ σήμερα. Εἶναι πτηνὸ ἀποδημητικό. Προτοῦ ἀπαγορευτῇ τὸ κυνήγι του κατεδιώκετο πολὺ ὅταν ἐπέστρεφε τὸ φθινόπωρο ἀπὸ τὰ βορεινὰ μέρη, γιὰ τὸ εὐγεστο καὶ τριφερό κρέας του.

Οἱ ἀρχαῖοι πιστεύανε ἀκόμα ὅτι ἡ καρδιὰ καὶ τὸ σηκώτι τοῦ τσαλαπετεινοῦ σὰν φαγωθοῦν, φέρνουν ὕπνο καὶ ὄνειρα εὐχάριστα ἢ τρομερά.

Μήπως εἶχανε σχηματίσει αὐτὴ τὴ πρόληψη νομίζοντας ὅτι οἱ κυνηγοὶ τρέφονται ἀπὸ καρδιὲς καὶ σηκώτια τσαλαπετεινῶν;

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΣΤΟΡΑΣ

Κυνηγοί Χρυσουπόλεως κατόπιν κυνηγίου αγριοχοίρου

Επιστροφή κυνηγών Χρυσουπόλεως από κυνήγι ενδημικών

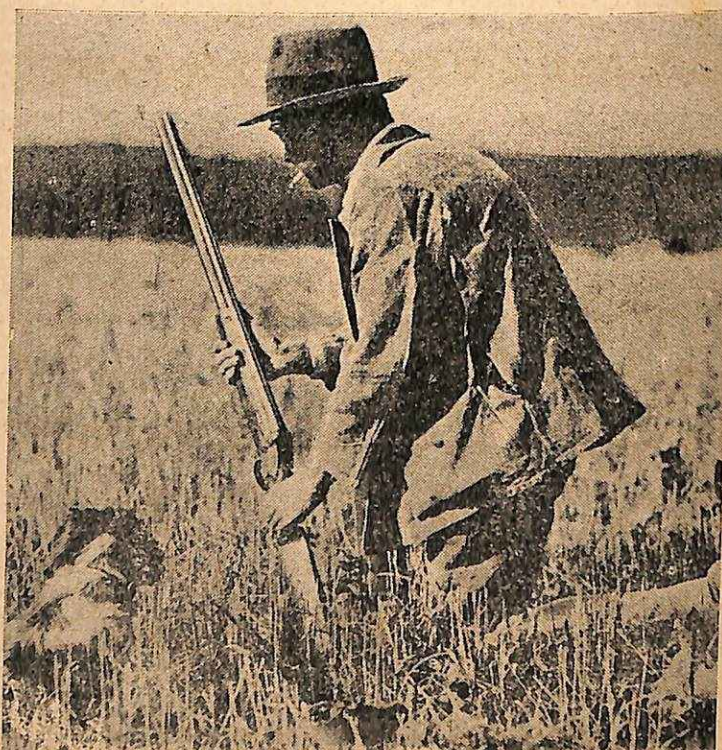
4) Καί θά περιμένουμε τή συνάντησή με τὰ κοπάδια τῶν περδικῶν, πού εὐνοήθηκαν στίς γέννες τους φέτος ὅπως βεβαιοῦται

1) Φτιάχνουμε τέλος στό μήνα πού θά ξεκινήσουνε τὰ διαβατάρικα καί θά μᾶς χαρίσουνε στιγμές εὐχάριστες

2) Θά ξεχνοῦμε στούς κυνηγότοπους καί πάλι, τὰ ρόδινα περῶνά, χαρούμενοι καί ξανανειωμένοι

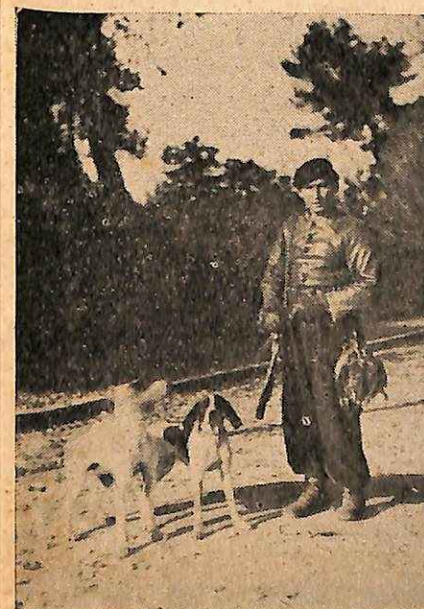

3) Μὲ τοὺς ἀφοσιωμένους συντρόφους μας θά περιμένουμε πανέτοιμοι τὸ πέρασμα καί θά δοκιμάσουμε γοητευτικὲς συγκινήσεις

Κυνηγοί Πειραιῶς εἰς τὰ Πέντε Πηγᾶδια τῆς Ἠπείρου.

Λεξιὰ: "Ἕλληνες ὁμογενεῖς κυνηγοὶ στὴν Ἀμερική

Μέλη τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Λιδυμοτείχου ἢ «Ἀρτεμις».

Ἀριστερά: Ὁ καλὸς τιρὸρ τῆς Λαρίσης κ. Γιάννης Δαλθανάσης

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

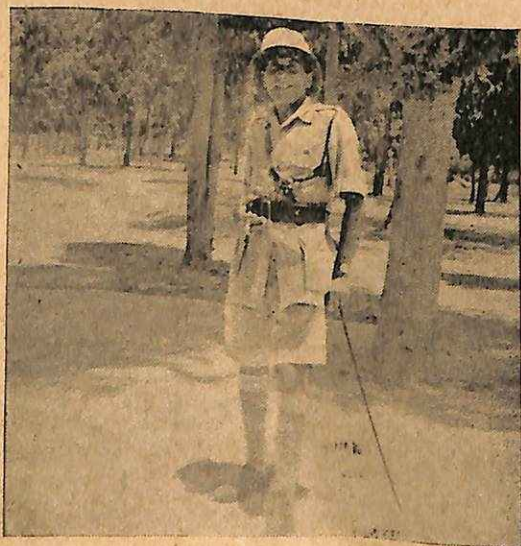
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἡ Νομοθεσία τῆς Κύπρου, πού κανονίζει γενικά τὰ τοῦ κυνηγίου ἔδω κάτω στὴ μεγαλόνητο, δὲν εἶνε μὲν καὶ τέλεια ἀπὸ κάθε ἀποψι, καὶ δὲ θεραπεύει τὸ σκοπὸ πρὸς κάθε κατεύθυνσι καὶ κάθε πλευρά, εἶνε ὅμως μιά φροντισμένη προπλάθεια, τώρα τελευταία μάλιστα ἀπὸ δυὸ χρόνια κι' ἐντεῦθεν μὲ τοὺς νέους νόμους, «Περὶ Κυνηγίου κι' ἀγρίων πτηνῶν» καὶ «Περὶ πυροβόλων ὀπλῶν», πού φωτίζουν τὸν παλιὸ νομοθετικὸ λαβύρινθο ἐπάνω στὸ ἴδιο θέμα.

Βέβαια θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ νομοθεσία μας σὲ γενικές γραμμές, χωρὶς ἐξηγήσια καὶ νομικὰ σχόλια, γιὰτὶ ἀπὸ τίς στήλες τοῦ περιοδικοῦ μας δὲ θὰ κάνουμε ἀκαδημαϊκὸ μᾶθημα νομικῆς, ἀλλὰ θὰ δώσουμε μονάχα μιά ἰδέα τοῦ τρόπου πού προστατεύεται τὸ κυνήγι στὸ τόπο μας, τῶν μέτρων πού λαμβάνονται γιὰ τὴ κατοχὴ καὶ χορήγηση κυνηγετικῶν ὀπλῶν καὶ τέλος τι εἶδους κυρώσεις προνοήθηκαν γιὰ κείνους πού παρανομιοῦν.

Πρῶτα, πρῶτα λοιπὸν γιὰ τὴν εἰσαγῆγη: ὅτλο καὶ τοῦτο κυνηγετικὸ, πρέπει νὰ ἐπιτύχει ἀδεια ἀπὸ τὸν ἴδιον Κυβερνήτη, κατόπιν πού θὰ ὑποβάλῃς αἴτησι, κι' ἂν συστηθῇ ἀπὸ τὸ Διοικητὴ τῆς Ἐπαρχίας σου ὡς κατάλληλο πρόσωπο. Πράγμα πού ἀποδεικνύει πῶς κατὰ μεγάλο μέρος ὅλοι πού εἰσάγουν ὀπλα ἀπὸ καιρὸ, εἶνε γνωστὰ.

Κι' ὕστερα γιὰ νάχη κανεὶς ὅτλο ἢ ὀπλα στὴ κατοχὴ του πρέπει ἕως τῆς 30ῆς Ἰουλίου κάθε χρόνου νάχη πλη-

Ὁ Αστυνόμος τῆς Πάφου κ. Μιχ. Καρακλᾶς, κάλλιτος κυνηγὸς καὶ θανμαστὸς προστάτης τοῦ Κυπριακοῦ κυνηγίου

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΚΥΝΗΓΙΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΔΗ

Γενικὲς γραμμές τῆς νομοθεσίας—Φορολογία τῶν ὀπλῶν—Περίοδος κυνηγίου.—Ἀπαγορευμένες περιοχές.—Ἀπαγορεύσεις.—Εἰδικὲς ἀδειες—Μερικὲς ἀτέλειες, καὶ μέτρα.

ρῶση μιά Λίρα γιὰ τὸ πρῶτο τοῦ ὀπλο, καὶ 5 σελλίνια γιὰ κάθε ἓνα περιπλέον μονόκαννῳ ἢ δίκαννῳ ὁποιοῦδήποτε διαμετρήματος καὶ νὰ ἀποκτήτῃ πιστοποιητικὴ κατοχῆς τὸ ὁποῖο ἰσχύει γιὰ ἓνα ἀκριβῶς χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου.

Ὅποιος δὲν θέλει ἢ δὲν μπορεῖ νὰ πληρώσῃ, πρέπει νὰ παραδώσῃ τὸ ὀπλο ἢ ὀπλα του στὴν Ἀστυνομία κι' ἐκεῖ καταστρέφονται.

Τὸ μέτρο αὐτὸ ἔχει τὴ σκληρότητά του γιὰ τοὺς πολὺ φτωχοὺς συναδέλφους, ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ξεκαθάρισε χιλιάδες πραγματικὰ παληοντούφεκα ἐμπροσθογεμῆ πού δὲν εἶχανε μὲν τὴν ἀξία τῆς λίρας κι' ἔτσι παραδόθηκαν καὶ καταστράφηκαν, τὰ ὁποῖα ὅμως ἂν ἔμεναν σὰ χεῖρια τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πού κατὰ ἓνα ποσοστὸ 80 ο/ο φτωχοὶ ὅπως ἦσαν, θὰ ἦσαν λαθροκυνηγοὶ μὴ μπορῶντας οὔτε ἀδεια νὰ βγάλουν, θὰ προσενοῦσαν ἀφάνταστη καταστροφὴ σὲ κάθε εἶδους θήραμα εἴτε σὲ κλειστὴ εἴτε σὲ ἀνοικτὴ ἐποχὴ ἢ περιοχῇ.

Κάθε ὀπλο εἶνε γραμμμένο σὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου του καὶ σφραγισμένο μ' ἓνα ὁρισμένο ἀριθμὸ, καὶ κάθε κάτοχος μονάχα μὲ τὸ ὀπλο του ἢ ὀπλα του μπορεῖ νὰ κυνηγᾷ, κι' ἔτσι κάθε κύρῳσι πού θὰ ἐπιβληθῇ μετὰ μιά καταδίκη σχετικὴ μὲ τὴ δήμευσι τοῦ ὀπλου, μπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ χωρὶς πολλὰς φασαρίες κι' ἐρευνες, ἀφοῦ γιὰ κάθε ὀπλο εἶναι γνωστὸς ὁ ἰδιοκτήτης του.

Κι' ἐπειδὴ μιλάμε γιὰ τὴ δήμευσι τῶν ὀπλῶν καλὸ εἶνε νὰ σὰς γνωρίσωμε, πῶς κάθε σχεδὸν παράβασι τῶν περὶ κυνηγίου καὶ πυροβόλων ὀπλῶν νόμων, ἔχει ἐπακόλουθῳ καὶ τὴ δήμευσι τῶν ὀπλῶν. Ποινὴ περιφικη κατὰ τὴν κρίσι μου καὶ πού πιάνει τότε, γιὰτὶ καθέννας, μπορεῖ ν' ἀψηφίσῃ τὸ πρόστιμο, οἱ χωρικοὶ μας δὲ καὶ τὴ φυλακὴ ἀκόμη, ἀλλὰ ὅλοι θὰ καλοσχεφθοῦν τὴν σκέρῃσι καὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ τουφεκιοῦ τους, τοῦ βασικοῦ μέσου τῆς μοναδικῆς ἀπόλαυσης καὶ χαρᾶς τῶν.

Ἀλλὰ κι' ἓνα ἄλλο ἐπακόλουθῳ εἶνε σοβαρὸτατο. Ὑπάρχει καὶ κύρῳσις ἀναφερομένη στὴν στέρησι τῆς ἀδειας κυνηγίου γιὰ τὸν παρανομιοῦντα, ἴσα μὲ ἓνα χρόνο καὶ σὲ περίπτῳ ὑποτροπῆς, μπορεῖ νὰ χάσῃς γιὰ πάντα τὸ δικαίωμά νὰ κατέχῃς ὀπλα καὶ νὰ κυνηγᾷς.

Τὸ δικαίωμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ σοῦ τὸ στερήσῃ ὁ Ἀστυνόμος ἢ καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐπαρχίας σου, καὶ χωρὶς δίκη καὶ καταδίκη ἀρκεῖ κατὰ τὴν κρίσι τους νὰ εἰσαῖ ἀκατάλληλο πρόσωπο νὰ κατέχῃς ὀπλα, νάσαι δηλαδὴ γνωστὸς λαθροκυνηγός, ἔστω κι' ἄταστος, κλέπτης, μερμπάντης, καὶ γενικά ἐπικίνδυνον πρόσωπο. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴ τοῦ ἀστυνόμου ἢ τοῦ Διοικητοῦ ἐφεστ.βάλλεις ἂν θέλῃς στὸν Κυβερνήτη.

Πρόσωπα πού καταδικάσθηκαν γιὰ ἀνθρωποκτονία, ἐμπρησμὸ, ἀπαγωγὴ, ὀχλαγωγία, ληστεία, προδοσία, γιὰτὶ ἦσαν μέλη παρανομίου συνδέσμου, ἢ γιὰ λαθρεμπορίαν ὀπλῶν, δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ κατέχουν τέτοια, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιτύχουν εἰδικὴ ἀδεια ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κυβερνήτη.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

Ἡ ἀδεια τώρα γιὰ νὰ σκοτώνῃς καὶ πωλῇς κυνήγι στοιχίζει πέντε σελλίνια, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ πληρώσῃς ἕως τῆς 11 Σεπτεμβρίου καὶ νὰ πάρῃς τὴ σχετικὴ ἀποδείξι (ἀδεια), νὰ πληρώσῃς δηλ. μέχρι τῆς ἡμερομηνίας πού ἀρχίζει τὸ κύριο κυνήγι γιὰ ὅλα τὰ θηράματα.

Κυνηγᾷς παντοῦ στὸ νησί καὶ κάθε εἶδους θήραμα

Μιά περίφημη χειμωνιάτικη ἀκρολιμνιά στὴ Κύπρο, πού στὰ νερὰ καὶ τὰ βάλτα της, τσαλαβουτοῦν λογῆς, λογῆς ὑδροβία καὶ ὑδροχαρῆ τὴν ἐποχὴ τῶν περασμάτων.

(CYPRUS)

περὶ τὴν ἢ τετράποδο ἐκτὸς μονάχα ἀπὸ τίς ἀπαγορευμένες περιοχές πού ἀποτελοῦν τὰ κυνηγετικὰ καταφύγια καὶ πού εἶνε γνωστὲς περιοχές σὲ κάθε ἐπαρχία μὲ τὰ ὀριά τους ἐν τάξει καὶ πού γι' αὐτὲς θὰ μιλήσουμε λεπτομερέστερα τὴν ὥρα πού πρέπει.

Κλείει ἡ ἀδεια στῆς 20 Ἰανουαρίου κάθε χρόνο. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα σὲ κάθε ἐπαρχία ὑπάρχουν οἱ εἰδικὲς περιοχές παράλιοι προπάντων τόποι, ἢ ἔλη, λίμνες, βαλτοτόπια, στὰ ὁποῖα δὲν μπορεῖς νὰ συναντήσῃς πέρδικα ἢ λαγὸ, καὶ μέσα σὲ αὐτὲς κυνηγοῦνε ὅλοι οἱ ἀδειούχοι κάθε εἶδους θήραμα ἐκτὸς πέρδικας, φραγκολίνας φασιανοῦ καὶ λαγοῦ ὡς τὴ πρῶτη Μαΐου.

Ὁ Διοικητὴς κάθε ἐπαρχίας ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου κι' ὕστερα, μπορεῖ νὰ σοῦ δώσῃ ἀδεια γιὰ νὰ κυλᾷς περισσότερῳδῇ, κορακοειδῇ καὶ μερικὰ ἄλλα μικρόπουλα, κατόπιν αἰτήσῳς σου σὲ περιοχές πού θὰ καθορίσῃς, καὶ πού θὰ ἐγκρίνῃ αὐτός, γιὰ ὁρισμένες ἡμέρες, ἕως τὴν ἑναρξιν τοῦ κυρίου κυνηγίου δηλ. ἕως τῆς 11 Σεπτεμβρίου.

Ἡ διάταξι αὐτὴ εἶνε λιγὰκι ἀσυνεπῆς πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς προστασίας τοῦ κυνηγίου, γιὰτὶ κυνηγοὶ πού δὲν ἔχουν συνειδησιν—κι' ὑπάρχουν δυστυχῶς τέτοιοι στὴν οἰκογένειά μας—πρὸ παντὸς δὲ τῶν χωριῶν οἱ συνάδελφοι, ὅταν κατορθώσουν νὰ πάρουν μιά τέτοια εἰδικὴ ἀδεια ἐκεῖ πού γυρίζουν στῆς περιφέρειες πού καθορίσαν γιὰ περισσότερῳ καὶ λοιπὰ ἐπιτρεπόμενα πουλιά, δὲν θὰ φεισθοῦν τοῦ λαγοῦ ἢ τῆς πέρδικας ἂν ξεπεταχθοῦν μπροστά τους. Ἀσ πειὰ τὴν καταστροφὴ πού θὰ κάνουνε τὰ σκυλιά τους στῆς φωλῆς τῆς πέρδικας καὶ τῆς φραγκολίνας, ἀπὸ τὸ Μάρτη κι' ὕστερα, καὶ στὰ περδικοπούλα καὶ φραγκολινάκια, τσαλαπατώντας τὰ αὐγὰ καὶ καταδιώκοντας καὶ σκοτώνοντας τὰ πουλάκια.

Γι' αὐτὸ στὸ ὑπόμνημα ποῦστειλα στὴ Κυβέρνηση σχετικὰ πρὸς τὴ προστασία τοῦ κυνηγίου, ἔλεγα πῶς δὲν πρέπει νὰ συνοδεύεται ὁ κυνηγὸς μὲ σκυλὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς εἰδικῆς αὐτῆς ἀδειας. Καὶ γι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς λόγους ἐφέτος κατόπιν πού συνεννοηθήκαμε μὲ τὸν Διοικητὴν μας κ. Ντέννις, ἓνα φίλο πραγματικὸ τῶν κυνηγῶν καὶ προστάτη τοῦ κυνηγίου, καὶ τὸν ἰδεολόγο σπόρτην «Εὐβεγὴ ἐφένδη, πρῶτο γραμματεῖα τῆς διοικήσεως, κανονίσαιμε ὡς ἑξῆς τὸ ζήτημα τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν.

Πρῶτα πρῶτα ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου ἕως τὴν 1ην Μαΐου πού μποροῦσαν ὅλοι οἱ κυνηγοὶ νὰ κυνηγοῦν στὴν εἰδικὴ περιοχὴ τῆς Πάφου, μιά παράλιο λουρίδα γῆς μήκους 5-6 Ἀγγλικῶν μιλῶν καὶ πλάτους 2-3, δὲν δόθηκε καμμιὰ εἰδικὴ ἀδεια σὲ κανένα. Ἀπὸ τὴ πρῶτη δὲ Μαΐου ἕως τῆς 15 Ἰουνίου (ἓνα τέρας) πού καθορίσαμε ἐμεῖς, γιὰτὶ ἀπὸ τότε καὶ πέρα ἀρχίζουνε ὅλα τὰ πουλιά τοῦ εἰδους πού ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγι τους νὰ γεννοβολοῦν) ἐδίδετο μονάχα εἰδικὴ ἀδεια κατόπιν αἰ-

τήσεως, γιὰ μιά μέρα κάθε φορὰ, καὶ γιὰ περιοχὴ πού ὑπῆρχαν οἱ λιγώτερες πιθανότητες νὰ συναντήσῃ ὁ κυνηγὸς ἀπὸ τὸ ἀπαγορευόμενον κυνήγι.

Κάθε φορὰ δινότανε τὸ ὄνομα τοῦ αἰτητοῦ στὴν Ἀστυνομία, ἢ ἡμερομηνία πού μποροῦσε νὰ κυνηγῇ καὶ ἡ περιοχὴ, κι' ἔτσι μποροῦσε εὐκολώτατα νὰ ἐξασκηθῇ ἀσθηρότατος ἔλεγχος ἐπάνω στὸν καθένα εἰδικὸ ἀδειούχο. Ὁ τρόπος αὐτὸς ὑπῆρξε ἐκτακτός, γιὰτὶ κι' ἐλάχιστα εἰδικὲς ἀδειες ἐζητήθησαν κι' ἐδόθησαν, κι' ἐκεῖνοι πού τίς πήραν εἶχανε ἓνα ἀναγκαστικὸ «φόβο θεοῦ καὶ νόμου» μέσα τους.

Γιὰ νὰ συνοψίσουμε λοιπὸν ὅσα ἐγράψαμε παραπάνω, τὸ ζήτημα τῶν κυνηγετικῶν περιόδων ἔχει ὡς ἑξῆς μὲ συντομία.

Στῆς 11 Σεπτεμβρίου ἀρχίζει τὸ κυνήγι σὲ ὅλο τὸ νησί γιὰ ὅλα τὰ θηράματα ὅλων τῶν εἰδῶν, ἐκτὸς μονάχα μέσα στῆς ἀπαγορευμένες περιοχές (κυνηγετικὰ καταφύγια) ἕως τῆς 20 Ἰανουαρίου. Ἀπὸ τὴν 21 Ἰανουαρίου ἕως τὴν 1ην Μαΐου κυνηγᾷς μέσα στῆς εἰδικὲς περιοχές πού κάθε ἐπαρχία ἔχει τὴ δική της, ὅλα τὰ εἶδη τοῦ κυνηγίου ἐκτὸς λαγοῦ πέρδικας φραγκολίνας καὶ φασιανοῦ πού εἴτανε περιττὸ νὰ ἀναφερθῇ στὴ λίστα τῶν πολυτελέστατο ὀνομά του, γιὰτὶ φτεροῦ ἀπὸ τὸ ὑπεροχο αὐτὸ πουλὶ

Οἱ Κύπριοι κυνηγοὶ κ. κ. Ι. Ἰωαννίδης, Ζην. Νικολαΐδης καὶ Σ. Μαρκίδης στὴ θέσι Μοῦμουρος τοῦ δάσους Σταυροῦ τῆς Φώκας, γιὰ φάσσεις.

δεν βρίσκεται στο τόπο μας, και από τη 1η Μαΐου έως τις 11 Σεπτεμβρίου, πέρνοντας ειδική άδεια από το Διοικητή, μπορείς να κυνηγάς σε ώριμη περιοχή, και σε όσες ημέρες ημερομηνίες περισσότερες κωροκοιδή, λερακοσιδή και λοιπά μικρόπουλα, όπως μελισσοφάγους, κ. τρινοπούλια, μαυροπούλια, ψαρόνια, άμπελοπούλια, κεφα-

Κυνηγοί της Πάφου για πέρδικες στη τοποθεσία «Μούτση τ' Ατού» — Κορυφή του Αέτου — στο χωριό Φοίτη, της Κύπρου

λάδες και λοιπά που αναφέρονται ρητά στο νόμο.

Όπτε ένας φιλόνομος και φρόνιμος κυνηγός μπορεί να κάνει το όρατο του κέφι, καθ' όλο το χρόνο, υποβαλλόμενος μονάχα στους περιορισμούς που αναφέραμε.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Καλό είναι τώρα να αναφέρουμε μερικές απαγορεύσεις που βγαίνουν από την κυνηγετική μας νομοθεσία.

1) Απαγορεύεται να όπλοφορής ή να μετακινήσης το όπλο ή όπλα σου από τις 20 Ιανουαρίου έως 11 Σεπτεμβρίου εκτός με μία ειδική άδεια του Διοικητού, ή για να κυνηγήσης μέσα στην ειδική περιοχή κάθε έπαρχίας.

2) Απαγορεύεται να πυροβολής μέσα στα κατοικημένα όρια πόλεων ή χωριών.

3) Απαγορεύεται μέσα στα όρια του όροθετημένου Κυβερνητικού δάσους να κυνηγάς με έμπροσθογεμές όπλο. Η πρόνοια αυτή έμπηκε στο νόμο, γιατί πολλές πυρκαϊές του ωραίου μας δάσους είχαν αϊτία, τα λογιζόμενα παταβούρια μπαμπακένια κ' άλλα, που μεταχειριζόντουσαν οι κάτοχοι έμπροσθογεμίων για βύσματα και πού, μετά την τουφεκία άναβαν όλόκληρα λεπτά, μεταδίνοντας τη φωτιά στα ξερόκλαδα και ξερόφυλλα που ήσαν κάτω στρωμένα πλήθος. Ένθ' με το μάλλινο βύσμα του όπισθογεμούς, κανένας τέτοιος κίνδυνος δεν υπάρχει.

4) Απαγορεύεται το κυνήγι του λαγού, με την βοήθεια των προβολέων και φανών αυτοκινήτου.

5) Απαγορεύεται το σκότωμα του κυνηγιού από «κλούβες» (ένεδρες) δηλ. από φτιαγμένες καλύβες μέσα στις οποίες να κρύβεται ο κυνηγός ένεδρύνοντας το θήραμα, είτε στο νερό, είτε από κάτω στο δένδρο που θα καθίση. Οι κλούβες επιτρέπονται μονάχα για τις άγριόπαπες και λοιπά υδροβία άποδημητικά.

6) Απαγορεύεται και να μπής έστω όπλοφορτώντας μέσα σε απαγορευμένη περιοχή έστω κ' αν δεν ίχνηλατείς ή δεν καταδιώκεις κυνήγι.

7) Απαγορεύεται το μάζωμα ή η κατοχή αυτών πέρδικας και φραγκολίνας.

8) Απαγορεύεται να κυνηγάς την πέρδικα με περδικοπάννι. Με ένα μέσο πολύ καταστρεπτικό, επιδεινώνοντας δηλ. από κάποια πλαγιά ή κορυφή ένα τρίγωνο ξύλινο σκελετό σκεπασμένο με ένα πανί άπλο με διασταυρώσεις μπλέ βαθύ, το όποιο κρύβεται και που στη θέα του και στο τρέμισμά του τα περδίκια μαζεύονται απ' όλες τις μεριές μπροστά σου, και κακικρίζοντας άλλο-

μάχοντα σωρό κουβάρι έτσι που με μία ντουφεκιά, μπορείς να στρώσης κάτω 10—15 κομμάτια. Για τον άσυνείδητο αυτό τρόπο κυνηγιού, θα μιλήσουμε στο σχετικό κεφάλαιο.

9) Απαγορεύεται (τούτο βέβαια έξυπακούεται) ή πώλητης πέρδικας, λαγού φραγκολίνας και φασιανού κατά την κλειστή περίοδο.

10) Απαγορεύεται ή χρησιμοποίησις όπλου πολεμικού ένσφαίρου.

11) Απαγορεύεται το κυνήγι του Αιγάργου (άγριου) άπολύτως. Μονάχα μπορείς να κυνηγήσης ένα και τούτο άρσενικό, πέρνοντας αντί 5 λιρών άδεια από τον Κυβερνήτη, που ίσχύει για ένα χρόνο. Είς σπανιώτατες τέτοιες άδειες, κ' έγώ τουλάχιστο δεν θυμύμαι νάκουσα πώ; πήρε κανένας κυνηγός, στα χρόνια μου.

12) Απαγορεύεται άπολύτως το κυνήγι των παρακάτω πουλιών, που κατά την όρνιθολογία είναι Κυπριακής ράτσας.

- α) Του Κυπριακού Καταδύτη (Νεροκότσυφος, Βουταλίδι)
- β) > > Τροχίλου (Τρουπατοδιν-Μουγιαννοδιν)
- γ) Της Κυπριακής Ιπολαίδος
- δ) Του Κυπριακού Μαύρου Αιγιθάλου
- ε) > > Δρυοκολάπη
- στ) > > Λοξία
- ζ) > > Σκωπός (Θουπί)

13) Απαγορεύεται ή έξαγωγή κυνηγιού, καθώς επίσης και των δερμάτων ή αυγών των. Για τα τελευταία επιτρέπεται, κατόπιν άδειας για έπιστημονικούς σκοπούς.

Για όλες αυτές τις απαγορεύσεις προνοούνται άυστηρές κυρώσεις προστίμων, φυλακίσεως, δημεύσεως του όπλου, και στερήσεως της άδειας κυνηγ.σ, πρόσθετο δε πρόστιμο 1 σελλίνι για κάθε αυγό της πέρδικας ή φραγκολίνας επιβάλλεται στη πλάτη του άσυνείδητου που τα μαζεύει παράνομα.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Τώρα ας πούμε λίγα για τις ειδικές περιοχές. Είναι τούτες περιοχές σε κάθε έπαρχία, κάπου παράλιο τόποι, κάπου βαλτωμένοι και κάπου λίμνες, μέσα στις όποιες μπορείς να κυνηγήσης όλα τα είδη του κυνηγιού, εκτός από την πέρδικα, φραγκολίνα, φασιανό και λαγό, από τη 21 Ιανουαρίου έως την 1ην Μαΐου. Τόποι που δυσκολώτατα μπορείς να συναντήσης από το απαγορευμένο κυνήγι, τόποι τελοσπάντων μέσα στους όποιους, ξεσκάς, για μία περίοδο που δεν μπορείς να κυνηγήσης πουθενά άλλο.

Οι απαγορευμένες τώρα περιοχές είναι τόποι σε κάθε έπαρχία καθορισμένοι καθαρά, με σύνορα κ' όνομασί, μέσα στους όποιους για κανένα άπολύτως λόγο δεν μπορείς να μπής ένοπλος, ούτε με άλλο τρόπο να άπο-

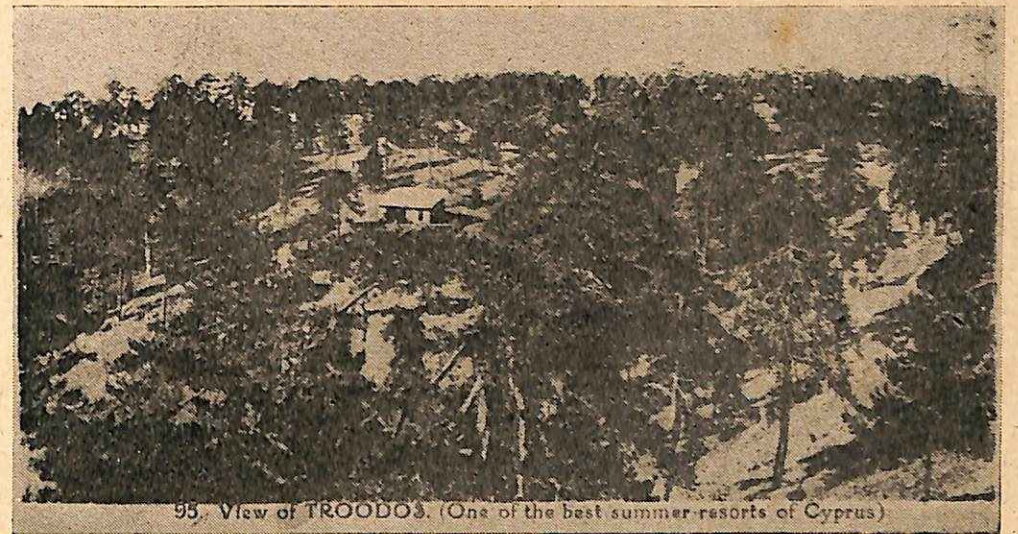

Κύπριοι κυνηγοί στο «Ποτάμι της Κανναβίου» στη Πάφο, για κυνήγι διαβατικών

πειραθής να κυνηγήσης, να καταδιώξης κυνήγι, να κυνηγήσης, να σκοτώσης κυνήγι και γενικά τίποτα δεν μπορείς να κάνης που να σχετίζεται με κυνήγι και θήραμα.

Είς δηλαδή τα κυνηγετικά μας καταφύγια έδω στη

Μια από τις κορυφές του «Κυπριακού Όλύμπου, στις πλαγιές του όποιου φιλοξενούνται λίγα Άγρινά, πέρδικες και λαγοί άφθονοι και στα περάσματά, πλήθος τρυγόνια και φάσσες.

95. View of TROODOS. (One of the best summer resorts of Cyprus)

Κύπρο. Σε κάθε έπαρχία δεν μπορεί να υπάρχουν περισσότερες από δυο απαγορευμένες περιοχές κ' αυτές όχι μεγαλύτερες εις έκτασι των 20 τετρ. άγγλικών μιλίων κάθε μία.

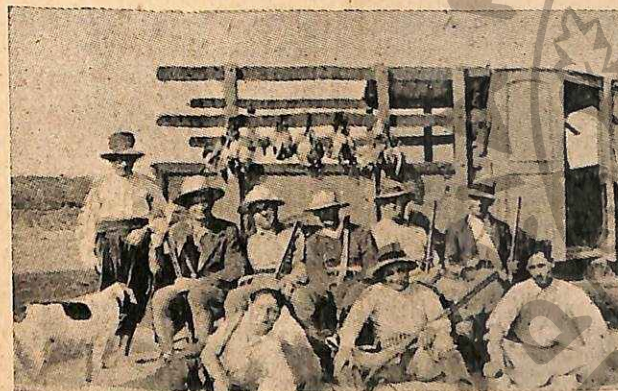
Για τις ειδικές άδειες τώρα των περιστεροειδών κτλ. μιλήσαμε διεξοδικά παραπάνω, κ' έτσι φρονώ πώς δεν πρέπει να θίξω το ζήτημα πάλι, για να μη κατανωφλύαρος.

Ένα ζήτημα που ενδιαφέρει είναι και τούτο.

Η άλεπού, ο κάπρος, ή νυφίτσα, ο άσβός (κατσόχοιρος) και τα φίδια γενικά, δε περιλαμβάνονται στον όρο του νόμου «κυνήγιον» που σημαίνει το λαγό, πέρδικα, φραγκολίνα και φασιανό, ούτε στον όρο «άγριο πουλί» που σημαίνει όλα τα άλλα πτερωτά εκτός απ' αυτά. Όστε μπορείς να κυνηγήσης τέτοια καθ' όλο το χρόνο και παντού—εκτός πάντοτε από τις απαγορευμένες περιοχές—κατά την άνοικτη περίοδο, κατά την περίοδο από 21 Ιανουαρίου έως 1η Μαΐου στις ειδικές περιοχές, και κατά τη περίοδο της ειδικής άδειας από τις 2 Μαΐου έως τις 20 Σεπτεμβρίου στις περιοχές που εξήγησες να κυνηγάς. Να συλλάβης δε να παγιδεύσης και να σκοτώσης, παντού και πάντοτε.

Με τα παραπάνω τελειώνω τα σπουδαιότερα της κυνηγετικής μας νομοθεσίας, θα αναφέρουμε δε με λίγα λόγια και μερικές άτέλειες που μπορούσαν κάλλιστα κ' εύκολώτα να θεραπευθούν με λίγη καλή θέλησι, εκ μέρους της Κυβερνήσεως, και την διόρθωσι των όποιων είσηγηθήκαμε σε δυο ύπομνηματά μας στη Κυβέρνησι, χωρίς δυστυχώς ν' άκουσθούμε.

1) Να διορισθούν κυνηγοφύλακες, έντιμα και δραστήρια πρόσωπα, αν όχι για όλο το χρόνο, τουλάχιστο

Κυνήγι περιστεριού στην παραλία «Άγης Γιώργης» Πέγειας-Πάφου. Όπου και ο περίφημος περιστεριώνας Γερδώνσης. Και οι κ. κ. Μαργαρίτης, Ιωαννίδης, Μαρκίδης, Κακογιάννης, Παυλίδης, Ταλαρίδης.

από το Φεβρουάριο έως τον Ιούλιο, την εποχή δηλ. που ξευγαρώνουν και γεννοβολούν οι πέρδικες και οι φραγκολίνες και ξεπουλιάζουν τα μικρά τους, και που οι φωληές τους είναι εκτεθειμένες στο πρόστυχο κέφι κάθε ψευτοπεινασμένου συλλέκτη.

2) Να λείψουν τα πρόστιμα, και κάθε παράβασι να τιμωρείται με φυλάκισι μονάχα, και τούτη βαρειά.

3) Να καθορισθούν άμοιβαί για τους καταγγέλλοντας ή συλλαμβάνοντας τους παρανομούντας είτε άστυνομικοί είναι αυτοί, είτε άγροφύλακες, είτε ιδιώται.

Αυτά θα μου πής, θα βαρύνουν τον προϋπολογισμόν. Καθόλου θα σου άπαντήσω. Κάθε χρόνο μαζεύονται από τις άδειες κατοχής, κυνηγετικές άδειες, δασμούς είσαςωγής φυσεκιών, μαρουτιού, σκαγιών, και λοιπών σχετικών, άρκετες χιλιάδες λίρες. Λίγα χρήματα από αυτά—από τα δικά μας δηλ.—αν διατεθούν για προστασία του κυνηγιού δεν σημαίνει τούτο επιβάρυνσι του προϋπολογισμού, έξ αντιθέτου σημαίνει ωφέλεια, γιατί αν προστατευθί το κυνήγι κ' αύξηθί, θα αύξηθουν κατά φυσικό λόγο κ' όλα τα παραπάνω κονδύλια. Ένθ' αν ή Κυβέρνησι παίξει το ρόλο τσιγκούνη, θα λιγοστεύη άσφαλώς το κυνήγι, και τούτο θάχει συνέπεια και να λιγοστεύσουν τα παραπάνω έσοδα.

4) Να άπαγορευθί εις τους κυνηγούς να πέρνουνε σκυλιά μαζί τους, κατά την εποχή των ειδικών άδειών, δηλ. από 1ης Μαΐου έως 11 Σεπτεμβρίου, για τους λόγους που εξήγησα παραπάνω.

5ον) Να υποχρεωθί, κάθε κυνηγός να σκοτώγη όρισμένο αριθμό άρπακτικών, κωροκοιδών, κ' άλεπούδων κάθε χρόνο και μονάχα τότε να μπορί να βγάξί άδεια.

Ένας έξοχος κ' άνέξοδος για τη Κυβέρνησι, τρόπος καταστροφής των φοβερών αυτών ληστών, που έξ αιτίας των χάνονται χιλιάδες λαγών και περδικιών, χωρίς επί τέλους να άντισταθμίζεται ή φοβερή τους αυτή άδηφάγια, με καμιά άλλη ίση ή μικρότερη ωφέλεια, εκ μέλους τους για τίποτε.

6) Ν' άπαγορευθί ή έμπορεία της πέρδικας.

Αυτά φρονώ πώς μπορούσαν να μπούν στη νομοθεσία μας, για να συμπληρωθί.

Έτσι έχουν τα της νομοθεσίας μας, καλοί μου φίλοι. Όπως έγραψα και παραπάνω κ' αν δεν είναι τέλεια, είναι όμως μία φροντισμένη προσπάθεια για την προστασία του κυνηγιού μας, έδω κάτω στη Κύπρο.

Σ. Σ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ
Δικηγόρος

ΤΙΜΕΣ ΣΚΥΛΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

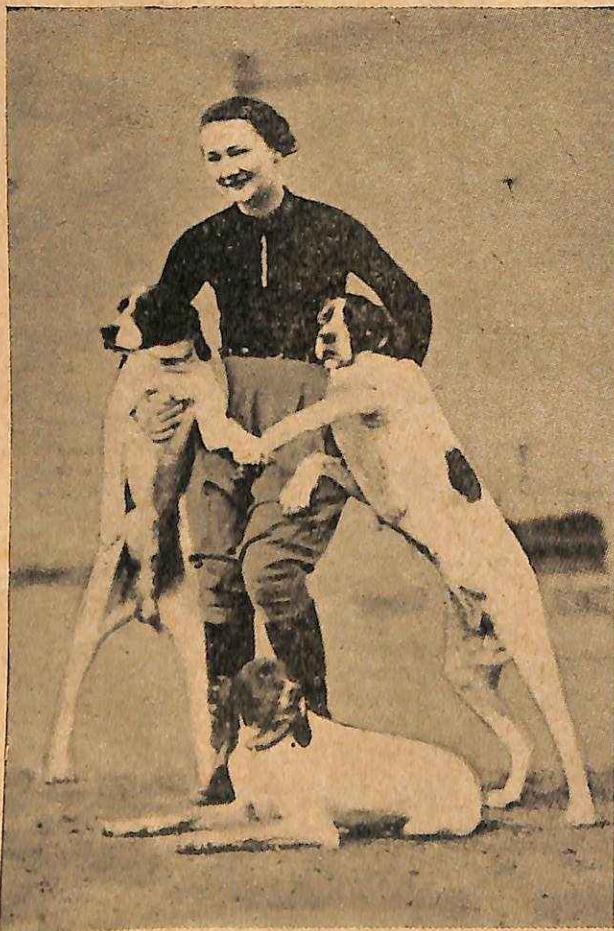
Φίλε κ. Πειρουνάκη,

Ίδου με λοιπόν και πάλιν μετά δύο μηνών αποουσία επανερχόμενος εις τὰς τόσον προσφιλείς στήλας τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων».

Δύο μηνῶν ἀπουσία ἀνὰ τὴν Εὐρώπην μὲ ἔκαμε νὰ ἐννοήσω πόσον τὰ «Κυνηγετικά Νέα» δὲν εἶνε ἀπλὴ συνεργασία, ἀλλ' εἶνε ἐσωτερικὴ ἀνάγκη ἢ ὁποία γίνεται ἕξις καὶ ὅταν στερηθῶμεν ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν αὐτὴν, τὸ κενὸν εἶνε μέγα, ὅπως τὸ κενὸν ποὺ δημιουργοῦν οἱ μεγάλοι ἔρωτες καὶ τὰ μεγάλα συναισθήματα.

Δὲν ἐλησμόνησα περιοδεύων τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας τὸν ὥραϊον ἀγῶνα μας διὰ τὰ κυνηγετικά πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἐλησμόνησα ἀκόμη περισσότερον κάτι τὸ

Ἡ χαριτωμένη ἰταλὶς Ἑλσα Μερλίνι μὲ τὰ τρία θαυμάσια πόιντερ τοῦ φημισμένου κυνοτροφείου της.

ὁποῖον κοιμᾶται ἴσως ἀλλὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξυπνήσωμεν ἀργὰ ἢ γρήγορα, δηλαδὴ τὴν καλλιέργειαν μιᾶς ἐλληνικῆς ράτσας σκυλιῶν, μιμούμενοι τοὺς ἐν Εὐρώπῃ συναδέλφους μας.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἐπιθυμίαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν, μὲ ἐβοήθησεν ἡ παρατήρησις ὅτι παρὰ τὴν κρίσιν ἢ ὁποία ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν Εὐρώπην, ἐν ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα εἶδη ποὺ δὲν ὑπέστησαν τὰς συνεπειὰς τῆς κρίσεως καὶ ποὺ διατηρεῖ τὴν τιμὴν του, εἶνε τὰ κυνηγετικά σκυλιά.

Εἰς τὸ Παρίσι ἡ τελευταία ἔκθεσις τοῦ Μαΐου παρουσίασεν ἐξαιρετικὰ ὑποκείμενα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη καὶ τόσον ἐντὸς τῆς ἐκθέσεως ὅσον καὶ τοὺς δρόμους περὶ αὐτὴν, τὰ σκυλιά ποὺ προσεφέροντο εἶχαν τιμὰς ἀπροσίτους δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας, ὅταν μεταφράζομεν τὸ Φράγκον εἰς Δραχμὰς 7.

Εἰς τὰς Βρυξέλλας, ἓνα κολοσσιαῖον περίπτερον διετεθῆ μέσα εἰς τὸ τμήμα τῆς ζωοτεχνίας, διὰ τὰ σκυλιά καὶ ἰδιαιτάτα διὰ τὰ κυνηγετικά. Ἀλλὰ δὲν βοήκα κανένα σκυλὶ τὸ ὁποῖον νὰ ἡμπορῇ νὰ ἀγοράσῃ κανεὶς μὲ τὴν ἐλληνικὴν μας Δραχμὴν.

Τὸ εὐθηνότερον σκυλὶ ράτσας ποὺ ἀξίζει βέβαια τὸν κόπον καὶ τὸ ὁποῖον νὰ εἶνε γυμνασμένον, ὅχι ὅπως γνωρίζομεν ἡμεῖς ἐδῶ, ἀλλὰ ὅπως ἔγραφα πρὸ μηνῶν εἰς τὴν σχετικὴν μελέτην, πωλεῖται εὐκολώτατα 2,000 φράγκα τὸ ὀλιγώτερον δηλαδὴ 10,000 δρχ. περίπου.

Ἐκεῖ εἶχα τὴν εὐχάριστον ἐκπληξιν νὰ ἀνακλίψω ὅτι ὁ μεγαλειότερος ἔμπορος σκυλιῶν εἰς τὰς Βρυξέλλας, εἶνε ὁ αἰώνιος Ἑλλήν τὸν ὁποῖον ἀνακαλύπτομεν καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Ὁκεανίαν ἐπιπλέοντα πάντοτε εἰς ἰδέας, τῆς ἐλληνικῆς ἐξυπνάδας.

Ὁ περίφημος καὶ εὐφύεστατος αὐτὸς τύπος ὀνομαζόμενος Χρήστος Πάλτσος, διατηρεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα καταστήματα καὶ ἡμποροῦν οἱ φίλοι μας νὰ τοῦ γράψουν, ἐὰν ἔχουν βέβαια τὴν διάθεσιν καὶ τὰ μέσα νὰ προμηθευθοῦν ἓνα σκυλὶ ποὺ νὰ ἀξίξῃ τὸν κόπον.

Εἰς τὸ Λονδίνον παρηκολούθησα ἐπίσης ἐπίδειξιν ἀγγλικῶν σκυλιῶν εἰς τὸ ἀπέραντον εἰδικὸν Κυνοτροφεῖον εἰς τὸ Richmond καὶ ἐπέισθην ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ, ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ εἶνε, οἱ μεγαλειότεροι φίλοι τῶν σκυλιῶν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

Περίφημα ζῶα ἱρλανδαί, γρόντον σέττερ, καὶ λάβερακ, διηγωνίζοντο μὲ πόλιντερ καὶ μπράκ καὶ ρετρίβερ, συνεννοούμενα μὲ ἀπλὰ νοήματα ἢ μὲ μίαν ἐλαφροτάτην σφινρίχτραν μὲ τὸν γυμναστήν των, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε μικρὰ ἢ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς εὐφύιας τῶν ζώων αὐτῶν, ἀπὸ ἐκείνην ποὺ δείχνουν πολλοὶ σύντροφοί μας κακοκέφαλοι εἰς τὸ κυνήγι.

Ἀλλὰ ἡ ἀξία τῶν ζώων αὐτῶν, μεταφραζομένης

τῆς Ἀγγλικῆς Λίρας πρὸς 525 Δρχ. μὲ ἔκαμε νὰ μείνω μόνον μὲ τὴν νοσταλγίαν τῆς ἀνεκπληρώτου ἐπιθυμίας ἀποκτήσεώς των.

Ἐνα καλὸ σκυλὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν πωλεῖται ὀλιγώτερον ἀπὸ Λ. Ἀγγ. 50, δηλαδὴ περὶ τὰς 30.000 Δρχ. μὲ τὰ ἔξδοα τῆς ἐδῶ ἐλεύσεώς του.

Καὶ ἐπὶ τέλους θὰ ἡμποροῦσε κανεὶς ἴσως, ὅταν κἀνὴ πολλὴ ζέστην εἰς τὸ Λονδίνον, νὰ προσβληθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν παραφροσύνην. Ἀλλὰ ἐνῶ θὰ εἴτεινε νὰ ἀποφασίσῃ, τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν ἀναχαίττει ἡ ψυχρολογία τῆς ἀναμνήσεως τῆς φόλλας, ἢ ὁποία παραμένει εἰς δόξαν τῆς ἐλληνικῆς χωροφυλακῆς, ὡς ὁ βαρβαρότερος τρόπος καταπολεμήσεως τῆς λύσσης εἰς τὸν τόπον μας.

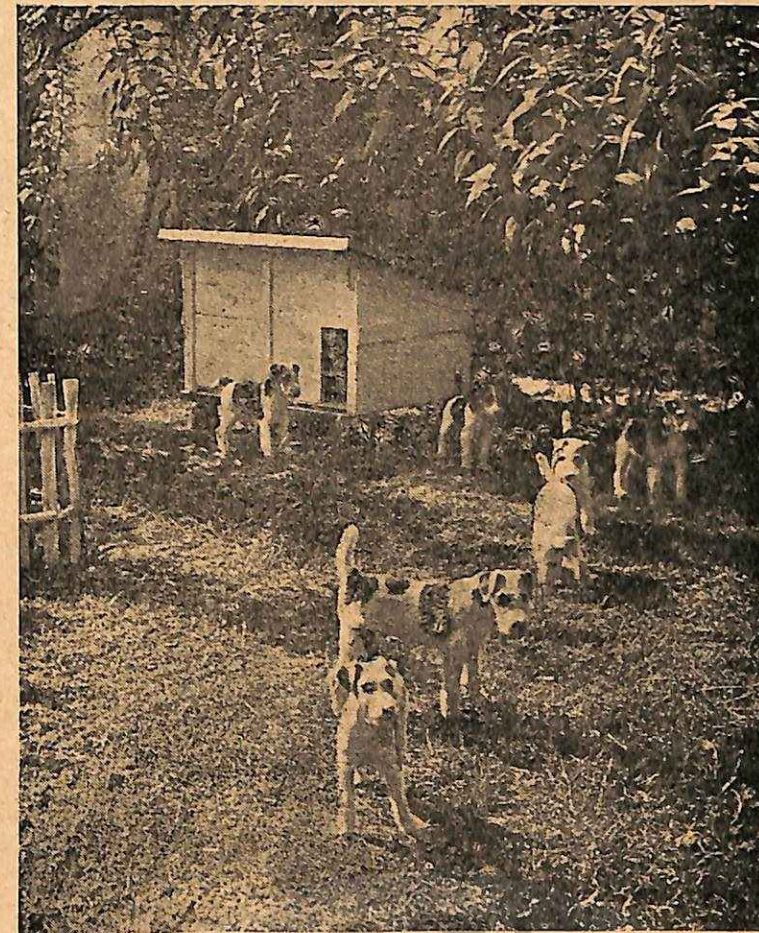
Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀγωνίζονται ἐντατικῶς οἱ γείτονές μας διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ Spinone τοῦ ὁποίου εἰς προηγούμενον τεῦχος ἀνέπτυξα τὰ μεγάλα προτερήματά του.

Ἐνα μικρὸ κουτάβι θηλυκὸ 3 μηνῶν τὸ ὁποῖον ἐζήτησα, ἐναντίον τῶν ἀρχῶν μου—διότι δὲν ἀγοράζω ποτὲ σκυλὶ νεώτερον ἀπὸ δύο ἐτῶν—νὰ φέρω εἰς τὴν Ἑλλάδα, μοῦ τὸ ἐζήτησαν Λιρέττες 300 δηλαδὴ δρχ. 2.700 καὶ θὰ ἐστοίχιζεν ἀκόμη ἀρκετὰ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ίδου λοιπόν ἡ λαμπρὰ ἐπιχείρησις καὶ συγχρόνως ἓνας ὥραϊος προορισμὸς διὰ κανένα ἀπὸ τοὺς φίλους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν χρόνον καὶ χρόνον διαθέσιμον.

Ἐνα **κυνοτροφεῖον** εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον νὰ ἐφρόντιζε νὰ φέρῃ μερικὰ σκυλιά τὰ ὁποῖα νὰ ἐγκλιματίσῃ καὶ νὰ γυμνάξῃ σύμφωνα μὲ ὅσα οἱ ἐπιστήμονες γυμναστὰι εἰς τὴν Εὐρώπην ἐφαρμόζουν, νὰ ἔγῃ ἐπίσης ἓνα τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀφήνωμε τὰ σκυλιά μας χωρὶς νὰ πληρώνωμε βέβαια 75 Δρχ. τὴν ἡμέραν, ὅπως ζητοῦν αἱ Κλινικάι, αἱ ὁποῖαι κατήντησαν νὰ εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ αὐτοῦ ἀπρόσιτοι, νὰ ἔγῃ συγχρόνως ἓνα εἶδος Πολυκλινικῆς εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἡμποροῦν νὰ δείξουν τί ἔμαθαν τόσοι καὶ τόσοι λαμπροὶ κτηνίατροι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἰδρῦσουν μίαν κλινικὴν σκυλιῶν, θὰ ἔκαμε ὅχι μόνον μίαν λαμπρὰν ἐπιχείρησιν ἢ ὁποία θὰ τοῦ ἐκάλυπτε πλουσιώτατα τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου του, ἀλλὰ θὰ ἔκαμε καὶ μίαν ὑπηρεσίαν ἐμφανίσεως πολιτισμοῦ τοῦ τόπου μας καὶ μίαν ἐξυπηρέτησιν εἰς τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

Ἐὰν ἡμῖν νεώτερος, δὲν θὰ ἐδίσταζα οὔτε μίαν στιγμὴν νὰ τὸ ἐπιχειρήσω, ἀλλὰ παρόμοιαι ὑποθέ-

Μία θελκτικὴ γωνία γαλλικοῦ κυνοτροφείου

σεις δὲν εἶνε δι' ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ὑπερέβησαν τὸν Ρουβίκωνα τῆς πεντηκονταετηρίδος.

Μὲ ἀγάπην

Πάνος Σ. Σαββίδης

Ἀπὸ τοῦ ἀποσεχοῦς φύλλου

ΤΑ «ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ἐὰ δὲ δημοσιεύσων

κ. ΠΑΝΟΥ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

«**Ἐκνυγιά**»

Γιὰ τὸ κυνήγι τοῦ λαγοῦ

Εἰκονογραφημένη μελέτη—

Ράτσες σκυλιῶν—Ἐκρύ-

μνασις—Ἀνατροπὴ κ.λ.α.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΒΛΗΤΙΚΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΤΩΝ ΣΚΑΓΙΩΝ

Τοῦ κ. ΕΛΕΥΘ. Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΚΑΓΙΩΝ

1) Σκάγια μαλακά καὶ σκληρά.

Ἐκ πλείστων ὧσων παρατηρήσεων ἔχει ἀποδειχθεῖ, ὅτι εἰς μέσας ἀποστάσεις ἡ διασπορά τῶν ἐσκληρωμένων σκαγίων εἶναι 10 ο)ο περίπου μικροτέρα, ἀπὸ τὴν διασπορὰν τὴν ὁποίαν δίδουν τὰ μαλακά σκάγια.

2) Ἐπίδρασις τοῦ μεγέθους τῶν σκαγίων.

Ὅταν βάλῃμεν μὲ σκάγια τῆς αὐτῆς διαμέτρου εἰς τὴν ταχύτητα τῶν 375 μ. κατὰ 1' καὶ μὲ κἀνήνη κυλινδρικήν ἢ ἐστενωμένην, καλὶμτρο. 12-28, ἡ ἀρχικὴ παρέκλισις εἶναι κατὰ τι μικρότερα καλὶμτρο ἢ μὲ τὰ μεγαλύτερα, ἀλλὰ αἱ ἐκτροπαί τῶν εἰς ἀποστάσεις ἄνω τῶν 20 μέτρων, εἶναι πρακτικῶς αἱ ἴδιαι, οἰοδήποτε καὶ ἂν εἴνε τὸ διαμέτρον.

Ὅταν τὸ βάρος τῆς γομώσεως τῶν σκαγίων εἰς τὰ διάφορα διαμετρήματα προσεγγίζει τὸ βάρος τῆς σφαίρας βολίδος τοῦ διαμετρήματος, ἡ ἀρχικὴ διασπορὰ τῶν σκαγίων εἰς τὰ διάφορα διαμετρήματα μὲ κἀνήνη τοῦ αὐτοῦ εἶδους (κυλινδρική ἢ ἐστενωμένη) εἶναι αἰσθητῶς ἡ αὐτή, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν σκαγίων εἶναι ὁ αὐτός.

Ὅταν τὸ βάρος τῆς γομώσεως τῶν σκαγίων ἀποτελεῖται τὸ ἥμισυ μὲν ἐξ ἑνὸς διαμετρήματος σκαγίων καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐξ ἄλλου διαμετρήματος, κανονικῶς ἐπιτεθειμένα τὸ ἓν εἶδος ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ οὐχὶ ἀναμειγμένα, τότε ἕκαστον τῶν εἰδῶν τούτων τῶν σκαγίων ἔχει περίπου τὴν αὐτὴν διασπορὰν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε ἂν ὁλόκληρος ἡ γόμωσις ἀποτελεῖτο ἐξ ἑνὸς εἶδους, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάμετρον, σκαγίων.

Ὅταν ὅμως μία ἐκ τῶν τοιούτων ἡμιγομώσεων συνίσταται ἀπὸ πολὺ μεγάλα σκάγια, ἢ ἀπὸ σεβροτίνης καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀπὸ μικρὰ σκάγια, τότε εἶναι προτιμώτερον τὰ μεγαλύτερα νὰ τίθενται εἰς τὸ ἐμπρὸς μέρος.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μεγίστη διασπορὰ ἐπιτυγχάνεται ὅταν τὰ σκάγια ἀναμειγνύονται εἰς τὸν κάλυκα.

3) Ἐπίδρασις τοῦ σχήματος τῶν σκαγίων.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἐγένοντο πολλαὶ παρατηρήσεις. Οὕτω μεταξὺ τῶν ἄλλων παρατηρήσεων ἐγένετο καὶ ἡ ἐξῆς :

Ἐξ ἑνὸς ὅπλου καλὶμτρο 12 ἐρρίφθησαν αἱ κἀνωθι βολαί, ἀποτελούμεναι.

α) Ἐξ 115 κυλινδρικών ἐκ χαλκοῦ ὕψους 4,5

χιλιοστμ. καὶ διαμέτρου 3,5 χιλιοστμ.

β) Ἐκ 200 σκαγίων διαμέτρου 3,05 χιλιοστμ.

Ἡ διασπορὰ τῶν δύο αὐτῶν εἰδῶν τῶν σκαγίων, ἀπὸ 0—50 μέτρα, ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε κατὰ πολὺ μεγαλύτερα εἰς τοὺς κυλίνδρους, ἐκ χαλκοῦ, ἀπὸ τὰ ἐκ μολύβδου σφαιρικὰ σκάγια.

4) Ἐπίδρασις τῆς ἀρχικῆς ταχύτητος καὶ πιέσεων.

Ἐκ πολλῶν πειραματικῶν παρατηρήσεων ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ διασπορὰ τῶν σκαγίων μὲ κἀνήνη ἐστενωμένη ἢ κυλινδρική, εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτὴ διὰ μικρὰς καὶ μέσας ἀποστάσεις, ὅταν ἡ ταχύτης περιλαμβάνεται μεταξὺ 200 — 370 μέτρων κατὰ 1' καὶ ὅταν τὸ μέγιστον τῆς πίεσεως εἶνε μέχρι 450 χιλιόγραμμα κατὰ τετρ. ἐκμ.

Ἡ διασπορὰ ὅμως αὐξάνει ὅταν ἡ ταχύτης ἢ αἱ πιέσεις ὑπερβῶν τ' ἀνωτέρω ὅρια.

Εἰς γενομένας δοκιμὰς ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Journeé, διὰ πυρίτιδος T, Μουλερίτ, καὶ Βαλλιστίτιδος, καθ' ἃς ἐλήφθησαν ἀρχικαὶ ταχύτητες κυμαινόμεναι μεταξὺ 360-660 μέτρων κατὰ 1', ἡ διασπορὰ τῶν σκαγίων εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 5 μέτρων, συμβαδίζει μετὰ τῆς ταχύτητος, καὶ εἶναι κατὰ 50 ο)ο μεγαλύτεραι εἰς τὴν ταχύτητα τῶν 600 μέτρων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ταχύτητα τῶν 300 μέτρων.

5) Ὁφέλεια ἐκ τοῦ δυνατοῦ τῆς κατὰ βούλησιν μετατροπῆς τῆς διασπορᾶς.

Εἶναι λίαν χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς κατὰ τὸ κυνήγιον, νὰ δυνάμεθα νὰ πραγματοποιῶμεν διαφόρους διασπορὰς σκαγίων, κατὰ βούλησιν, ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μεταχρηζόμεθα διάφορα κατασκευάσματα, ἐξ ὧν ἄλλα μὲν χρησιμεύουν διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῆς διασπορᾶς, τῶν σκαγίων ἄλλα δὲ διὰ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῆς.

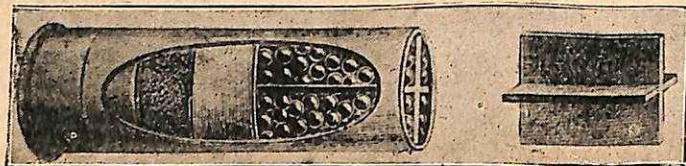
Τὰ κατασκευάσματα αὐτὰ εἶναι τὰ ἐξῆς :

α) Συγκεντρωτῆρες (Concentrateur).

Οἱ συγκεντρωτῆρες χρησιμεύουν μόνον διὰ κἀνήνη κυλινδρικήν καὶ σήμερον πλέον, σχεδὸν μόνον διὰ παλαιὰ ὅπλα τῶν ὁποίων καὶ αἱ δύο κἀνήναι εἶναι κυλινδρिकाί.

Ἀποτελοῦνται ἐξ ἑνὸς κυλίνδρου ἐκ χαρτονίου λεπτοῦ, ἀνοικτοῦ ἐκατέρωθεν καὶ ἐφαπτομένου ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ κάλυκος.

Ὁ κύλινδρος οὗτος κατὰ τὴν διαδρομὴν τῶν σκαγίων, περιβάλλει αὐτὰ μέχρι τινός, βαλλόμενος δὲ διὰ κἀνήνης κυλινδρικής, δίδει ἀποτελέσματα συγ-

Σχῆμα 1. Croisillon—τὸ διασταυρούμενον χαρτόνιον

κεντρώσεως κἀνήνης ἡμιστενωμένης (Demi-Choke). Τουναντίον βαλλόμενος διὰ κἀνήνης ἐστενωμένης (Choke) οὐδεμίαν διαφορὰν συμπεκνώσεως δίδει.

β) Γομώσεις συρματοπλεγμέναι (Charges grillagées).

Αἱ συρματοπλεγμέναι γομώσεις ἀποτελοῦνται ἐξ ἑνὸς κυλίνδρου, ἐκ σιδηροῦ ἢ ὀρειχαλκίνου συρματοπλέγματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ βάρος τῆς γομώσεως τῶν σκαγίων, καὶ εἰς τὰ διάκενα τῶν ὁποίων προστίθεται κόνις ἐξ ὁσίων ἢ φελλοῦ.

Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στομιῶν τὸ πλέγμα αὐτὸ κλείεται διὰ ταππῶν ἐκ μαλλίου (κετσέ) λεπτῶν, καὶ περικαλύπτεται προσκολλόμενον διὰ χάρτου.

Πρὶν ἢ τεθεῖ ἡ συρματοπλεγμένη αὐτὴ γόμωσις εἰς τὸν κάλυκα, καλὸν εἶναι νὰ κάμωμεν ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὴν χάρτου τομὰς κατὰ μήκος, διότι ἐν ἐλλείψει τῶν τομῶν αὐτῶν ἡ γόμωσις εἰς ἀναλογίαν βολῶν 50 ο)ο, σχηματίζει βολίδα (μπάλαν).

Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα μὲ συρματοπλεγμένην γόμωσιν ἐπιτυγχάνονται ὅταν αἱ βροχίδες (ἀνοίγματα) τοῦ πλέγματος, εἶναι κατὰ τι μικρότεραι τῆς διαμέτρου τῶν σκαγίων καὶ ἔχουν εἰς τὸ βάθος μόνον μίαν τάππαν μάλλινην σφικτήν, εἰς δὲ τὸ ἐμπροσθεν μέρος παραμένουν ἀνοικτά.

Τὸ φυσίγγιον κλείεται διὰ μιᾶς τάππας λεπτῆς ἐκ χαρτονίου καὶ στρέφονται τὰ χεῖλη του κανονικῶς.

Ἡ διασπορὰ τῶν τοιούτων γομώσεων βαλλόμενων διὰ κἀνήνης κυλινδρικής, εἶνε ἐκείνη τὴν ὁποίαν θὰ ἔδιδε κἀνήνη σχεδὸν ἐστενωμένη.

Εἰς τὰς ἐσφιγμένας κἀνήνας, ἡ συγκέντρωσις εἶναι κατὰ τι μεγαλύτερα.

γ) Σεβροτίναι ἐμβεβαπτισμέναι εἰς λίπος

Πολλοὶ τῶν κυνηγῶν, ρίπτουν λίπος λυωμένον ἐπὶ τῶν σεβροτινῶν τοποθετημένων ἐντὸς τοῦ κάλυκος. Διὰ τῆς προσθήκης τοῦ λίπους αὐτοῦ αὐξάνονται ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ ταχύτητες καὶ πιέσεις, αὐξάνεται ὀλίγον μόνον καὶ ἡ διασπορὰ, πρὸς δὲ δίδει τόπον εἰς σχηματισμὸν συσσωματωμάτων, ὅταν τὸ λίπος ἰδίως εἶναι σκληρὸν ἢ λίαν συγκολλητικόν.

Οὕτω π. χ. φυσίγγιον καλὶμτρο 12, μήκους 70 χιλιοστ. γεμισμένον μὲ πυρίτιδα T. βάρους 2,10 γραμμ. καὶ σεβροτίνης διαμέτρου 6,31 χιλιοστμ., ἥτοι 28 σεβροτίνης εἰς τὸ φυσίγγιον, ἔδωκε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα.

	Ἄνευ λίπους	Μετὰ λίπους
Ταχύτητες (√0)	313,5 μ.	350 μ.
• (√20)	271 μ.	296 μ.
Πιέσεις (Kg. cm²)	216	634

δ) Κόνεις συγκεντρωτικαί.

Ὡς κόνεις συγκεντρωτικαὶ προστιθέμεναι εἰς τὰ διάκενα τῆς γομώσεως τῶν σκαγίων, χρησιμοποιοῦνται τὸ ἄμυλον, ὁ Τάλκης, κόνις φελλοῦ, κόνις ρητινώδους ξύλου, κ. τ.λ., καὶ αἵτινες ὅλαι ἐλαττώνουν ἀφ' ἑνὸς τὴν παραμόρφωσιν τῶν σκαγίων καὶ τὴν διασπορὰν, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγον τῶν κυλινδρικών καννῶν.

Ἐξ ἀντιθέτου ὅμως αὐξάνουν τὰς πιέσεις, τὸν καπνόν, καὶ τὸ λάκτισμα. Δι' αὐτὸ αἱ κόνεις αὐταὶ οὐδόλως συνιστῶνται.

ε) Μέσα αὐξάνοντα τὴν διασπορὰν τῶν σκαγίων.

Ταῦτα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς διασπορᾶς, χρήσιμον ὅταν βάλῃμεν εἰς μικρὰς ἀποστάσεις διὰ κἀνήνης ἐστενωμένης.

Ὡς τοιαῦτα χρησιμοποιοῦνται τὰ ἐξῆς :

1) Θέτοντες εἰς τὰ φυσίγγια μίαν τάππαν μαλλίνην πάχους 3—4 χιλιοστ. διπλασιάζομεν τὴν διασπορὰν εἰς ἐστενωμένας κἀνήνας καὶ τὴν αὐξάνομεν κατὰ 50 ο)ο περίπου εἰς κἀνήνας κυλινδρικάς.

Ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τότε εἶνε ἀρκετὰ μεταβλητή, καὶ ἐλαττοῦται ἀπὸ 10—60 μέτρα περίπου.

Συνιστᾶται ὁθεν ν' αὐξάνωμεν περίπου κατὰ 5 ο)ο τὸ βάρος τῆς γομώσεως τῆς πυρίτιδος.

2) Ἐπίσης δι' ἀποκεντρωτικὰς βολὰς χρησιμο-

Σχῆμα 2. Χώρισμα τῶν σκαγίων διὰ χαρτίνων ταππῶν

ποιεῖται τὸ καλούμενον «Croisillon» ἢ ἄς τὸ ὀνομάσωμεν διασταυρούμενον χαρτόνιον ἢ διασταυρωτῆρα (Σχῆμα 1) τὸ ὁποῖον τίθεται ἐντὸς τοῦ κάλυκος ἢ δὲ γόμωσις τῶν σκαγίων μοιράζεται εἰς 4 μέρη περίπου.

Ἡ γόμωσις τῶν σκαγίων οὕτω ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στομίου τῆς κἀνήνης εἰς ἀνοικτὴν δέσμη οὕτως ὥστε εἰς ἀπόστασιν 20 βημάτων, ἔχομεν διασπορὰν ὅταν θὰ εἴχομεν εἰς 40 βήματα ἄνευ διασταυρωτῆρος.

Ἐνίοτε ἡ γόμωσις αὐτὴ σχηματίζει 4 τμήματα συγκεντρωσέων μάλλον κεχωρισμένο.

3) Τέλος ἀντὶ τῶν διασταυρουμένων χαρτονίων, χωρίζουν τὴν γόμωσιν εἰς τρία μέρη, διὰ ταππῶν ἐκ χαρτονίου, (Σχῆμα 2) ἡ ὁποία δίδει ἐπίσης μεγάλην ἀποκέντρωσιν.

ΕΛΕΥΘ. Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

Χημικὸς

Πρόεδρος Κυνηγ. Συλλόγου Πατρῶν

ΕΘΝΙΚΗ ΦΙΛΟΘΗΡΑΜΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς κυνηγούς Ἀθηνῶν.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φιλοθηραματικὴ Ὀργάνωσις» ὅπως καὶ πέρουσι θὰ ἐκδίδῃ ἀδείας πρὸς δραχμὰς ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε (165).

1) Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς, ὁδὸς Φιλελλήνων 23.
2) Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 42 πρὸς τὴν ἰατρικὴν πύργον κ. Ε. Καρύδη.

Ἐγγραφαὶ μελῶν ἀπὸ τοῦδε, εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τῆς.

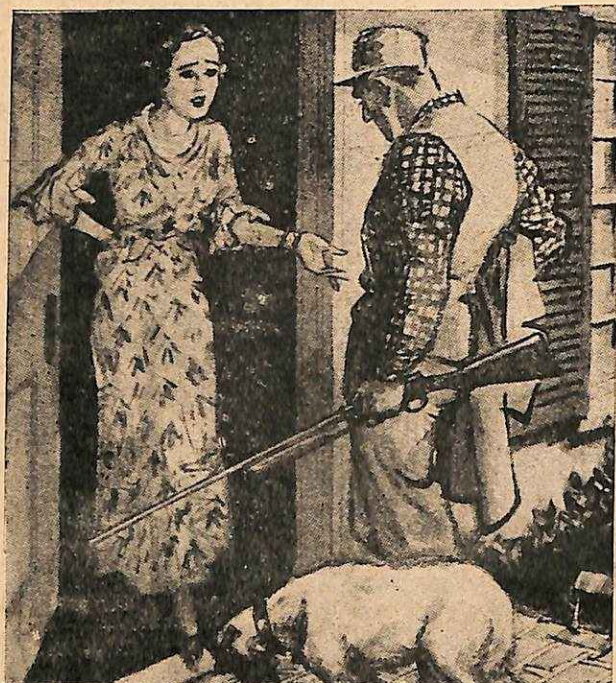
Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΟΣ Σ. ΣΑΒΒΙΑΔΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

ΘΥΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΑΣ

Στο διπλανό μας σπίτι, κάθησε, πριν λίγες μέρες, ένα χαριτωμένο ζευγαράκι νεόπαντρων. Χάρμα για τα γυναικεία μας μάτια, ή ατέλειωτες του ευγενικού συζύγου ειλικρινείς τρυφερότητες προς τη σύντροφό του. Γεμάτα φως τα μάτια του όταν την κυττάζουν, και μελιστάλακτο το στόμα του όταν της μιλεί.

Τα παράθυρά τους βλέπουν στο μικρό του σπιτιού μας κήπο και τα βράδια τώρα με τη σελήνη, ξαπλωμένοι στις πολυθρόνες μας με τον άντρα μου, αμίλητον ώρες ολόκληρες, διαβάζοντα τις εφημερί-

Και η γυναίκες μας συμμερίζονται όλες τις χαρές, αλλά και όλες τις απαγορεύσεις των κυνηγιών μας

δες του και με τ' άλλο χέρι του χαϊδεύοντα ακατάπανστα το κυνηγόσκυλό του, ακούμε τα γεμάτα αγάπη λόγια τους και το συνεχή τους γέλιο, που δεν τα κρατάνε μυστικά από τον κόσμο...

Μια μικροζήλεια—σαν γυναίκα πούμαι κι' εγώ—με κυριεύει τις στιγμές εκείνες και λέω σιγανά, σαν να κουβεντιάζω τάχα με τον εαυτό μου:

—Πόσο το χάρουνται το όμορφο αυτό ζευγαράκι! Τι γλυκός, τι περιποιητικός, τι ζηλευτός σύζυγος!... Ποτέ, σαν είναι με τη γυναίκα του, δε διαβάζει εφημερίδα και δεν της απαντάει αφηρημένα με μονοσύλλαβα, σαν μερικούς-μερικούς...

Το λάδι είχε πέσει στη φωτιά... Και πήρα την απάντησή μου...

—Βρέ γυναίκα, δε σουπα τόσες φορές ν' αφήσεις τις χίμαιρες; Αυτοί είναι νεόπαντροι, πάνω στη βράση τους, και ξεκοκαλίζουν το πεθερό ή το μπαμπά τα έτοιμα, κορυκευοντάς τα με φιλιά και με

γλυκόλογα.... Για μās όμως, που η συζυγική παστάδα πέρασε τώρα τη δεκαετηρίδα, όλα μας ή συμπάθεια και τα γλυκόλογα, πρέπει να στρέφονται—όπως πολλές φορές σου έχω πει—προς τα... Χιλιάδικα!!!... Έχει και σένα θέλω να γυρίσει το μυαλό σου! Πώς θά ζούμε άνετα και ξέγνοιαστα, κι' όχι στις γλυκανάλατες των «πιτσουνιών» κουβέντες....

Πήρα κι' εγώ τότε μαρτυρία:

—Κι' όμως, φίλε μου, όταν έρθει εποχή του κυνηγιού και πρόκειται από τα μεσάνυχτα να μου το σκάσης, είσαι άλλος άνθρωπος... Ένεργητικός, φλύαρος, διαρκώς μου άστειεύεις τις ώρες που γεμίζεις τις καρτούσες σου, χίδια σε μένα και στο σκυλί, ψευτοτραγουδάκια κι' όλα τα σχετικά... Ένω τώρα, που απαγορεύεται το ξεπόρισμά μας,.... φημερίδα,.... πονοκέφαλος,.... οικονομίες.... και αμυληνιά....

Είπα, είπα ως πού λαχίνιασα... Δέ βαρύνεσαι!!... 'Ο επίλογος του ξεθυμάσματός μου, ήταν συνεχής άγρια χασμουρητά εκ μέρους του....

Θυμωμένη έκλεισα τη συζήτηση και το βιβλίο μου και τράβηξα στη κάμαρά μου....

* * *

Από χθές όμως, αγαπητές μου, «μπήκα στο καβούκι μου»....

Θάταν, ένδεκα πριν το μεσημέρι, όταν από το σπίτι... «των πιτσουνιών», ακούστηκαν φοβερές αγκυροφωνίες.... Περίεργη δέν είμαι,.... αλλά τυχαίως ίσως, βρέθηκα πίσω από... τη γρίλλια του παρ ιδιουιού μου. Κι' άκουσα:

—'Όστε έτσι, όλα σου τα ψευτοαισθήματα ήταν για δέκα μέρες!... Πρωί—πρωί σήμερα μου κούβαλνες τα σύνεργα του κυνηγιού σου, σκυλιά, ντουφέκια κι' όλες τις άλλες κουρελαρίες σου, και μ' άρχισες τις έτοιμασίες... Κι' όταν σουπα ότι δε θέλω να πηγαίνεις κυνήγι, γιατί δε μ' άρσει, μουδωσες τη στερεότυπη των ομοίων σου απάντησι: «Το σπίτι του μπαμπά σου, αν δε σ' άρσει το κυνήγι, δεν είναι και πολύ μακριά...». Θυσιάζεις δηλαδή έμένα, την αγάπη σου, την ευτυχία σου,.... για το παληοκύννηγο...

Και σ' ενεργεία το ακαταμάχητο όπλο μας... τα κλάμματα. Έκλαιγε, έκλαιγε ή καύμενοίλα μ' άνα φυλλητά... Νόμιζα, καταχαρούμενη, και το αυτο μεταξύ μας, π' δε θά τον υπέτασσε, θά τον συγκινοούσε, θά τον... αφώπλιζε... Δέ βαρύνεστε!... Τόν άκουσα να της λή με κυνική ψυχραιμία κυνηγού, παντρεμένου τουλάχιστον προ δεκαετηρίδος:

—Αγαπημένη μου, τα κλάμματα δε με σκοτίζουν!!! Μόνον αν αγαπήσης το κυνήγι θά ζήσουμε ευτυχισμένοι!... Τίποτα, άκούς; τίποτα, έκτος από το θάνατο, δεν είναι ικανό να μου κόψη αυτό μου το πάθος!! Γι' αυτό είμαι τόσο ώμος στις κουβέντες μου, και τώρα πούμαι ακόμη νωρίς, πάρε την απόφασί σου. 'Η έμένα με το κυνήγι μου, ή το... μπαμπά σου!!... *

* * *

Την καύμενοίλά μου!... 'Επειτ' από λίγη ώρα,

Η ΗΧΩ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τα πουλιά κι' ο ασύρμητος.

Το Γαλλικό κυνηγετικό περιοδικό «L' éleveur» δημοσιεύει τα εξής άξια προσοχής:

»Ένα πολύ περίεργο πείραμα έγινε κοντά στη Νάντη, διοργανωθέν από την Ένωση Περιστεροφίλων. Ένα άπογευμα έξαπελύθησαν διακόσια ταχυδρομικά στρατιωτικά περιστέρια στο σταθμό της Basse-Lande κοντά σε πομπούς ασυρμάτου έν δράσει, εξαπολύοντας έρτζιανά κύματα των 200 άμπερ.

Τά περιστέρια άρχισαν να πεταρίζουν άποπάνω από το σταθμό του ασυρμάτου, άρνούμενα έπίμονα να φύγουν. Μόλις όμως διακόπηκε ή έκπομπή, έφυγαν άμέσως για τον τόπο του προορισμού τους.

»Έτσι απέδειχθη κατηγορηματικά ότι τά ταχυδρομικά περιστέρια, για τά όποια έχει ήδη πιστοποιηθή ότι έπηραστήρια από τις καταιγίδες, έληθεάζονται και από τά έρτζιανά κύματα του ασυρμάτου.

»Έν τοιαύτη περιπτώσει, προβάλλεται άφ' έαυτού το έρώτημα μήπως και τά μεταναστευτικά πουλιά παθαίνουν έπίσης ότι και τά ταχυδρομικά περιστέρια, μήπως δηλαδή τά έρτζιανά κύματα έπιδρούν άπάνω τους και τά άπομακρύνουν από διαφόρους τόπους;

»Έτσι θά έξηγηίτο ή φτώχεια των περασμάτων από τά βορειοδυτικά παράλια της Εύρώπης κατά τους τελευταίους χειμώνες. Σε όλες τις παραλίες της Σκανδιναβίας, της Όλλανδίας, του Βελγίου, της Γαλλίας, λειτουργούν ισχυροί πομποί ασυρμάτου. Λειτουργούν έπίσης άναριθμητοί σταθμοί λήψας.

»Μήπως ή διασταύρωσις των κυμάτων αυτών έπιδρά άσχημα στα μεταναστευτικά τον καιρό των άποδημιών τους; Μήπως το έρτζιανό αυτό άναστάτωμα της άτμοσφαιρας έχει άναλογίες με τον ήλεκτρισμό της άτμοσφαιρας και τις καταιγίδες και κάνει τά πουλιά να τά χάνουν και να διστάζουν να φύγουν από τους τόπους όπου βρίσκονται;

»Το ζήτημα άξίζει να μελετηθή. Άν έπιβεβαιονόταν

την είδα στην αυλή της, με κατακόκκινα ακόμη τα ματάκια της, να τακτοποιή στο καλύτερο μέρος το σπιτάκι του σκυλιού των, ένθ' έκείνο όλο χαρά—σαν να καταλάβαινε τη συνθηκολόγηση,—πηδούσε γύρω της και της έγλυφε τις γυμνές γαμπίτσες της, βγάζοντας ευχόμενα μικρογανιματάκια....

Με τη θυσία της αυτή, είχε εξασφαλίσει την ευτυχία της....

Μελαγχολική,—γιατί ακόμη μιά από μās νικήθηκε,—τραβήχθηκα από τη γρίλλια μου, κι' άναπόλησα κάτι παρόμοιες σκηνές που συνέβηκαν και σε μένα, έδώ και άμποσα χρόνια....

Μ' άφοι είδα, ότι όλες στο ίδιο καταλήγουμε, «στην ολοκληρωτική μας υποχώρηση»,.... το μεσημέρι σαν ήρθε ο άντρας μου, τον άγκάλιασα και τον κύτταξα στα μάτια με τρυφερότητα....

—Τί έπαθες πάλι, μου λέγει ο παμπόνηρος. Τί ποντα έπηρεάσματα από τά «πιτσουνάκια μας»;....

—Καλέ όχι!... Είμαι ένδουσιασμένη που άρχίζει σε λιγόνι το κυνήγι και θ' άπολαύσουμε μαζί μ' αυτό και τη χαρά της θάλασσας και του βουνού....

—Πώς τώπαθες αυτό!!... μυστήριο!!... *

Χαμογέλασαμε κι' οι δύο μας αινιγματικά, και τραβήξαμε για την τραπεζαρία....

»Ας κάνουμε κι' άλλοιώς αγαπητές μου....

Αθήνα Ιούλιος 1935

ΦΩΦΩ Α. ΠΕΤΡΟΥΔΙΑ

ένα τέτοιο γεγονός, πολλά πολλά πράγματα θά έξηγούντο, καθόλου έγκαρδιωτικά και έλάχιστα ευχάριστα για τους κυνηγούς των άποδημητικών.

Οί μπεκάτσες και πάλι.

»Ο δόκτωρ Σίλντμάρκερ, του Όρνιθολογικού Σταθμού Παρατηρήσεων της Έλγιολάνδης, δημοσιεύει τά εξής ένδιαφέροντα.

»Η φθινοπωρινή άποδημία των μπεκατσών πέρισι άπογοήτευσε γενικώς τους πάντας. Έλάχιστα μακρομύτες χτυπήθηκαν παντού κατά το φθινόπωρο και, όπως είναι εύόητο, πολλές ύποθέσεις και πάλι έγιναν προς έξηγησην του πράγματος.

»Άλλοι είπαν ότι το γεγονός θά όφείλεται σε κάποια άλλαγή των δρόμων που ακολουθούν τά κοπάδια καταβαίνοντας προς τά χειμαδιά τους άλλοι σε αύξουσα γενική τους έλάττωση.

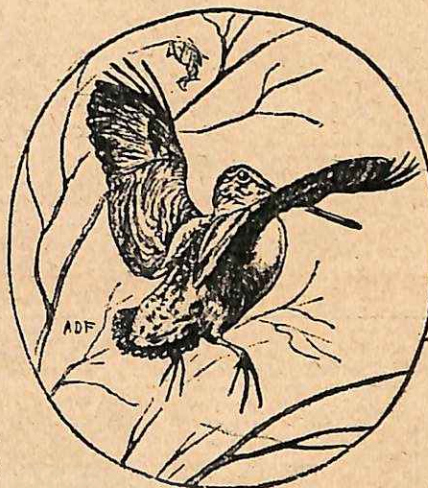
»Έδώ στην Έλγιολάνδη τά περάσματα από μπεκάτσες, μπεκατσίνια, βροχοπούλια, καλλιμάνια και τά λογής λογής τουλάκια, ήταν έντελώς άσημαντα και γέννησαν πολλές φήμες παράδοξες, μολονότι ο διευθυντής του Όρνιθολογικού μας Σταθμού, βασιζόμενος σε μακροχρόνιες παρατηρήσεις, έξέφερε τη γνώμη ότι τά άποδημητικά ταύτα άργοπόρησαν άπλούστατα στα θέρετρά τους έπωφελούμενα του γλυκού καιρού που βάσταζε όλο το φθινόπωρο στη Σκανδιναβία και στη Δανία και ότι με τά πρώτα γερά κρύα θά τά βλέπαμε να κάνουν έν τάξει την εμφάνισή τους.

»Πράγμα που πιστόποίησε ο Ιανουάριος.—Κατά τη νύχτα της 7 με 8, που έξσπασε δυνατή παγωνιά, κραξίες και ξεφωνητά από πολυάριθμα βροχοπούλια, μπεκατσίνια και άλλα υδροβία και ελόβια μαρτυρούσαν ότι τά είδη αυτά είχαν άρχιση γενική υποχώρηση, προ του κρύου.

»Στις 8 χτυπήθηκαν μερικές μπεκάτσες. Τις έπόμενες νύχτες τά περάσματα, από βροχοπούλια, μπεκάτσες, μπεκατσίνια και παρόμοια, με άνακατεμένες μαζί και τσίχλες, ήταν συνεχής και κατά μάζες, και κάθε πρωί χτυπιόντουσαν άρχαίτες μπεκάτσες στο νησί και άρκετότερα μπεκατσίνια.—Έπίσης και στα δίχτυα του Σταθμού πιάνονταν κάθε νύχτα άρκετές, οι όποιες και λευτερώνονταν άμέσως, άφοι τις δαχτυλιόναμε.

»Οί άυτοψίες που ένεργήσαμε στα πουλιά αυτά στο σταθμό άπόδειξαν ότι όλα τους είχαν καλή τη θέση και δεν είχαν ύποφεση από τίποτα. «Μιάν ακόμη φορά έπιστοποιήθη ότι ή μπεκάτσα καθυστερεί στους βορεινούς τόπους όσο ο καιρός βαστάη μαλακός, και δεν κινάει να άποδημήση παρά μόνο σαν την άναγκάση το έντονο κρύο.

»Όσο για την ύποστηρηχθείσα άλλαγή δρομολογίων εξ αιτίας λόγων μετεωρολογικών κατά τη μετανάστευση, αι παρατηρήσεις των δαχτυλιδώσεων πιστοποιούν άναντίρρηση ότι τέτοια άλλαγή δεν λαμβάνει χώραν. Τά πουλιά κρατούν πάντα στα δρομολόγια τους σταθερή διεύθυνση από βορειανατολικών προς τά νοτιοδυτικά».

Ο Έλληνοαμερικανός και οι κοῦκοι.

Λαμβάνομεν και ευχαρίστως δημοσιεύομεν την εξής επιστολήν, από την οποίαν ως πληροφορηθῇ ἡ ἀρμόδια ὑπηρεσία, ότι υπάρχουν και άλλα θέματα διὰ νὰ ενδιαφεροῦν, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀπαγορεύειν τῶν τρυγόνων κλπ. διὰ τοὺς φιλονόμους κυνηγοῦς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Ἰουλίου 1935

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς φιλικὸν κύκλον διηγούμην ὅσα περίεργα ἔγραφε εἰς τὸ τεῦχος τῶν «Κυνηγ. Νέων» τοῦ Ἰουνίου, ὁ κ. Δασκαλάκης, σχετικῶς μετὰ τὴν συνήθειαν τοῦ θηλικοῦ κοῦκου νὰ βάzz τ' αὐτὰ του σὲ ξένες φωλιές.

Ἐκ τῶν παρισταμένων, φίλος Δικηγόρος, μᾶς εἶπε τότε, ὅτι τελευταίως, εἰς τὰ Καμμένα Βούρλα, κάποιος Κύριος Ἑλληνοαμερικανὸς ποὺ εὐρίσκειτο ἐκεῖ χάριν λουτροθεραπείας, εἶχε κινητοποιήσει τὰ χωριόπουλα τῆς περιφέρειας καὶ τοῦ ἐπήγαιναν νεοσοῦς ἀηδονῶν, τοὺς ὁποίους ἐξέτρεφε ὁ ἴδιος, πρὸς μεγάλην διασκέδα-σιν τῶν λουνομένων Κυριῶν καὶ Κυριῶν.

Καὶ τὸ λυπηρὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, εἶναι, ὅτι δὲν εὐρέθη κανεὶς, οὔτε ἐκ τῶν ἀρμοδίων, οὔτε ἐκ τῶν λουνομένων, νὰ συλλάβῃ ἀπὸ τὰ αὐτὰ αὐτὸν τὸν Κύριον, καὶ νὰ τοῦ πῇ: Μπορεῖ κύριε νὰ ἔχῃς δολάρια πολ-λά, ἀλλὰ ἀσφαλῶς, δὲν ἔχεις καθόλου ἀνθρωπισμὸ ἀνά-νω σου καὶ εἶσαι γελοῖος καὶ χυδαῖος ἄνθρωπος, ἀφοῦ θέλεις νὰ μεταφέρῃς τὸ θάνατον καὶ τὴν χαρὰ τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ δάσους, μέσα στὴν τοίκνα τοῦ μαγεριοῦ σου.

Ὁ χυδαῖος αὐτὸς ἄνθρωπος, μὴ μὲν ἀγόρας μὴ ὁλόκληρη ἀηδονοφωλιά, μετὰ τρεῖς νεοσοῦς, ἐκ τῶν ὁποί-

ων διεπιστάθη μετὰ τινος ἡμέρας, ὅτι οἱ δύο δὲν ἦσαν ἀηδονάκια, ἀλλὰ κοῦκοῦλα.

Κι' εἴτι ἡ συνήθεια τῆς κοῦκισσας νὰ βάzz τ' αὐτὰ της σὲ ξένες φωλιές καὶ ἴσως κατὰ προτίμησιν σὲ ἀη-δονοφωλιές, ἔγινε αἰτία νὰ τιμωρηθῇ ὁ περὶ οὗ πρόκει-ται ἄνθρωπος ἀφοῦ «τοῦ κόστισε ὁ κοῦκος ἀηδόνιν».

Μετὰ πλείστης τιμῆς

Σ.

Θὰ ἠθέλαμε πολὺ νὰ μάθουμε τί ἔκαμε ὁ ἀρμόδιος ἀ-στικός μετὰ τὴν ὁμαδικὴν αὐτὴν συλλογὴν ἀηδονῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του.

Ἐρεῖς καὶ οἱ ἄλλοι

Οἱ Γάλλοι συνάδελφοι πανηγυρίζουν τὰ ὥραϊα ἀπο-τελέσματα ποὺ εἶχε ἡ νέα των κυνηγετικὴ νομοθεσία, ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους θεσπισθεῖσα: Τὸ κυνήγιον αὐτοδιοικεῖται πλέον ἐν Γαλλίᾳ.

Αἱ τοπικαὶ ὁργανώσεις, μία εἰς ἑκάστην περιφέρειαν, ἐνοῦμεναι εἰς εὐρυτέρας κατὰ διαμερίσματα δημοσονδίας, καὶ αὐταὶ εἰς ἐν κεντρικὸν Ἑθνικὸν Συμβούλιον θήρας, ἔχουν πλέον εἰς χεῖρας τῶν τὸ μέγιστον μέρος τῆς κυνη-γετικῆς διοικήσεως καὶ οἰκονομίας.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀντιμετώπισιν, οἱ γάλλοι κυνη-γοὶ ἐδέχθησαν οἰκιοθελῶς νὰ καταβάλλουν δέκα φράγκα ἐπὶ ἑκάστης ἀδείας ὑπὲρ τῶν ὁργανώσεων τῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου ἡδῆ ἔτους εἶναι κατα-πληκτικά:

1ον Ἐξαπελὺθησαν ἐντὸς τοῦ 1934 εἰς τὴν ὑπαίθρον τῆς Γαλλίας 1.500.000 (ἐνάμισι ἑκατομμύριο!) θηράματα, λαγοί, πέρδικες, φασιανοὶ κλπ. κλπ., παραχθέντα εἰς ἐκ-τροφεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἀγορασθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. 2ον) Ὡς ἐξήθησαν εἰς σημερινὸν ἀριθμὸν δέκα καταφύ-για θηραμάτων εἰς ὅλας τὰς περιφέρειας. 3ον) Αὐξήσεις τεραστίαι τῶν ἐκτροφείων. 4ον) Ἐνίσχυσις τῆς καταδιώ-ξεως τῆς λαθροθηρίας διὰ παροχῆς ἀμοιβῶν 5ον) Ἐνε-τάθη ἡ ἐξόντωσις τῶν ἐπιβλαβῶν. 6ον) Ἰδρύθη σχολὴ τριμηνος ἐκπαιδεύσεως θηροφυλάκων.

Θὰ ἴδωμεν τάχα καὶ οἱ Ἕλληνες ποτὲ ἀνάλογον ὁρ-γάνωσιν καὶ εἰς τὸν τόπον μας;

Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας

Εἰς τὰς 11—12 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου συνήλθεν εἰς τὸ Μέγαρον τῶν ἀκαδημιῶν ἐν Βρυξέλλαις ἡ μόνιμος Ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Θήρας, ἡ ἐπὶ τῶν προβλημάτων προστασίας κλπ. τῶν ἀποδημητικῶν θηρα-μάτων. Τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς ἐφετεινῆς αὐτῆς συνεδριάσεως εἶναι, ὅτι εἰχον κληθῇ καὶ μετέσχον οἱ ἰθύνοντες πλείστον διεθνῶν συλλογῶν προστασίας τῶν πτηνῶν καὶ τῆς φύ-σεως, ζωοφίλων κλπ., ὡς καὶ σημαίνοντες ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὰς ἐξῆς ἀποφάσεις:

«Διαπιστώσασα μετ' ἱκανοποιήσεως τὰ σημαντικὰ ἀποτελέσματα, τὰ ἐπιτευχθέντα ἀπὸ τῆς τελευταίας συνε-δριάσεως τῆς καὶ ἐντεῦθεν εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν πραγ-ματοποίησιν τῶν εὐχῶν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν καλὴν ρύθμισιν τοῦ κυνηγίου εἰδικῶς τῶν ὁρυκίων, ἐπιμένει καὶ πόλιν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης νὰ ἀπαγορευθῇ ἀπολύτως τὸ κυνήγιον παντὸς θηράματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναπα-ραγωγῆς του καὶ πᾶν μέσον κυνηγίου, ἄλλο ἐκτὸς τοῦ ὁπλοῦ.

1) Ἀποφασίζει νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀτόπων τῆς συλλή-ψεως τῶν τοιχῶν μετὰ θηλιῆς στήνόμενες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ.Σ.Θ. τὴν εὐχὴν ὅπως ζητηθῇ:

2) Προστασία τῶν πτηνῶν ὅχι μόνον ἀπὸ τὸ μαζοῦν καὶ τὰ λάδια ποὺ ἀπορρίπτουν τὰ πετρελαιοκίνητα ἀτμό-πλοια εἰς τὸ πέλαγος, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰ κατακά-θια καὶ ὑπολείμματα μαζοῦν καὶ ἐλαίων ποὺ ἀπορρί-πτουν εἰς τοὺς ποταμούς τὰ διάφορα παρόχθια ἐργοστάσια:

3) Δημιουργία προστατευτικῶν καταφυγίων καὶ διὰ τὰ μεταναστευτικά.

4) Κανονισμὸς τοῦ κυνηγίου διὰ βενζινακάτων. Αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐλή-φθησαν ἀποφάσεις. Ἡ Ἑλλάς, πρώτη μεταξὺ τῶν πρῶ-των εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῶν θηραμάτων, προ-

Ψαρόνια καὶ Χειμώνια

Ὁ κ. Σ. Βολουδάκης, χειρουργὸς γυναικολόγος ἐν Θεσσαλονίκῃ, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Στὴ τελευταία ἔκδοσι τῶν ἀγαπητῶν μας «Κυνηγετικῶν Νέων» σας ποὺ τόσο καλὰ πληροῦν τὸν σκοπὸν των καὶ μᾶς χαρίζουν ὥρες πολλὰ εὐχάριστες μετὰ τὴν ἐκλεκτὴ των ὕλη, διάβασα προχθὲς σὸ κεφάλαιον «Τὰ πουλιὰ τῆς Ἑλ-λάδος» νὰ ἀναφέρῃ ὁ τόσο γλαφυρὸς καὶ μελετημένος κ. Δασκαλάκης, ὅτι τὰ ψαρόνια στὴ Κρήτη ἀποκαλοῦνται χειμώνια.

Σπεύδω λοιπὸν νὰ ἀναρῶμαι τὴ πληροφορίαν αὐτὴν μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως μᾶς πῇ τί εἶναι πράγματι τὰ ἐκεῖ λεγόμενα χειμώνια ἢ χειμάδια ποὺ ἀναφέρονται 20 Αὐγού-στου ἔως 10 Σεπ/βρίου 2-3 φορές τὸ πολὺ καὶ γιὰ ὀλί-γας ὥρας ἑκάστοτε κατὰ κοπάδια ποὺ τομίζει κανεὶς, ὅτι κατέρχονται ἀπὸ ψηλὰ εἰς εἰς αὐτὰ σύννεφο καὶ ποὺ δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅταν τὰ πλησιάσῃ κανεὶς ἐνῶ πετοῦν, ὅτι τὸ ἔνα θίγει τὴν οὐρὰ τοῦ ἄλλου.

Τὸ πέταγμα τους εἶναι ὁμοίον μετὰ τῶν ψαρονιδῶν μετὰ τὴ διαφορά ὅτι πετᾷ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου, ἔχει ἓνα πιπίρισμα, ἓνα εἶδος σι, σι, σι συνεχές, ἔχουν μέγεθος ὁρ-τυκιοῦ τοῦ ὁποίου συναγωνίζονται καὶ τὸ λίπος καὶ τὴν τρυφερότητα τῆς σαρκὸς, ἔχει φτερά ῥάχη καὶ οὐρὰ μαύρη στήθος καὶ κοιλία ἄσπρη, πόδια μαύρα ὅχι μακρὰ ἰσχυρὰ ὅμως, σχεδὸν ὅπως τοῦ τρυγονοῦ, τὸ ράμφος μα-κρύτερον τῆς χελιδνός καὶ μαῦρον γενικῶς εἰπεῖν δίδει τὴν ἐντύπωσιν μεγάλου χελιδνοῦ.

Δὲν κάνονται ποτὲ σὲ δένδρα ἢ θάμνους, ἀλλὰ σὲ βό-ταλα ἢ γῶμα, κατὰ προτίμησιν ὅμως εἰς τὰς ἀμμώδεις παραλιακὰς ἐκτάσεις καὶ πάντοτε εἰς συνῆχ' ἑκάστην, ἔχουν ἀρχὴν ὁ ὁποῖος κἀκεῖται σὸ ψηλότερον βότσαλο καὶ δὲν πετοῦν ἀνδρὸν δὲν δώσῃ τὸ σύνθημα ὁ ἀρχηγός.

Ὁ κυνηγὸς δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς ἀπόστασιν 15-30 μέτρων συνόρμους σὸ ἐδαφος διὰ βραδέων κινήσεων. Εἶχα τὴν τύχην νὰ τὰ πλησιάσω 3 φορές οὐδέποτε δὲ ἔφυγα κατόπιν ντυμπλὲ κάτω τῶν 100 κομαθίων ἔτσι δὲ ποὺ ὁ οὐρανὸς τὰ ἐξαπείστελλε ἀπότομα ὡς τὸ μάννα, εἴτοι τὰ ρουφᾷ καὶ χάνονται εὐθὺς μετὰ τὸ τρυφερισμὸ. Ψαρόνια στὴ Κρήτη δὲν ἔρχονται, τοῦλάχιστον σὸ τομὸ Ρεθύμνης ποὺ κυνηγοῦσα ἐγὼ καὶ οὔτε τὰ γνώριζα. Ἐδῶ μόνον τὰ πρωτοεῖδα.

Μετὰ σεβασμοῦ

Σ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ.

Ὁ συνεγάρτης μὲς κ. Δασκαλάκης, εἰς τὸν ὁποῖον διεβίβασαμεν τὴν ἐπιστολήν, γράφει τὰ ἑξῆς:

Τὰ ψαρόνια κατεβαίνουν στὴ Κρήτη καὶ τοῦλάχισ-τον στὴν ἀνατολικήν, τὰ λένε χειμώνια. Στὴν ἴδια περιο-χὴ λένε χ υ β ἄ δ ι α, ὅχι χειμάδια, ἓνα εἶδος παρυδάτια ἀπὸ τὰ λεγόμενα μικρὰ τουρλιά, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδω καὶ νὰ διαπιστώσω. Σχετικὸν ἐρώτημα ἐδημοσίευσαν καὶ τὰ «Κυνηγετικά Νέα».

Τὸ πουλὶ ποὺ κατὰ τὸσον πολυάριθμα κοπάδια διέρ-χεται ἀπὸ τὴν Κρήτην τέλη Αὐγούστου—ἀρχὰς Σεπ/ρίου ὡς περιγράφει ὁ κ. Βολουδάκης, ἀδυνατῶ νὰ καθορίσω.

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΔΙΧΩΣ ΛΟΓΙΑ

Η περιγραφή του είναι έλλιπής. Άλλα και να μαντεύσω άδυνατώ.

Ακριβώς κατά την εποχήν αυτή, τέλη Αύγουστου —Σβριο, εκνήγησα επανειλημμένως τὰ τελευταία έτη εις Κρήτην.

Δεν παρατήρησα ποτέ τέτιο φαινόμενο. Έκτός αν πρόκειται για τὰ πράγματα επιβλητικά περάσματα των καρκινικών ή μαρτινιών (Anas querquedula), που πολυαριθμότατα περνούν από την Κρήτη αυτήν ακριβώς την

εποχή, και τὰ όποια περιέγραψα στο φύλλο του περασμένου Οκτωβρίου με τον τίτλο «φθινοπωρινή άποδημία».

Άλλα αυτά είναι παλιά ξεκαθαρισμένα, δεν μοιάζουν με χελιδόνια ούτε από μακριά.

Οι Κρήτες συνάδελφοι άς συμβάλλουν στη διαφώτιση του ζητήματος, γράφοντές μας επάνω στο θέμα τουτο, τὰ χειμώδια, τὰ χυβάδια και τὰ περιγραφόμενα εις την επιστολήν πολυάριθμα Σεπτεμβριανά περάσματα.
Β. Δ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ

— Η άρχομένη έφετεινή θηρευτική περίοδος προμηνύεται πλουσία εις ένδημικά λόγω της με καλούς αιώνας γενομένης ώοτοκίας και εκκολάφους.

— Πέριδικες του βουνού, του κάμπου και λαγοί, άφθονοί εις βαθύον άφάνταστον, τόσοσιν και οι γεροντώτεροι των κυνηγών δεν έφραντάθησαν μέχρι σήμερα.

— Ίδιως ή πέριδικες του κάμπου κατά τας καθημερινάς πληροφορίας των τε κυνηγών Διδύχου και περιφερείας, δίκην άγέλης προβάτων με τους νεοστούς των περιφέρονται άνα τους άγρούς, καταστρέφουσαι την γεωργικήν παραγωγήν των πτωχών οικογενειαρχών γεωργών, οι όποιοι μόλις έλευθερώθησαν από την φοβεράν μάστιγα των δλετήρων Καργιών περιέπεσαν εις δυντέραν τοιαύτην ήν εκ των περδίκων τού κάμπου.

— Αν έγκαιρως δεν ληφθή πρόνοια διά την περιφέρειαν Διδύχου παραχωρουμένης άδείας προς θήραν των από τας άρχάς της κυνηγετικής περιόδου, θα σημειωθούν σοβαρά ζημια εις τους γεωργούς.

Κ. Π.

ΒΟΛΟΣ

— Με μεγάλη επιμέλεια ώργανώθη και έφέτος ή έτησι έκδρομή της Ένώσεως Κυνηγών «Αετός» της πόλεως μας, στην μαγευτική Μιτζέλα.

— Οι έκδρομείς, περί τους 150 περίπου κυνηγοί και άλλοι φίλοι της υπαίθρου μετά των οικογενειών των, μετεφέρθησαν εις τον τόπον της έκδρομής με δύο άνετα και ταχύτατα βενζινόπλοια τὰ όποια έξεκίνησαν την θην πρωινήν της Κυριακής 7 Ιουλίου έ. έ.

— Μας ή διαδρομή από Βόλου εις Μιτζέλαν.

— Έτσι καθώς παρέπλεαν τὰ βενζινόπλοια τὰ μαγευτικά άερογιάλια του Παγασητικού και το πρωινό δροσερό άεράκι έλαφρά άνερούπιζε την άκύμαντη θάλασσα και σαν πούπουλο περνούσε από τὰ φλογισμένα από τήν ζέστη πρόσωπά μας, τὰ δε κοριτσόπουλα που συνώδευαν την έκδρομή, από τὰ όποια πάρα πολλά ήσαν τρισχαριτωμένα, μάς έμάγευαν με τὰ μοντέρνα τραγουδάκια, μάς έφαινετο ότι ζούσαμε σαν σε όνειρο.

— Μετά δίωρον άπεβιβάσθημεν εις Μιτζέλαν, όταν οι καμπάνες του χωριού καλούσαν τους πιστούς εις την πρωινήν λειτουργίαν και μετέβημεν κατ' εὐθείαν εις την εκκλησίαν της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος προς τέλει της συνήθους έτη-

σίας άρτοκλασίας της Ένώσεως.

— Πολύ ώραία ή εκκλησία αυτή. Φωτεινή, ολοκάθαρη, ολοϊστορίστη, σε επιβάλλει εις εὐλόβειαν.

— Μετά τό τέλος της άρτοκλασίας υπήχθημεν εις την δικαιοδοσίαν του κ. Εὐρ. Βόνα, άνωτέρου σιδηροδρομικού υπαλλήλου, αὐθεντίας περί τους κανόνες τους διέποντας τὰ των σκοπευτικών άγώνων και ό όποιος μετά των λοιπών μελών της Έλληνοδικον Έπιτροπής, άπαρτιζομένης εκ των κ. κ. Αστυνομικού Σταθμάρχου Μιτζέλας, Κ. Χασιώτη δασικού υπαλλήλου, Τραχανά Ιατρού και Δ. Φιλιππιδίου, διωργάνωσαν τους έφετεινούς τοιούτους της ΕΚΑ κατά πηλίνων δίσκων.

— Εις τους άγώνας έλαβον μέρος 12 τερζο, μέλη της ΕΚΑ και μη, ήλθον δε κατά σειράν επιτυχίας: 1) Ιωάν. Άρτινός, ό και Πρόεδρος της ΕΚΑ, 2) Εὐστ. Κοτινόπουλος, 3) Τάκης Παρασκευόπουλος, 4) Ι. Έμμανουηλίδης, 5) Κ. Δέσβος, 6) Α. Φύγας, 7) Α. Κιάτος, 8) Ιωάν. Κόδρος, 9) Στέφ. Φειγας, εις τους όποιους και διενεμήθησαν τὰ έπαθλα, πάνν ευγενώς προσεφθέντα από τους κ. κ. Ν. Δούλην, Ι. Βασιλάδη, Κ. Κοντοσούκον, Αάμπον και Παρασκευόπουλον, Άρσεσταν και Παπαλεξανδρήν και αδελφούς Κολοιδουόυλον. Εις τους τρεις πρώτους άπενεμήθησαν και διπλώματα της Ένώσεως.

— Μετά τους άγώνας, οι έκδρομείς υπήχθησαν εις την δικαιοδοσίαν του Δουκούλου και έπέπεσαν κατά των τροφίμων τὰ όποια έφερον μεθ' εαυτών εκ Βόλου, ως και εκείνων τὰ όποια παρεσκεύασαν τὰ παραλιακά κέντρα, ήτοι ώραία φρέσκα ψάρια, άμυόν του γάλακτος 5 έτιν της σούβλας, φαγωθέντα μετά μεγάλης δόξεως.

— Ο ρητινίτης και ό άφρώδης ζῦθος έφρεον άφθόνως. Περί τας έσπερινάς ώρας έπεδόθησαν εις Έλληνηκούς χορούς, εις τους όποιους έθανμάσθησαν οι εὐσταλείς κυνηγοί και αι κομψαί κυρίες και δεσποινίδες της έκδρομής και του χωριού.

— Δεσνεία καμαρωτή ό Ζήσης Καρπίδας και το Βαγγελάκι, εις τον τοάμικον και τον χαοάικον.

— Τας μεταμεσημβρινάς ώρας ήγκυροβόλησαν εις τον όρμον της Μιτζέλας μέσα πετρελαιοκίνητον σκάφος, έξήλθον δε εξ

ΣΗΜΑΙΟΙ-ΛΑΒΑΡΑ
Ν. ΓΕΟΥΡΓΑ
Βύσσης 5

αυτού τρεϊς περιφημοί Νεμρώδ του Κυνηγετικού Συλλόγου Βόλου οι κ. κ. Σπύρος Σ., Άλέκος Β. και Ι. Σταθ. Ίνα δύσσοι μερικάς σπονδάς εις τον Βάκχον, προς χώνευσιν των κατά κόρον καταβροχθισθέντων Ιχθύων, τους όποιους οι ίδιοι ήλλευσαν (περί τας 30 δκάδας).

— Πολύ ειογάσθη διά την έκδρομήν ό Πρόεδρος κ. Ι. Άρτινός, για την μεγαλειότητα επιτυχίας της, όποιος προσέφερε και τέσσαρας ώρασιότατους πίνακας ζωγραφικής, έργα των χειρών του. Τά έργα ταύτα εκληρώθησαν εις τους έκδρομείς και έλαγον εις τους εξής: 1) Αιάπαν Ν. 2) Αλ. Παπαντωνίου, 3) Δίδα Ραχιωτάκη, 4) Χρυσόχοι.

— Τέλος περί την 7ην έσπερινήν με τας καλλιτέρας των έντυπώσεων έπεβιβάσθημεν των βενζινοπλοίων και επανήλθουμεν εις Βόλον με έντελώς άκύμαντη θάλασσα πράγμα σπάνιον διά τας έσπερινάς ώρας, ήσως διότι δεν παρίστατο ό φίλος κ. Φουρτουναδάς.

ΑΕΤΙΑΕΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

— Το θερινό και παραθαλάσσιον σκοπευτήριόν μας παρουσιάζει φέτος μεγάλην κίνησιν και οι κυνηγοί με μεγάλον ενδιαφέρον προπονοῦνται κάθε Κυριακή. Το ενδιαφέρον συμμερίζονται όπως πάντοτε και αι φίλαθλοι Κυρίες, αι όποιαι παρακολουθοῦν τους συζύγους και συγγενείς, εις τας άσκήσεις των.

— Έφέτος ελχамε και δύο ξένους κυνηγούς θαμώνας του σκοπευτηρίου. τον κ. και την κ. Ζύλλ (Δευθυντήν της Έταιρείας Υδάτων) ό όποιος μαζί με τον φίλον του κ. Άμυράν έρχονται συχνά και προπονοῦνται εις τους δίσκους.

— Η Κυρία Ζύλλ μάλιστα, πυροβολεί με μικρό δίκανο 20 καλίμπρ, αλλά ό κ. Ζύλλ, την πρώτην φοράν όπου έπυροβόλησε εις τους δίσκους, είχε θαυμασίαν επιτυχίαν, αν και έτραβήσε με σκάγια άρ. 4 και καραμπίνα καλίμπρ 16, εκατόρωσε, παρ' όλα ταύτα να έχη επιτυχίας 80 τοις εκατόν και έτσι έγινε φαντικός όπαδός του Σκοπευτηρίου μας.

— Τας άσκήσεις ακολουθεί γενικό μπάιν μίξτ, άνθρώπων και σκύλων και γενναίο τραπέζι με φρέσκα ψάρια.

— Διά τους σκοπευτικούς άγώνας των Άθηνών άπεστάλησαν Ίνα μάς αντιπροσωπεύσουν οι παλαίμαχοι και άριστοι σκοπευταί κ. κ. Ν. Αάλας και Γ. Δημητριάδης μηχανικός. Αυστυχώς, δεν επέτυχαν να νικήσουν τους Άθηναίους, όπως έπρεμιένουμεν, διότι ήσαν κουρασμένοι από τό ταξείδι και δεν ήσαν εξοικωμένοι με τό σκοπευτήριον των Άθηνών.

— Ελπίζομεν όμως ότι θα πάρουμε την ρεβάνς, προσεχώς εις την Θεσσαλονικην κατά τους άγώνας όπου θα προκηρύξη ό

ΑΓΩΝΕΣ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗΣ ΒΟΛΗΣ

ΠΑΜΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ

Την 3ην και 4ην Ιουλίου, έτελέσθησαν οι προκηρυχθέντες έν Ρουσσέ της Βουλγαρίας Παμβάλκανικοί κυνηγετικοί άγώνες, εις τους όποιους έλαβον μέρος οι καλλίτεροι σκοπευταί των τεσσάρων κρατών Έλλάδος, Ρουμανίας, Σερβίας και Βουλγαρίας. Οι ά-

θη, Σκρέκη, Παξινοῦ, Γ. Βήχου και Μάνδρα (σκοπευτική όμάς) άφίκετο την παραμονήν των άγώνων εκεί, κατόπιν κοπιώδους ταξιδίου 2 1/2 ήμερών.

Τό πρόγραμμα των άγώνων περιελάμβανε κατά την πρώτην ήμέραν άγώνα 15 και 20 πηλίνων δίσκων, ως και άγώνα καραμπίνας εξ άποστάσεως 25 μέτρων, εις τας τρεις στάσεις του

Μολταινιώτης, Κούτσης και ό όουμάνος πρίγκηψ Καρατζά 14X15. Γενομένου παραρξ μεταξύ των Ράλλη, Λαχοβάση και Γκόρεκ πρώτος ήλθεν ό Λαχοβάση όουμάνος 2ος ό Ράλλης και 3ος ό Σέρβος Γκόρεκ.

Κατόπιν εις τό 2ον παραρξ διεξαχθέντος μέχρι 26 δίσκων πολῦ Άμερκαίν μεταξύ των Μολταινιώτη, Κούτση και του Ρουμάνου Καρατζά 1ος ήλθεν ό Μ. Μολταινιώτης 2ος Ί. Κούτσης 3ος Καρατζά. Ο ήμέτερος Ίωάν. Κούτσης είχε την άτυχίαν να λησμονήση τό όπλον του ήσφαλισμένον κατά την άρχήν του άγώνος, ένῶ θα ήδύνατο να παλαίση διά την 1ην θέσιν με 15X15.

Εις τον άγώνα των 20 δίσκων 1ος ήλθεν ό ήμέτερος Ράλλης με 20X20 και 2ος ό Μ. Μολταινιώτης κατόπιν σκληροτάτου παραρξ με 7 σκοπευτάς, επιτυχών 19X20. Τρίτος ήλθεν ό Βούλγαρος Χριστόφ με 19X20.

Εις τό 3ον άγώνισμα των 50 δίσκων 1ος ήλθεν ό όουμάνος Στρούτσι με 50 X50, 2ος ό βούλγαρος Χρίστοβιτς 19X 50 και 3ος ό όουμάνος Καρατζά με 48 X50. Έκ των ήμετέρων ό Ί. Κούτσης λησμονήσας εκ νέου ήσφαλισμένον τό όπλον εις τους 45 δίσκων, έκαμε 46X50 έλθών 8ος ένῶ ήδύνατο να καταλάβη με 47X50 την 4ην θέσιν, 10ος ό Ράλλης με 45X50 και κατόπιν ό Μολταινιώτης με 44X50 και Ζωχιός με 42X50.

Αυστυχώς ή όμάς μας εις τον άγώνα αυτόν δεν ήδυνήθη να άποδώση, άφ' ενός μεν διότι ήτο άπροπονητος λόγω των έμποδίων άτινα παρενεβάλλοντο προκειμένου να άσκηθούν, εξ άφορηής των διαπληκτισμών των ύφισταμένων δύο έλληνικών όμοσπονδιών και της καταφανούς κοπώσεως την όποιαν είχαν ύποστή κατά τό ταξείδιόν των.

Μιά άποψις της στάντ του Σκοπευτηρίου της Ρουσσέ

γώνες ήσαν λίαν ένδιαφέροντες λόγω της άθρόας συμμετοχής σκοπευτών, εκ των όποιων οι περισσότεροι είχαν διακριθή εις διεθνείς άγώνας.

Η έλληνική όμάς άποτελουμένη εκ των κ. κ. Ζωχιού, Άν Σταθάτου, Άν. Ράλλη, Ίωάν. Κούτση, Μχ. Μολταινιώτη (κυνηγετική όμάς) Γ. και Δ. Στά-

όβιδας, γονυπετώς και πρηνηδόν, του άποτελέσματος εξαγομένου εκ του συνολικού άθροίσματος των επιτυχιών των τριών στάσεων. Την δευτέραν δε ήμέραν άγώνα 50 δίσκων και 10 ξωντανών περιστέρων.

Εις τον άγώνα καραμπίνας νικηται άνεδείχθησαν 1ος Παξινοῦς (Έλλάς) 2ος Σκρέκης (Έλλάς) 3ος Γκόρεκ (Σερ-

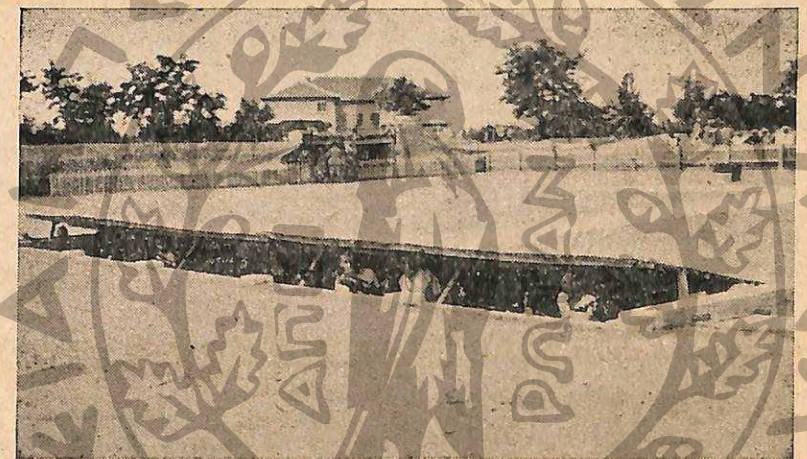
Σύλλογός μας, κατά τον μήνα Αύγουστον.

— Οι Κυνηγοί μας άνάστατοι, διότι δεν θα κυνηγήσουν, έπειδή άπηγορεύθη ή περιφέρεια Λαγκαδά, ή όποια φημίζεται διά τις άφθονες πεδινές της πέριδικες «Μά τότε λήγουν πολῦ δικαιως, που να κυνηγήσωμε, εκεί όπου δεν έχει πέριδικες, άφού άπαγορεύονται τὰ μέρη όπου άφθονοῦν».

— Αυστυχώς ό τέως Γενικός μας Διοικητής κ. Μαντίας, δεν ήθέλησε ούτε να συζητήση με μίαν επιτροπήν κυνηγών ή όποια με τον Πρόεδρον του Συλλόγου επί κεφαλής, τον έπεσκέφθη σχετικώς και επεχείρησε να του όμιλήση δι' αυτήν την άπαγόρευσιν.

— Μεταξὺ των παρενεθέντων κατά τους σκοπευτικούς προκριματικούς άγώνας, διεκρίναμεν τον κ. και Καν Ζύλλ, Άμυράν πατέρα και έτελπιν υιόν, τον κ. Τριανταφυλλίδη δικηγόρον και λυκοφάγον, τον κ. Παπαδόπουλον με τὰ παιδάκια του, τον κ. και Καν Φαφαλιού, (ό κ. Φαφαλιός διεκρίθη ως δεινός κολυμβητής και βουτηχτής) τον κ. και Καν Ζωγράφον δικηγόρον και Πρόεδρον του Συλλόγου, τον κ. Αάλαν, Δημητριάδη της Έλευθέρας Ζώνης, Μηχανικόν Δημητριάδη, Ιατρόν Π. Δουκίδην, τον Νίκον Γαλαζούδη, νέον σκοπευτήν ό όποιος έξελίχθη ραγδαίως και άλλους πολλούς των όποιων μάς διαφεύγουν τὰ όνόματα.

* *

Η εγκατάστασις των 15 έκτοξευτικών μηχανών του Σκοπευτηρίου της Ρουσσέ

βία) 4ος Σέρβος 5ος Γ. Βήχος 6ος Δ. Σταθής (Έλλάς).

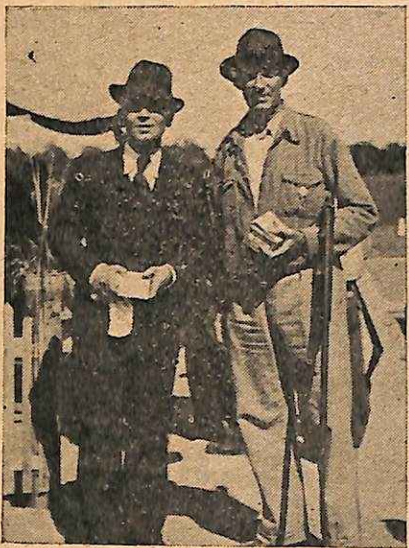
Εις τον άγώνα 15 πηλίνων δίσκων Έπί 74 σκοπευτών επέτυχον οι Ράλλης, Λαχοβάση, Γκόρεκ 15X15 και οι

Ίδιως ή κόπωσις ήτο εξωγραφισμένη έν τῷ προσώπῳ του κ. Ράλλη όστις δεν ήδυνήθη να έύρη την φόρμαν του.

Εις τον άγώνα περιστέρων 1ος ήλθεν ό όουμάνος Στρούτσι με 11X11 και

2ος βούλγαρος με 10X11. Έκ των ημετέρων άπαντες θα ήγωνίζοντο διά την τρίτην θέσιν, τη συμφωνία όμως όλων των αγωνιζομένων παρεχόμενη το βραβείον αυτό (χρηματικόν) εις το Νοσοκομειον της πόλεως λόγω του ότι είχαν επέλθει σκότος και διεκόπη ο αγών.

Γενικώς η ομάδα μας κατά γενικήν όμολογίαν ήτο ή άνωτέρα, άποκομίσασα και τας περισσότερας νίκας. Μερίστην

Οι νικηταί των Παμβάλκανικών Άγωνων κυνηγετικής βολής. Στεφάνι Ρουμάνος και Χρίστοβιτς—Βούλγαρος

έντύπωσιν έπροξένησε ή ταχύτης του κ. Ράλλη όστις έθραυε τους δίσκους σε 1)5" και των κ.κ. Μάλτσιονιέτη Κούτση και Καρατζά σε 2)5". Όμοιοτάτην έπίσης εμφάνισιν έπροξένησε μιá σειρά άποτελουμένη εκ των Καρατζά, Πλάτ ανό, Ράλλη, Μάλτσιονιέτη, Κούτση και

κ.κ. Κυνηγοί,

Σας καθιστώμεν εύχαρίστως γνωστον ότι τα μεγάλα Ιταλικά εργοστάσια,

SOCIETA ITALIANA
POLVERI ESPLODENTI

κατόπιν της μεγάλης επιτυχίας των εις την κατασκευήν της εξαίρετικής πυρίτιδος SIPE (μικρού όγκου) και ή όποια τόσον έθαυμάσθη διά την τελειότητα της κατασκευής της ώστε να μένουν έκστατικοί όλοι οι χημικοί της εποχής μας και ήτις θα μέινη ως υπόδειγμα της παρούσης και της μελλούσης γενεάς, κατεσκεύασαν μιάν νέαν πυρίτιδα στρογγυλήν με μιάν τρυπίσαν εις το μέσον—τελείως τέλειναρισμένην—έχουσαν όλα τα προτερήματα της περιφημου Sipe άλλα μεγάλου όγκου, την **ΛΙΤΤΟΡΙΑ**

Αί δοκιμαί της πυρίτιδος ταύτης απέδειξαν ότι είναι το δον θαύμα του κόσμου.

Ζωηίου ούτινες έθραυσαν τους 60 δίσκους (6X10) σε 6 λεπτά.

Έν τέλει συνεφανήθη όπως το προσχές έτος τελεσθούν οι άγώνες εν Άθηναις εις το Σκοπευτήριον της Σκοπευτικής Έταιρίας του Ύμνητου.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ

Εις το Σκοπευτήριον του Ψυχικού έγινοντο οι άδεία του Σ.Ε.Γ.Α.Σ όργανωθέντες Πανελλήνιοι Σκοπευτικοί άγώνες.

Εις τους άγώνας έλαβον μέρος οι κάτωθι άθληταί: Γ. Μπάρολος, Γ. Κινάτος, Δ. Λουκάκος, Β. Στουρνάρας (Ένώσ. Κυνηγών Άθηνών), Ν. Λυκούδης Π. Γουνελάς, Β. Χατζηστεφάνου, Κ. Λυμπέρης, Γ. Παρασκευόπουλος και Α. Χαμόδρακας (Όμίλου Κυνηγών Πειραιώς). Γ. Δημητριάδης και Ν. Λάλης (Ένώσ. Κυνηγ. Θεσσαλονίκης), Χ. Σινάνης, Α. Γιαννόπουλος (Κυνηγ. Συνδ. Αμαρουσίου), Κιτρούφ (Πανελληνίου Γ. Σ.).

Τα τεχνικά άποτελέσματα έχουν ως ακολούθως:

Α') Βολή από 15 μέτρων κατά 50 δίσκων. 1) Χ. Σινάνης έπιτ. 45, 2) Π. Γουνελάς 44, 3) Ν. Λυκούδης 43, 4) Γ. Μπάρολος 43.

Β') Βολή από 15 μέτρων κατά 30 δίσκων: 1) Κ. Λυμπέρης έπιτ. 25, 2) Δ. Λουκάκος 22, 3) Γ. Κινάτος 21, 4) Ν. Λάλης 20.

Μετά το πέρας των άγώνων έγινεντο άπονομή των έπιδόλων και χρηματικών βραβείων εις τους νικητάς.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΥΝΗΓΗΣΕΤΕ

Εις τας Δασικάς αρχάς του Κράτους εκοινεποιήθη εγκυκλιος διά την τροποποίησιν του χρόνου θήρας με έναρξιν γενικώς του κυνηγιού εις όλην την Ελλάδα από 1 Σεπτεμβρίου και λήξιν την 15 Μαρτίου.

Συνιστάται εις τους κυνηγούς όπως άποφύγουν ένωριτερον της 1 Σεπτεμβρίου έξοδον εις κυνήγ.ον διότι ή σύλληψις των συνεπάγεται κατάσχισιν του όπλου.

Εις τον νέον Ύπουργόν της Γεωργίας κ. Μ. Θεοδωρίδην υπεβλήθη παράκλησις όπως διά την Βόρειον Ελλάδα το κυνήγιον αρχίξη από 15 Αυγούστου, διά να δυνηθούν και κυνηγήσουν τα διαβατικά. Ο κ. Ύπουργός υπεσκέθη να λύση μελλοντικώς, ευνοϊκώς το ζήτημα, διά του όρισμεν χρόνου θήρας κατά ζώνας, ως ή άπόφασις του Α' Πανελληνίου Κυνηγετικού Συνεδρίου.

Διά τα ένδημικά, παρμένουν τα περισυνά χρονικά όρια και οι αύτοι περιορισμοί.

ΔΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ «ΚΥΝΗΓΟΣ»

Αί μέχρι τουδε δηλωθείσαι εισφοραί διά το αεροπλάνον ό «Κυνηγός» είναι αι κάτωθι.

Κυνηγ. Συλλ. Σεργών	Δρ. 20.000
Κυνηγ. Συλλ. «Νέστος»	
Χρυσουπόλεως	» 3.000
«Κυνηγετικά Νέα»	» 1.000
Τζών Θεοτόκης	» 1.000

Δευκ. Ρεδιάδης	» 300
Σύλ. Κυνηγ. Καστορίας	» 500
Πάνος Ζέρβας	» 200
Πάνος Χαββίδης	» 500
Λουκάς Συνεδινός	» 100

Έν όλω Δρ. 26.600

Αί εισφοραί δέον ν' άποστέλωνται επ όνόματι κ. Άλ. Πειρουνάκη Σταδίου 25 Άθηναι.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δραχμές 5 κατά στίχον.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ κοντάβια Cocker Spaniel άνεγνωρισμένης Κυνηγετικής αξίας και ωραιότητος. Έκ γονέων άφιχθέντων εξ Άγγλιας. Γράψατε: κ. Ευστάθιον Σπυρόπουλον, Ταχ. θυρ. 11 Πάτρας.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Δίκαννον των 12 κατάλληλον διά Τίγρο, μοντέλο όμοιον αυτού που μεταχειρίζεται ο γνωστός Τίγερ και τέως Βασιλεύς της Ισπανίας Άλφόνσος, του περιφημού Βελγικού Οίκου Brancsaert, πραγματικής αξίας £ 100 fule choke και αι δύο κάνναι θαλάμη 70 m/m εις άρίστην κατάστασιν έντός πολυτελούς θήκης, εις την εξαίρετικήν τιμήν των Δραχμών 20 000.

Πληροφορίαι παρὰ τα «Κυνηγετικά Νέα» 11—12 Π. μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Όπλον Darne αξίας άρχικής χιλίων φράγκων χρυσών, εις τιμήν ευκαιρίας των δρχ. 6.500. Πληροφορίαι παρ' ήμιν.

ΚΥΝΗΓΟΙ,

Μη αγοράζετε ύλικά τα όποια εν τη πράξει θα εδρήτε άχρηστα.

Όσοι θέλετε να γίνετε τελειότεροι και να έχητε οικονομίαν εις τα κυνηγετικά σας έξοδα, επισκεφθήτε την

«ΒΕΛΓΙΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ»,
και... συγκρίνατε

Έφέτος ένεκα της πτώσεως του Βελγικού νομίσματος, όλα τα κυνηγετικά είδη είναι ευθιγέστερα από πέρουν, εκτός των σκαγιών. Λόγω δε της μεγάλης καταναλώσεως, επιτυχάνομεν χαμηλοτέρας τιμάς. Κερδίζοντες εις την αγοράν δεν επιβαρύνομεν το έμπορεύμα.

Παρελήφθη ή νέα πυρίτις
ΛΙΤΤΟΡΙΑ

Νο 90 (1)—1 Σεπτεμβρίου 1934

Πρός το πέμπτον έτος.	σ. 1
Η προστασία της Άφρικανικής πανίσκης.	» 3
Καναρντιέρες και μαριντικό άποχι, κ. Δασκ.	» 5
Η δυναμικότης μιás πυρίτιδος, κ. Φ. Α. Φιλίππιδη	» 7
Από παντού	» 8
Σουηδία—Ρωσία—Τουρκία—Γερμανία—Άλγερία.	» 9
Γιά ζαρκαδία, κ. Χ. Χρηστοβασιλή	» 12
Τα πουλιά της Ελλάδος, (συνέχεια) κ. Β. Δασκαλάκη	» 12
Κυνίδαι—άγριοι χηνες	» 14
Ένδιαφέροντα τεχνικά, κ. Φ. Α. Φ.	» 15
Αί προβλέψεις μας διά τα χειμωνιάτικα κυνήγια, κ. Π. Σαββίδη	» 18
Οι φίλοι μας οι σκύλοι, (συνέχεια) Π. Σαββίδη	» 20
Κοιμητήρια σκύλων	» 21
Ο πρώτος του λαγός, κ. Έσπερον	» 23
Χασιάτικα τριγώνια κ. Τσάκη	» 26
Ανέκδοτα—Περίεργα—Ευθύμα	» 27
Ο Ταρταρίνος της Ταρσασκώνας, (συνέχεια) Μετ.	» 28
κ. Άλ. Κοτοπούλη	» 30
Πανθεοσελικό σκοπευτικό άγώνες Βόλου, κ. Σαβ. Φουρτουνιάδου	» 32
Από τας έπαρχίας μας	» 33
Βέροια—Ιωάννινα—Δράμα—Βόλος—Καβάλλα—Πλάτανος—Ηλείας	» 33
Μικρά διάφορα	» 33
Μιά συνάδελφος—Άρχαιρεσίαι—Πικρές αλήθειες	» 33

Νο 91 (2)—1 Οκτωβρίου 1934

Σημειώματα	» 33
Σκανδαλώδης δημοπρασία—Να τροποποιηθή—Έγκληματική άπροσεξία—Διά το έργον μας—Μήπως;	» 37
Φθινοπωρινή άποδημία, κ. Βασ. Δασκ.	» 38
Από τα θρησκευτικά αινίγματα, Β. Δ.	» 40
Έξετάσεις διά τους κυνηγούς	» 41
Πελαργοί και όρνεα, κ. Μαν—Άθάν	» 42
Τα πουλιά της Ελλάδος (συνέχεια) Β. Δασκαλάκη	» 45
Χρήσιμα—Νησιδαι	» 46
Ριζιές φθινοπώρου, κ. Φ. Α. Φιλίππιδη	» 47
Ένδιαφέροντα τεχνικά.	» 50
Οι έρωτες των πουλιών, κ. Λουκ. Συν.	» 52
Οι φίλοι μας οι σκύλοι, (συνέχεια) κ. Π. Σαββίδη	» 53
Τό άποστάσιμα	» 55
Φθινοπωρινά κυνήγια, κ. Σπύρου Κάστορα	» 59
Ο Ταρταρίνος της Ταρσασκώνας (συνέχεια),	» 61
Ημείς και οι Βουλγαροί κυνηγοί,	» 62
Ο τραλλός του βουνού, κ. Παυ. Έδαγγελινού	» 63
Ανέκδοτα—Περίεργα—Ευθύμα	» 64
Τό έλευθερον βήμα σας	» 64
Γράμματα κυνηγών—Τό κυνήγι στή Κύνρο—Τα πιστοποιητικά γεννήσεως—Περί το συνέδριον.	» 66
Από τας έπαρχίας μας	» 66
Θεσσαλονίκη—Έκδρομή στα Λεγραινά	» 66
Μικρά διάφορα	» 66
Δακτυλιοφόρα—Άρχαιρεσίαι	» 66

Νο 92 (3)—1 Νοεμβρίου 1934

Σημειώματα	» 65
Εύοσιαν δημοσιότητα—Η σκανδαλώδης δημοπρασία	» 66
Έπί της έκλογής.—Η έμπορεία της πέριδος—Έυγε.	» 67
Ανάμειξες πυρίτιδων, Ύποστρατήγου Κ.	» 69
Πέριδς ή Νομάς, ή αινιγματική	» 72
Τζιμ Δή Γκρήκ, ή κατακτητής της Ζούγκλας	» 73
Ο έστερμένος νεκρός κυνηγός	» 75
Οι κυνηγότοποι της Πολωνίας	» 78
Ένας ιδανικός κυνηγότοπος κ. Μαν—Άθάν.	» 82
Ο Ταρταρίνος της Ταρσασκώνας, (συνέχεια)	» 83
Οι φίλοι μας οι σκύλοι, (συνέχεια) Π. Σαββίδη	» 85
Αποστάσιμα από το νερό	» 87
Τό κυνήγι πού τρελλαίνει, κ. Άλέξηρο	» 89
Η έγγλέα και ο λαγός, κ. Φ. Γ. Λογοθέτη	» 92
Οι κυνηγοί των πόλεων, Άλ. Α. Κ.	» 93
Τα πουλιά της Ελλάδος, κ. Βασ. Δασκαλάκη	» 95
Πριονοραμφιδαι—Πελεκανόμορφα	» 92
Αί προβλέψεις μας και ο άπολογισμός μας, Π. Σαββίδη	» 93
Από τας έπαρχίας μας	» 95
Ιωάννινα—Δράσσα—Θεσσαλονίκη—Καβάλλα	» 95
Τό έλευθερον βήμα σας	» 95
Αφιλοξενία—Οι φασιανοί	» 95

Μικρά διάφορα
Άρχαιρεσίαι—Δακτυλιοφόρα—Αί άπορίαι σας—Με-
λανός κατάλογος.

Νο 93 (4)—1 Δεκεμβρίου 1934

Σημειώματα	» 97
Ασύγνωστος άμέλεια—Τό δημονήςμα—Και πάλιν ή έμπορεία—Η Δασική Ζωή—Περί το συνέδριον.	» 99
Η Κυνηγετική ιδιοκτησία, Π. Κορτού	» 101
Αντίλαλοι από παντού	» 103
Κυνήγια και σκάγια, Φ. Φιλίππιδη	» 104
Από παντού	» 105
Γερμανία—Μεγ. Βρετανία—Ιταλία—Βουλγαρία—Αυστρία	» 105
Τα πουλιά της Ελλάδος, κ. Βασ. Δασκαλάκη	» 108
Φοινοκοιτηριόμορφα—Πυγοσκελιόμορφα—Κολυμβόμορφα	» 114
Τζιμ—Δή—Γκρήκ (συνέχεια)	» 115
Οι φίλοι μας οι σκύλοι, (συνέχεια) Π. Σαββίδη	» 117
Αποστάσιμα Κόκερ	» 118
Οι πιστοί μας σύντροφοι, Σπ. Μαρινάτου	» 121
Ο πρώτος του λαγός, Κ. Καλετσάκη	» 122
Γιά μεγκατίτσες, Κ. Τσάκ—κη	» 124
Κουβέντες μ' ένα τσαλαπετεινό, Άράκυνθου	» 124
Ο Ταρταρίνος της Ταρσασκώνας, (συνέχεια)	» 124
Ηχώ του Μηνός	» 125
Πέριδς ή Νομάς—Ηπειρωτικές όνομασίες πουλιών—Οι έχθοροι του κυνηγιού—Έπιστροφή πέ- λαργών.	» 126
Όρες αϊχμάλωτος, Β. Γρανίτσα	» 128
Τό Έλευθερον βήμα σας	» 128
Πρωτότυπος εύγενεία—Η Έμπορεία της πέριδος	» 128
Από τας Έπαρχίας μας	» 128
Υδρα—Άθήνας—Χρυσούπολις—Θεσσαλονίκη	» 128
Μικρά διάφορα	» 128
Δακτυλιοφόρα—Έκδρομές Άθηνάϊων—Άρχαιρεσίαι	» 128

Νο 94 (5)—1 Ιανουαρίου 1935

1934—1935	» 129
Η θήρα των ένύδρων	» 130
Όλίγα τινα επί της άρχής των τσεσάρων πληγμάτων	» 132
Υποστρατήγου Κ.	» 133
Μικρές Ιατρικές γνώσεις, Μ. Μπακούρη	» 135
Τα πουλιά της Ελλάδος, Β. Δασκαλάκη	» 137
Τα τοιχοκότυφα	» 140
Ο φιλοκύνηγος, Σπ. Μαρινάτου	» 142
Γιά ένα κεφάλι ζαρκαδιού, Σ. Φουρτουνιάδου	» 144
Ασημένια βόλια, Ν. Στρατηγόπουλου	» 145
Μ' ένα καφούλι, Γ. Σταμάτη	» 147
Σκλαβωμένα Χριστούγεννα, Σπ. Μαρινάτου	» 149
Ε. Ε. Υ. Άλεξ	» 151
Ο Νεραϊδοκυνηγός, Σπ. Κάστορα	» 154
Τό γέμισμα των φυσηγίων, Φ. Φιλίππιδη	» 156
Ο Ταρταρίνος της Ταρσασκώνας, (συνέχεια)	» 157
Νέα όατια, άγγλικού σκύλου, Π. Σαββίδη	» 158
Όλίγα περί τροφής των σκύλων	» 160
Τό θλιβερό τέλος του Γαρούφη, Μαν—Άθάν.	» 161
Ανέκδοτα—Περίεργα—Ευθύμα	» 165
Τζιμ—Δή—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 168
Στόν κυνηγότοπο της νοιλάδος των Φιλίππων, Σ.Μ.	» 169
Μιά νύχτα άγωνίας, Π. Σαββίδη	» 171
Κωδωνοκρουσίες, Κ. Τσάκ—κη	» 172
Ο κυνηγός Ύπουργός μας	» 173
Τό Έλευθερον βήμα σας	» 174
Δακτυλιοφόρα—Άλληλογραφία	» 174
Από τας Έπαρχίας μας	» 174
Κιλκίς—Ηράκλειον—Θεσσαλονίκη	» 174

Νο 95 (6)—1 Φεβρουαρίου 1935

Σημειώματα	» 177
Ο νέος Ύπουργός—Τό Δασαρχείον Άττικής—Υ- στάτη προειδοποίησις	» 178
Τα Ένυδρα και τα τρυγόνια	» 180
Οι μετάλλινοι κάλυκες, Π. Σαββίδη	» 181
Κατεργασία των γουναρικών των ζώων που φονεύε- ται, Φ. Α. Φ.	» 183
Περί έκλογής όπλου, Φ. Α. Φιλίππιδου	» 184
Και πάλιν ή Πέριδς ή νομάς	» 185
Τζιμ—Δή—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 188
Τα κυνηγετικά δυστυχήματα, Άλ. Α. Κορ.	» 188

Τὰ μανιτάρια, Σ. Φουρτουσιάνου	Σελ. 190
Τὰ πουλιά της 'Ελλάδος, Β. Δασκαλάκη	» 194
Τὰ ταχυοκτόνα	» 196
Ούτε μιά μπριζόλα, Α. 'Αντριέ	» 198
Μιά ενδιαφέρουσα δίση	» 201
Ο Τάραρινος της Ταρασκίνας, (συνέχεια)	» 202
Τὸ πάθημα τοῦ Μωϋσῆ Σ—ς	» 203
Κυνήγια στὴ λίμνη, Με—Μετ.	» 204
Νεκρολογία.—Τὸ 'Ελεῦθερον Βῆμα σας	» 205
Τὸ καρπατί Π. Π.	» 206
Ἀπὸ τὰς ἑπαρχίας μας	» 207
Θεσσαλονίκη—'Ιωάννινα	» 206
Τοῦ Γλυκοῦ Νεροῦ.—Ποίημα Ζ. Σέγκλια	» 206
Ἡχώ τοῦ μηνός	» 207
Τὸ Κεντρ. Συμβούλιον Θήρας—Λύκοι—Τσακάλια	» 206
Ἡ δακτυλίσις στὴ Βουλγαρία—Δακτυλιοφόρα—	» 207
Ὁ παρασημοθῆρας—'Αλληλογραφία	» 207

Ἀρ. 96 (7)—1 Μαρτίου 1935

Σημειώματα	» 209
Τὰ ἀνοιξιάντικα—Οἱ συνεργάται μας—Ἡ παρασημοθῆρα	» 210
Καταφύγια κυνηγετικὰ	» 212
Ὁ διπλοῦς πυροβολισμὸς, Φ. Α. Φιλίππου	» 214
Ἡ Ἰταλία καὶ τὰ ἀνοιξιάντικα, Π. Σαββίδου	» 215
Ἐπὶ μιᾷ παρασημοφορίας	» 217
Τρόποι σκοπεύσεως—Συντομικὸν Ντομανζέ	» 219
Κατεργασία τῶν γυναικῶν τῶν ζώων ποὺ φονεύετε, Φ. Α. Φ.	» 221
Τζιμ—Δη—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 226
Ἡ Ἑλληνικὴ Κυνηγετικὴ Βιβλιογραφία, 'Αλ. Κοτοπούλη	» 230
Λογοτεχνία καὶ κυνήγι, Κας Θάλειας Καλλιγιάνη	» 233
Ὁ Ταταρινὸς τῆς Ταρασκίνας, (συνέχεια)	» 234
Ἡ ταχύτης τῶν πτηνῶν.	» 235
Ἀπὸ τὰς ἑπαρχίας μας	» 239
Θεσσαλονίκη—Δράμα—Κομοτίνη—Μυτιλήνη—'Ηράκλειον—Βέροια—Λάρισα—Μεσσηνία—Χαλκίς—Πρόβλετα	» 239
Ἡχώ τοῦ μηνός	» 239
Ἐνέργειαι διὰ τὰ ἀνοιξιάντικα—Τὸ Κεντρ. Συμβούλ. Θήρας—Ἡ ἐπερώτησις διὰ τὰ παρὰσημα—Λύκοι—Τσακάλια, 'Ο κ. Θεοτόκης—'Αρχαιροεῖαι—Δακτυλιοφόρα.	» 239

Ἀριθ. 97 (8) 1 Ἀπριλίου 1935

Σημειώματα	» 241
Ὁ κ. Τζ. Θεοτόκης καὶ πάλιν Ὑπουργός—Τὰ ἀνοιξιάντικα—Ὑψίστη ὑποχρέωσις—Διὰ σκοποῦς ξένους—Δικαία ὑπόδειξις.	» 242
Τὰ Ἑλληνικὰ Κυνηγετικὰ παρὰσημα Α'	» 245
Ὁργάνωσις μονίμων καταφυγίων, 'Αν. Στεφάνου	» 248
Κυνηγετικὰ Σκοπευτήρια—Α'. Κ. Φραγκισκάτου	» 249
Τζιμ—Δη—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 252
Συντήρησις κυνηγετικῶν ὄπλων, Φ. Α. Φιλίππου	» 254
Ὁ μανιασμένος κἀπρος, Π. Πιτσιλῆ	» 258
Τὰ πουλιά τῆς Ἑλλάδος, Β. Δασκαλάκη	» 259
Ὁ Συκοφάνης	» 260
Ἀμαρτία ἐξομολογημένη, 'Αλεξ. Ἐλκωνιάτη	» 261
Κυνηγετικὸ εὐθύμα	» 262
Τὸ κυνήγι στὴ Βουλγαρία, Χρ. Πλούτση	» 263
Ἐνδιαφέροντα τεχνικὰ	» 264
Μιά νέα ράτσα Ἰταλικῶν σκυλιῶν, Π. Σαββίδου	» 265
Ἀλληλεγγύη τῶν κυνηγῶν Σωτ. Πετρούλια	» 266
Ὁ Ἀκάρο Σ—ς	» 267
Ἐνας ὄφις κυνηγός, Λεβάνης	» 268
Στὰ Πατητήρια τοῦ Μαθαθῶνος	» 269
Κυνηγετικὴ ἐκατονταετηρίς	» 270
Ἀπὸ τὰς ἑπαρχίας μας	» 270
Ζάννινθος—Σουφλίων—Βόλος—'Ικαρία	» 270
Μικρὰ διάφορα	» 270
Ἀρχαιροεῖαι—Τὰ ἀνοιξιάντικα—Δακτυλιοφόρα—'Αλληλογραφία	» 270

Ἀρ. 98 (9)—1 Μαΐου 1935

Σημειώματα	» 273
Τὰ ἀτελῆ πιστοποιητικά.—Ὁ χρόνος Θήρας	» 274
Νὰ προταγῇ φρόνησις	» 278
Τὰ Ἑλληνικὰ κυνηγετικὰ παρὰσημα, Β'	» 280
Ὀλίγα περὶ σκοπεύσεως, Ι. Χ. Κούτση	» 281
Ἡ ἱστορία ἐνὸς ἐλαφιῶ	» 284
Τζιμ—Δη—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 290
Διεθνὴς ἀρίθμησις τῶν σκαγιῶν, Φ. Α. Φ.	» 292
Τὸ σκυλὶ τῆς φέριμας, 'Αν. Μπίομπα	» 292
Κυπριακὰ Κυνήγια, Σωτ. Μαρκίδη	» 292

Κυνηγετικὰ Σκοπευτήρια, Β'—Κ. Φραγκισκάτου	Σελ. 297
'Ο Κούκος, Β. Δασκαλάκη	» 299
Τὸ Δακτυλιωμένο, 'Αλ. Πετρούλια	» 301
Ἐπὶ τῆς Κυνηγετικῆς βιβλιογραφίας	» 302
Ἡ Ἡχώ τοῦ Μηνός	» 303
'Ο νέος κυνηγ. νόμος τῆς Γερμανίας—Αὐτὲς εἶναι τιμωρίες—Τιμαὶ θηραμάτων στὸ Παρίσι—Παράκλησις Ἐπιστῆμονος	» 304
Τὸ 'Ελεῦθερον Βῆμα σας	» 304
Περὶ σκανδάλου—Ἀντίποινα λοιπὸν—Διὰ τὸν κ. Δασάχη	» 304
Μικρὰ διάφορα	» 304
Δακτυλιοφόρα—Τὰ ἀνοιξιάντικα—Οἱ σκοπευτικοὶ ἄγῶνες τῆς Βουλγαρίας.	» 304

Ἀρ. 99 (10)—1 Ἰουνίου 1935

Σημειώματα	» 305
Ἐπὶ μιᾷ κακοηθείας—Ἀνάγκη Ὁμοσπονδίας	» 306
Τὰ Ἑλληνικὰ κυνηγετικὰ παρὰσημα, Γ'	» 311
Ὁ Βρετανὸς ἀναξ κυνηγός	» 313
Τζιμ—Δη—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 316
Ὁ Κούκος, Β. Δασκαλάκη	» 319
Ἀπαγορεύονται τ' ἀνοιξιάντικα, 'Αλ. Πετρούλια	» 322
Κυπριακὰ κυνήγια, (συνέχεια) Σωτ. Μαρκίδη	» 326
Ἡ μοῖρα τῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Εἰρηνοδίκη, Σ—ς	» 328
Σταγόνες αἵμα στὸ χάνι, Ζ. Χ. Β.	» 330
Τ' ἀγαπημένα σκυλιὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας	» 331
Κυνηγετικὰ σκοπευτήρια, (συνέχεια Γ') Κ. Φραγκισκάτου	» 334
Ἀπὸ τὰς ἑπαρχίας μας	» 336
Ἰωάννινα—Σῦρος—Πάτρα—Λήμνος—Διακοφτό—Θεσσαλονίκη	» 336
Ἐρανος κυνηγετικοῦ κόσμου	» 336
Μικρὰ διάφορα	» 336
Δακτυλιοφόρα—'Αρχαιροεῖαι.	» 336

Ἀρ. 100 (11) 1 Ἰουλίου 1935

Σημειώματα	» 337
Μία ἐπιτυχία μας—Ἀνάγκη Ὁμοσπονδίας—Κακόηθες πυροτέχνημα	» 338
Ἡ κυνηγετικὴ μας φιλολογία, Σπ. Μαρινάτου	» 339
Γιατὶ καὶ πὼς ἀστοχοῦμε, Βετεράνου	» 342
Τὰ Ψαρόνια, Β. Δασκαλάκη	» 343
Ἡ Ἡχώ τοῦ μηνός	» 345
Ἐμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι—Προστασία καὶ συμφέρον—Καταβόρχεις κονταβιών	» 348
Τζιμ—Δη—Γκρήκ, (συνέχεια)	» 350
Ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῶν σκαγιῶν, 'Ελ. Συνοδινῶ	» 354
Ἡ πέριξ καὶ τὸ πνέμα, Κας Θάλειας Καλλιγιάνη	» 358
Κυπριακὰ Κυνήγια, (συνέχεια) Σωτ. Μαρκίδη	» 360
Λίπανσις κυνηγετικῶν ὄπλων, Φ. Α. Φ.	» 361
Ἱστορία ἐνὸς λαγοῦ, 'Ιωάν. Βάρδη	» 364
Κυνηγετικὰ σκοπευτήρια (συνέχεια Δ') Κ. Φραγκισκάτου	» 366
Τὸ σκυλὶ τῆς Φέριμας, 'Αν. Μπίομπα	» 367
Ἀπὸ τὰς ἑπαρχίας μας, Βόλος	» 367
Μικρὰ διάφορα	» 367
Ἀρχαιροεῖαι—Τροποποίησις χρόνου Θήρας—Οἱ σκοπευτικοὶ Βουλγαρίας—Διὰ τὸ ἀεροπλάνον «Κυνηγός»—Τάγματα νεαρῶν Βουλγάρων κυνηγῶν—Ἐκπτώσεις εἰσιτηρίων—'Αλληλογρ.	» 367

Ἀριθ. 101 (12) 1 Αὐγούστου 1935

Ποία ἡ ὁμὴ πραγματικότης, Κ. Φραγκισκάτου	» 369
Ὁ καπνὸς τῶν ὄπλων Φ. Α. Φιλίππου	» 372
Τὸ γέμισμα τῶν φυσιγγίων, Ι. Χ. Κούτση	» 373
Ἀναπολαμπασισμὸς θηραμάτων, W.	» 375
Κυνήγι στοὺς βάλτους, Ἐλιν Πελιν.	» 377
Τζιμ—Δη—Γκρήκ, (τέλος)	» 379
Ὁ τοσκαπετενὸς Σπ. Κάστορα	» 383
Κυπριακὰ κυνήγια (συνέχεια Σ. Μαρκίδη)	» 386
Τιμὲς σκυλῶν στὴν Εὐρώπη, Π. Σαββίδη	» 390
Ἐπὶ τῆς διαστορᾶς τῶν σκαγιῶν, (τέλος) 'Ελ. Συνοδινῶ	» 392
Θυσίαι γιὰ τὴν εὐτυχία μας, Φωφῶς Α. Πετρούλια	» 394
Ἡχώ τοῦ μηνός	» 395
Τὰ πουλιὰ καὶ ὁ ἀσούματος—Οἱ μπενάτοι καὶ πάλι—Ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς καὶ οἱ κοῦκοι—Ἐμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι—Λιθὲνς συμβούλιον Θήρας—Οἱ φάσες καταστρέφονται—Ψαρόνια καὶ Χειμῶνια	» 398
Ἀπὸ τὰς ἑπαρχίας μας, Λιδυμότειχο, Βόλος, Θύρην	» 399
Ἀγῶνες κυνηγετικῆς βολῆς	» 400
Μικρὰ διάφορα	» 400
Πὼς θὰ κυνηγήσετε—Διὰ τὸ ἀεροπλάνον «Κυνηγός»	» 400

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

“RAPID”

Ὁ τίτλος τῆς τὸ δηλοῖ. Ἀποτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐξελισσομένης πυριτιδοποιίας, ἡ νεωτάτη ἀκαπνος πυρίτις «RAPID» τὴν ὁποίαν εἰσάγομεν χάριν τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

Ὑπερτέρα πάσης ἄλλης Ἰταλικῆς, Βελγικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, μετ' ὁμοιομορφίαν κόκκων. Δὲν ἀναπτύσσει ἀέρια ἐπιφέροντα ὀξείδωσις. Ἐλαττώνει τὸ λάκτισμα. Δὲν ἀφίνει κατάλοιπα.

Μετ' ἐν κυτίον μεγάλου ὄγκου πυρίτιδος «RAPID» δύνασθε νὰ γαστήσθε 143 φυσιγγία μικρᾶς γομώσεως καὶ 117 τῆς μεγαλυτέρας τοιαύτης.

Κυνηγοί. Δοκιμάσατε ἀπλῶς διὰ νὰ πεισθῆτε.

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΚΑΛΚΑΤΖΑΚΟΣ — ΑΘ. ΦΙΤΣΟΥΡΙΚΑΣ

Λυκούργου 11 — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ
& ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

Πυρίτις μαύρη ὑπονόμων.
Δυναμίτιδες, Φοροίτις, Στρήτ, Ἀρμωνίτις, Ὑπερ-ἄρμωνιάλ.
Φυσιγγία περιστροφῶν καὶ πολεμικῶν ὄπλων.
Θρυαλλίδες, κάγι α, Καψύλια Δυναμίτιδος.
Μηχανουργικαὶ ἐργασίαι πάσης φύσεως καὶ ἀκριβείας.
Ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων.
Ὀβίδες, Χειροβομβίδες, Πυροσωλῆνες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡῆ ΚΑΘΕ ΚΥΝΗΓΟΣ

—Θὰ τὸ εὑρετε στοὺς βιβλιοδετημένους τόμους τοῦ περιοδικοῦ.
—Ζητήσατε τὸν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους μας πρὸς δραχ. 100 ἕκαστον.
—Εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφός σας καὶ τὸ πρακτικώτερον ὄργανον.

ΖΥΘΟΣ ΦΙΞ

Μετὰ
κάθε κυνήγι
τὸ δροσιτικώ-
τερο καὶ δυνα-
μικώτερο
ποτόν

ΖΥΘΟΣ
ΦΙΞ
ΤΥΠΩΝ
ΒΙΕΝΝΗΣ
ΠΙΛΣΕΝ
ΜΟΝΑΧΟΥ

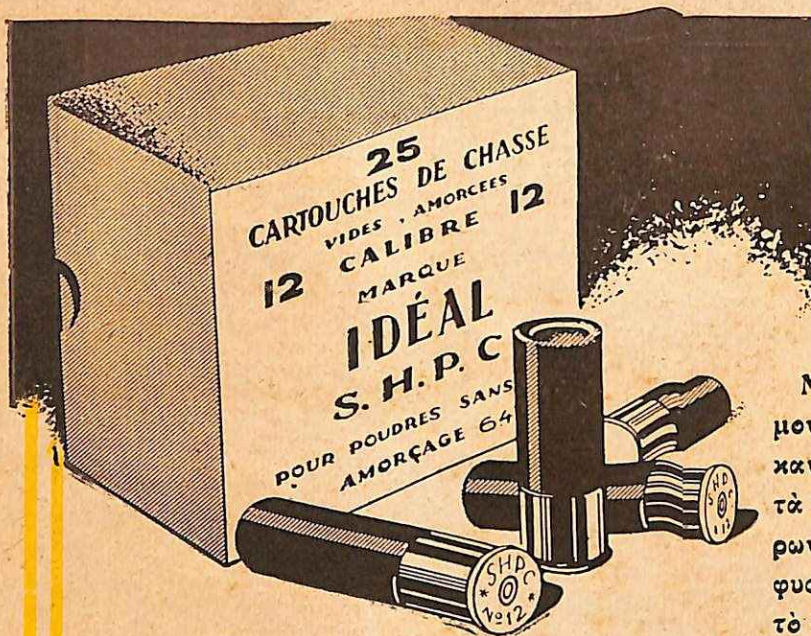

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ μετ' ἀντίτιμον.
Ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς σας μετ' ἀποδοτικῆς ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ.

ΑΛΕΞ. ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗ

Πλάτωνος 15 — ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι τὸ εὐθηνότερον καὶ ταχύτερον μέσον.
Προσέτι δύνασθε ὁποσθεν τῆς ἐπιταγῆς νὰ σημειώσητε ὅτι θέλετε ἀνεῦ ἄλλης δαπάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΙΔΕΑΛ

ΤΥΠΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Με άκαπνον πυρίτιδα ΙΔΕΑΛ, είναι μοναδικά εις απόδοσιν από απόψεως κανονικής συγκεντρώσεως. Αι δοκιμαί τὰ ἀπέδειξαν ἐφάμιλλα τῶν καλλιτέρων, καὶ ἀκριβοτέρων Εὐρωπαϊκῶν φυσιγγίων. Κρατοῦν ἐπὶ τόπου νεκρὸν τὸ θήραμα. Τὰ μόνα κατάλληλα διὰ τὸ κλίμα μας καὶ εἰς τιμὰς προσιτὰς δι' ὅλους τοὺς κυνηγούς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΠΛΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

ΚΥΝΗΓΟΙ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΚΑΠΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

ΙΔΕΑΛ

Ἡ ἄκαπνος ΙΔΕΑΛ εἶναι ὑπερτέρα τῶν εἰσαγομένων εὐρωπαϊκῶν. Συγκέντρωσις ἀρίστη καὶ ταχύτης μεγίστη. Εἰς διάτρησιν εἶναι ἡ πλέον ἰδανικὴ πυρίτις.

Ἡ Μαύρη ΕΞΤΡΑ ἀπέδειχθη ἀπαράμιλλος διὰ τὰ φθινοπωρινὰ περάσματα. Εὐθηνὴ καὶ μὲ ἀποτελέσματα ἐκπληκτικὰ, χωρὶς νὰ κουράζη καὶ νὰ λερώνη τὴν κάννην.

